

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA SLOVENISTIKO

MAJA VEHAR

**Bibliografija leposlovja v časopisu *Domoljub*
(1934–1944)**

Magistrsko delo

Ljubljana, avgust 2016

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA SLOVENISTIKO

MAJA VEHAR

**Bibliografija leposlovja v časopisu *Domoljub*
(1934–1944)**

Magistrsko delo

Mentor: red. prof. dr. Miran Hladnik

Študijski program: Slovenistika – D, P

Ljubljana, avgust 2016

Zahvala

Za vso strokovno pomoč, nasvete, namenjen čas ter usmeritve pri izdelavi magisterija se iskreno zahvaljujem svojemu mentorju, red. prof. dr. Miranu Hladniku.

Zahvaljujem se tudi staršema in bratu, ki so me pri študiju spodbujali in podpirali.

Posebna zahvala pa gre tudi prijateljicam in sošolkam, še posebej Špeli, ki me je vedno spodbujala in verjela vame, ter Lari, Nini in Nives, saj bi bila brez njihove podpore pot mnogo bolj naporna.

IZVLEČEK

Bibliografija leposlovja v časopisu *Domoljub* (1934–1944)

Magistrsko delo prinaša pregled zgodovine *Domoljuba* kot časnika klerikalne politike ter širši družbeni in zgodovinski kontekst v obdobju od leta 1934 do leta 1944. Glavni del magistrskega dela predstavlja izpis bibliografije od 47. do 57. letnika, ki je bila objavljena tudi na Wikiviru. Pridobljeni podatki so bili vključeni v analizo avtorstva, tematike, zvrstno-vrstnega določanja del, obsega besedil, predstavljena pa je bila tudi sama struktura časopisa.

Ključne besede: Domoljub, Wikivir, bibliografija, povest, roman, druga svetovna vojna

ABSTRACT

Bibliography of literature in *Domoljub* (1934-1944)

This master's degree gives an overview of history of the *Domoljub*, newspaper of Slovenian clerical party (SLS), and wider social and historical context from 1934 to 1944. The main part of this master's degree is a copy of bibliography from 47. to 57. volume and its integration in Wikivir scale, which enables publications of full documents. Given sufficient data, it was possible to make a statistical analysis of authorship, subject matter, subtitles, newspaper structure and the text scale.

Key words: *Domoljub*, Wikivir, bibliography, novel, World War II

Kazalo vsebine

1	Uvod.....	8
2	Metoda dela	9
3	Zgodovinsko ozadje od leta 1934 do leta 1944	11
4	Razmere v slovenskem časopisju	14
5	Časopis <i>Domoljub</i> (1888–1944).....	16
5.1	Vodstvo <i>Domoljuba</i> v obdobju 1934–1944.....	19
5.1.1	Jože Košiček	19
5.1.2	Gregorij Pečjak	20
5.1.3	Karel Čeč	21
5.2	Značilnosti izhajanja <i>Domoljuba</i> v obdobju 1934–1944.....	21
6	Analiza posameznih letnikov	24
6.1	Leto 1934.....	24
6.1.1	Zvrstno-vrstna oznaka del.....	24
6.1.2	Polliterarna dela	25
6.1.3	Koledarska literatura	26
6.1.4	Avtorji.....	27
6.2	Leto 1935.....	28
6.2.1	Zvrstno-vrstna oznaka del.....	29
6.2.2	Polliterarna dela	29
6.2.3	Koledarska literatura	31
6.2.4	Avtorji.....	33
6.3	Leto 1936.....	33
6.3.1	Zvrstno-vrstna oznaka del.....	34
6.3.2	Polliterarna dela	34
6.3.3	Koledarska literatura	35
6.3.4	Avtorji.....	36

6.4	Leto 1937	36
6.4.1	Zvrstno-vrstna oznaka del.....	37
6.4.2	Polliterarna dela	37
6.4.3	Koledarska literatura	37
6.4.4	Avtorji.....	39
6.5	1938.....	39
6.5.1	Zvrstno-vrstna oznaka del.....	40
6.5.2	Polliterarna ter literarno zgodovinska dela	40
6.5.3	Koledarska literatura	41
6.5.4	Avtorji.....	43
6.6	Leto 1939.....	43
6.6.1	Zvrstno-vrstna oznaka del.....	43
6.6.2	Polliterarna dela	43
6.6.3	Koledarska literatura	44
6.6.4	Avtorji.....	46
6.7	Leto 1940.....	46
6.7.1	Zvrstno-vrstna oznaka del.....	47
6.7.2	Polliterarna dela	48
6.7.3	Koledarska literatura	48
6.7.4	Avtorji.....	51
6.8	Leta 1941	52
6.8.1	Zvrstno-vrstna oznaka del.....	53
6.8.2	Polliterarna in literarnozgodovinska dela	54
6.8.3	Koledarska literatura	55
6.8.4	Avtorji.....	56
6.9	Leto 1942.....	57
6.9.1	Zvrstno-vrstna oznaka del.....	58

6.9.2	Polliterarna in literarnozgodovinska dela	58
6.9.3	Koledarska literatura	60
6.9.4	Avtorji.....	61
6.10	Leto 1943.....	61
6.10.1	Zvrstno-vrstna oznaka del.....	61
6.10.2	Polliterarna besedila	62
6.10.3	Koledarska literatura	63
6.10.4	Avtorji.....	63
6.11	Leto 1944.....	63
6.11.1	Zvrstno-vrstna oznaka del.....	64
6.11.2	Koledarska literatura	64
6.11.3	Avtorji.....	65
7	Analiza daljših del v obdobju 1934–1944.....	66
8	Tematika daljših besedil v obdobju 1934–1944.....	73
9	Najvidnejši slovenski avtorji	78
9.1	Ivan Šašelj (1859–1944)	78
9.2	Gustav Strniša (1887–1970)	78
9.3	Lea Fatur (1865–1943)	79
9.4	Franjo Neubauer	80
9.5	Narte Velikonja (1891–1945)	80
10	Zaključek.....	82
11	Viri in literatura	84
11.1	Časopisni viri.....	86
12	Bibliografija leposlovja v <i>Domoljubu</i> od leta 1934 do leta 1944.....	88
12.1	1934.....	88
12.2	1935.....	90
12.3	1936.....	92

12.4	1937.....	94
12.5	1938.....	96
12.6	1939.....	99
12.7	1940.....	101
12.8	1941.....	104
12.9	1942.....	107
12.10	1943.....	112

Kazalo tabel

Tabela 1: Polliterarna dela leta 1934.	25
Tabela 2: Koledarska literatura leta 1934.	26
Tabela 3: Polliterarna dela leta 1935.	29
Tabela 4: Koledarska literatura leta 1935.	31
Tabela 5: Polliterarna dela leta 1936.	34
Tabela 6: Koledarska literatura leta 1936.	35
Tabela 7: Polliterarna dela leta 1937.	37
Tabela 8: Koledarska literatura leta 1937.	38
Tabela 9: Polliterarna dela leta 1938.	41
Tabela 10: Koledarska literatura leta 1938.	41
Tabela 11: Polliterarna dela leta 1939.	44
Tabela 12: Koledarska literatura leta 1939.	44
Tabela 13: Polliterarna dela leta 1940.	48
Tabela 14: Koledarska literatura leta 1940.	49
Tabela 15: Polliterarna dela leta 1941.	54
Tabela 16: Koledarska literatura leta 1941.	56
Tabela 17: Polliterarna dela leta 1942.	59
Tabela 18: Koledarska literatura leta 1942.	60
Tabela 19: Polliterarna dela leta 1943.	62
Tabela 20: Koledarska literatura leta 1943.	63
Tabela 21: Koledarska literatura leta 1944.	65

Tabela 22: Nabor vseh vrstnih poimenovanj del v podnaslovih in naslovih od leta 1934 do leta 1944.	72
---	----

Kazalo grafov

Graf 1: Razmerje med tujimi in slovenskimi avtorji leta 1934.	28
Graf 2: Mesto objave (pol)literarnih del leta 1940.	47
Graf 3: Delitev del na prozo, poezijo in polliterarna dela leta 1940.	48
Graf 4: Mesto objave (pol)literarnih del leta 1941.	53
Graf 5: Zvrstna delitev del leta 1941.	54
Graf 6: Mesto objave (pol)literarnega dela v letu 1942.	57
Graf 7: Mesto namenjeno objavi (pol)literarnega dela leta 1944.	64
Graf 8: Število del v posameznih letih.	66
Graf 9: Število leposlovnih del po posameznih obdobjih izhajanja <i>Domoljuba</i>	67
Graf 10: Število avtorjev po posameznih letnikih.	68
Graf 11: Razmerje med tujimi in slovenskimi avtorji.	68
Graf 12: Razmerje med podpisanimi in nepodpisanimi besedili.	69
Graf 13: Delitev del glede na število nadaljevanj.	70

Kazalo slik

Slika 1: Primer tabele za osnovni izpis leposlovja v posameznih številkah.	9
Slika 2: Primer izpisa del, ki so imela več nadaljevanj.	10
Slika 3: Postavitev bibliografije na Wikivir.	10
Slika 4: Pravilnik o prejemanju denarne podpore leta 1934 (<i>Domoljub</i> 28. 12. 1934: 2).	22

1 Uvod

Tednik *Domoljub* je pričel izhajati leta 1888, njegovo delovanje pa se je končalo leta 1944, leto dni pred zaključkom druge svetovne vojne, iz njegovega načela »Slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo« je vidno, da je bil namenjen predvsem preprostim bralcem, sprva večinoma kmetom, kasneje z razvojem industrije tudi delavcem, ponujal jim je tako novice o aktualnem dogajanju ter leposlovje, katerega analiza je glavni namen magistrskega dela. Od začetka izhajanja do leta 1933 je bil časopis že analiziran v sklopu diplomskih nalog, tako je bilo za analizo izbrano zadnje desetletje izhajanja *Domoljuba*, ki sta ga zaznamovala predvsem druga svetovna vojna ter dogajanje pred njo; časopis je bil namreč glasilo Slovenske ljudske stranke, zato je eno od vprašanj magistrskega dela tudi, kako se je opredelitev časopisa odražala v poročanju o dogajanju ter nenazadnje tudi v samem leposlovju.

V okviru magistrske naloge bodo analizirane vse številke, ki so izšle med letoma 1934 ter 1944, glavni poudarek pa bo na podatkih, ki prikazujejo način izhajanja časopisa ter prinašajo informacijo o avtorjih, količini leposlovnih del ter njihovi vsebini in osebah, ki so sodelovale pri izdajanju časopisa. V nadaljnji fazi bo magistrsko delo poskušalo odgovoriti na vprašanje o razmerju med tujimi in slovenskimi avtorji, zvrstno in vrstno delitvijo leposlovja, tematiko daljših del; pridobljeni podatki pa bodo primerjani tudi s podatki o predhodnih obdobjih, ki so bila že obravnavana. Pred samo obravnavo pridobljenih podatkov bo predstavljeno tudi zgodovinsko ozadje v obdobju od leta 1934 do leta 1944, poseben poudarek pa bo predvsem na zgodovini slovenskega časopisja, v katerega bo umeščena tudi predstavitev delovanja časnika; na podlagi širše slike je namreč mogoče sklepati, koliko je takratna sodobnost vplivala na avtorje ter uredništvo, ki je izbiralo vsebine za tisk.

Da bi pridobljeni podatki omogočili nadaljnje raziskovanje tako avtorjev kot literarnih del, je namen magistrske naloge tudi postavitve bibliografskega seznama na spleto v okviru Wikivira, kjer bodo kasneje dodana celotna besedila, kar večja dostopnost besedil za nadaljnje obravnave ter dopolnjuje bibliografske podatke o avtorjih, kar je pomembno predvsem pri delih, ki niso izšla v knjižni obliki in so tako raziskovalcem še neznana.

2 Metoda dela

Analiza letnikov je bila sestavljena iz treh faz; v prvi fazi je bilo potrebno analizirati vse številke *Domoljuba*, ki so izšle od leta 1934 do leta 1944, v tabelo so bili tako izpisani podatki o posameznih številkah ter leposlovnih delih, ki so bila v njih objavljena. Izpis je vseboval podatke o avtorju, naslovu dela, njegovem obsegu in mestu objave (število strani, lega na strani), za posamezna dela so bile pripisane opombe (npr. prevajalec), izpisana je bila tudi zvrst oziroma vrsta; o posamezni številki pa je bil vključen tudi podatek o številu strani ter drugih posebnostih, ki so številko zaznamovale (pomembni dogodki, sprememba v načinu tiska).

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X			
1	Številka	datum	letnik	dan	urednik	izdajatelj	tiskarna	opombe na časopis		avtor	naslov	strani v pdf-ju	število strani	položaj	rubrika	opombe na delo	vrsta/zvrst		link	strani							
2	1	5.jan	51							Limbarski	Novoletna prošnja	7	1	sredina			pesem		http://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:doc-RDZ8TOBU	16							
3									I. Ganghofer	Martinj kloster: roman iz začetka 12. stoletja	9-11	3	spodaj		Posloven il Blaž Poznič												
4									Gustav Strniša	Oglarji	12-13	2	spodaj														
5	2	12.jan	51		Jožo Košček	Gregorij Pečjak	Za jugoslovansko pisarno: Karel Čeč	domoljub stane 38 din za celo leto, za inozemstvo 60 din.		I. Ganghofer	Martinj kloster: roman iz začetka 12. stoletja	9-11	3	spodaj					http://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:doc-6Y5HH7MG	16							
6									Gustav Strniša	Oglarji	12-14	3	spodaj														
7										nenaslovljeno	Martinj kloster: roman iz začetka 12. stoletja	16	1	raztreseno			smešnice										
8	3	19.jan	51					opomba o plačilu naročnine, pravilnik o financiranju ...		I. Ganghofer	Martinj kloster: roman iz začetka 12. stoletja	9-11	3	spodaj					http://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:doc-U665UVQH	16							
										List1														List2	List3	List4	

Slika 1: Primer tabele za osnovni izpis leposlovja v posameznih številkah.

V drugi fazi je bilo potrebno analizirati vsak letnik posebej; predstavljeno je bilo število del, ki so bila ločena na literarna ter polliterarna, posebej pa je bila razvrščena tudi koledarska literatura, ki je predstavljala velik delež pri objavah v *Domoljubu*. V vsakem letniku so bili izpostavljeni glavni avtorji ter najpomembnejša dela, izpisani pa so bili tudi podnaslovi, s katerimi so avtorji vrstno označevali svoja dela. Nato je sledila skupna analiza del, ki so izšla v obdobju od leta 1934 do leta 1944. Predstavljeni so bili glavni avtorji, tematika del ter podatki o njihovi dolžini ter vrstni opredelitvi.

Postavitev pridobljenih podatkov o bibliografiji *Domoljuba* na splet predstavlja tretjo fazo izdelave magistrskega dela, ki je bila narejena ob končnem pregledu del in zajema tako literarna

kot polliterarna dela. Sočasno so bila dopolnjena tudi dela o nekaterih avtorjih, narejene pa so bile tudi ustrezne povezave med vsebino na Wikiviru ter Wikipediji.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	
1	Avtor	Naslov in podnaslov	Rubrika	1934	1935	1936	1937	1938	1939	1940	1941	1942	1943	1944	SKUPAJ	
2	I. Ganghofer	Martinj kloster: Roman iz začetka 12. stoletja				4	51	36							95	
3		Gospod Volodijovski						2	50	38					90	
4	Narte Velikonja	Besede: povest						6	52	17					75	
5	B-ski	Ob dvajsetletnici svetovne morije		19	50										69	
6	W. Hauff - J. O.	Pravljice				18	44								62	
7	T. Jesenke-Choiński	Ugašajoče solnce			8	41									49	
8	J Fletcher Ray	Rabljeva roka									39				39	
9	Podomačil France Premrl	Kraljiček: ljudska povest										2	33		35	
10	F. Marion Crawforda	Križev pot		34											34	
11	U. Mioni - V. Lovšin	RAHELA: Zgodovinski roman iz časov sv. Pavla											16	18	34	
12		Smola barona Dorivala									33				33	
13	Jože Razor	Nazaj več ne gremo: roman									26	4			30	
14	Gustav Strniša	Mlin v Pečeh				28									28	
15	Rado Murnik	Matajev Matija: Vesela novela									10	17			27	
16	C. Invernizio	Dimnikar	Za naše mlajše									26			26	
17	Jolanka Gerely	Daj mi svoje srce									18	7			25	
18	dr. Fr. Trdan	Spomini na Ameriko						24							24	
19	M. De Carnac	Srebrna opanka: povest iz kavkaških planin									13	10			23	
20	Ruggero Dombre (Prevedel: Grivšek	Ciganova zapuščina											21		21	
21		Vozniki: povest iz sončne doline											21		21	
22		Tonka, mala amazonka (Robinzonka)	Naši mali									20			20	
23		Stanko in Verica odkrivata nov svet	za naše mlajše								17				17	
24	Robert I. Stevenson (Preved	Pobegli ujetnik: prigode ujetega Napoleonnovega vojaka										16			16	
25	Gustav Strniša	Vinske gorice			15										15	
26	Limbarski	OČIM: povest iz domačega življenja								13					13	

Slika 2: Primer izpisa del, ki so imela več nadaljevanj.

1934 [uredi]

Številke na dLibu: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 47a

- F. Marion Crawford: Križev pot. št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34
- I. Šašelj: Pregovori o beračih. št. 2
- Izkušen oče: "Ta jed ni dobra". št. 3
- Virgilij: Ura. št. 4
- A. Kopitar: Predpustna. št. 4
- Franjo Neubauer: Berač in krčmar. št. 7
- Aleluja. št. 13
- H. Brey: Dvomljivec. št. 13
- St. Kiderzynski: Leseno srčce: Velikonočna zgodba. št. 13
- Franjo Neubauer: Martinek. št. 13
- I. Šašelj: Pregovori o bogastvu in bogatinih. št. 14
- Franjo Neubauer: Brez posla. št. 19
- Razkolnikov: Strah ga je spreobrniti. št. 22
- A. A.: Osmešen carinik. št. 22
- N. N.: Zanimiva usoda. št. 23
- A. G.: Ponarejeni dragulji. št. 24
- I. Šašelj: Lenoba in lenuh v slovenskih pregovorih. št. 25
- I. Šašelj: "Dobrotljivost" v slovenskih pregovorih. št. 25
- Molitev za naš čas. št. 25
- I. Šašelj: "Ogenj" v slovenskih pregovorih. št. 27
- Ivan Zupan: Očetom v pozdrav. št. 27
- Psalm. št. 27
- Izreki Primskovega gospoda. št. 27
- K. B.: Trije bratje. št. 31, 32,
- A. Davčar: Pevec, pivec - jubilat. št. 31
- B-ski: Ob dvajsetletnici svetovne morije. št. 32, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 52
- Gustav Strniša: Zemlja rešiteljica. št. 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45,

Slika 3: Postavitev bibliografije na Wikivir.

3 Zgodovinsko ozadje od leta 1934 do leta 1944

Pred obdobjem, ki ga obravnava magistrsko delo, je bila v Jugoslaviji uvedena diktatura, to se je zgodilo 6. januarja 1929, temeljila pa je na integralnem jugoslovanstvu. Kralj Aleksander Karađorđević je prevzel oblast in ukinil ustavo, parlament ter politične stranke. Prav tako pa je obveljal poostren nadzor pri cenzuri tiska, država pa se je preimenovala v Kraljevino Jugoslavijo (Repe, Nećak 2003: 78–79). Meščanske stranke so leta 1932 in 1933 objavile svoje zahteve, ki so se imenovala punktacije in so obsojale diktaturo ter zahtevale parlamentarizem; prihajalo pa je tudi do demonstracij in motenega delovanja univerz, ki so jih pogosto zaradi nemirov zaprli. Kralj je poskušal razmere urediti z oktroirano ustavo, 3. septembra 1931, ustanovili so tudi Jugoslovansko nacionalno stranko dve leti kasneje, v njej pa so sodelovali slovenski liberalci. (Repe, Nećak 2003: 79)

Pomembnejši dogodek, o katerem je poročal tudi *Domoljub*, je bil atentat na Aleksandra Karađorđevića, ki se je zgodil 9. oktobra 1934 v Franciji (Marseille). Posebna literarna dela ob tej priložnosti niso izšla, je pa o atentatu na kralja *Domoljub* poročal z novico Naš kralj je mrtev (*Domoljub* 10. 10. 1934: 1). Objavili so prispevek škofa Gregorija Rožmana: »Strašna vest o nenadni smrti našega velikega vladarja kralja Aleksandra, ki je dne 9. oktobra padel pod zločinsko roko brezvestnega atentatorja kot žrtev za ohranitev evropskega miru in veličino kraljevine Jugoslavije, je nas vse napolnila z globoko žalostjo in ogorčenjem nad zločinom.« (*Domoljub* 17. 10. 1934: 1) V tem letu je bil odmevnejši dogodek tudi evharistični kongres v Ljubljani. (*Domoljub* 28. 11. 1934: 1) Gre za množične zunanje manifestacije cerkvene oblasti, ki je obvladovala največjo stranko na Slovenskem – Slovensko ljudsko stranko – duhovniki so bili v tistem času angažirani na kulturnem, socialnem in družbenem področju. (Dolinar 2001: 103)

Z atentatom je prišlo to vzpostavitev oblasti kraljevega namestništva, saj je v imenu mladoletnega prestolonaslednika Petra II. zavladal knez Pavel Karađorđević (Repe, Nećak 2003: 79); opozicijske stranke so z majhno razliko izgubile volitve, vlado pa je nastopil Milan Stojadinović, ki je iz treh opozicijskih strank, med njimi tudi SLS, ustanovil Jugoslovansko radikalno zajednico. Leta 1937 je omenjena stranka pripravila veličasten shod v Ljubljani (*Domoljub* 20. 1. 1937: 1). V tem letu pa so pisci *Domoljuba* izpostavili še državljansko vojno v Španiji, kronanje angleške kraljeve družine ter 20. obletnico Majniške deklaracije. Svojo protikomunistično stališče so izražali z različnimi prispevki o dogajanju v Sovjetski zvezi. Vlada je stalno izgubljala podporo, kar je bilo vidno tudi na volitvah leta 1938. Zaradi povezovanja s fašističnimi silami je prišlo do povečevanja vloge komunistične partije.

Domoljub je poročal o dogodkih v tujini, npr. o napadu Italije na Abesinijo, obeležili so tudi 25. obletnico poroke ministra Franca Žebota in njegove žene Marije Kren ter 13 let papeževanja Pija XI. 29. maja 1935 so pisali o Hitlerjevem govoru, v katerem je ta poudaril zavzemanje za mir: »Tudi oboroževanje Nemčije ni v nasprotju z njeno miroljubnostjo, temveč je samo posledica njene neomajne odločnosti, da doseže popolno enakopravnost. Versajsko pogodbo so kršile velesile, ki se niso razorožile, dočim se je Nemčija razorožila.« (*Domoljub* 29. 5. 1935: 2)

Prvo stran je *Domoljub* navadno namenil pomembnejšim političnim dogodkom, tako je leta 1935 poročal, da je bil za bana Dravske banovine (v katero je spadalo slovensko ozemlje) imenovan Marko Natlačen: »Vsi pošteni Slovenci smo se tega imenovanja iskreno razveselili, ker vemo, da je s tem napravljen velik korak k ureditvi razdrapanih razmer, vsled katerih smo zadnja leta vsi skupaj silno trpeli.« (*Domoljub* 18. 9. 1935: 1) Razmere v državi so se v drugi polovici tridesetih let izboljšale, dvignila se je gospodarska rast, uredile so se finančne razmere, kar je pripomoglo k mirnemu stanju, saj je država namenila nekaj investicij ter socialnih ukrepov, ki so zadovoljili prebivalce (Vodopivec 2006: 231); leta 1936 je vlada naredila načrt za razdolžitev kmetov (Čepič 1979: 666). Na to se je odzval tudi *Domoljub*, ki pa je v isti številki opozoril na vedno večjo oboroževalno tekmo med državami. (*Domoljub* 30. 9. 1936: 6)

V državi so bila prisotna tudi hrvaško-srbska nasprotja, ki so jih poskušali rešiti s sporazumom Cvetković-Maček, sprejetim 26. avgusta 1939. Ob začetku druge svetovne vojne je Jugoslavija razglasila neodvisnost, zaradi zaostrenih gospodarskih razmer pa so leta 1939 in 1940 izbruhnili stavkovni vali, država pa je po vzoru fašizma sprejela nekaj antisemitskih zakonov. Jugoslavija se je pričela ekonomsko in gospodarsko povezovati z Nemčijo, zato ni prišlo do komentiranja nemške zunanje politike (Repe, Nećak 2003: 81). Jugoslavija je sklenila tudi zaveznitvo s Sovjetsko zvezo, največ nemirov v državi pa je sprožil podpis trojnega pakta 25. marca 1941 na Dunaju, prišlo je do vojaškega puča skupine oficirjev; razglasili so Petra II. za polnoletnega in odstavili kraljevo namestništvo, z novo vlado, v kateri je bila tudi SLS, pa so vseeno potrdili pristop k trojnemu paktu; zaradi strahu pred napadom Nemčije pa si kljub razmeram v tujini niso uspeli razglasiti splošne mobilizacije (Repe, Nećak 2003: 82). Pred pričetkom vojne je tudi *Domoljub* poročal o draginji, ki je nastopila zaradi vojne. V 38. številki 53. letnika so se v *Domoljubu* odločili pojasniti, zakaj je do nje prišlo, bralcem pa so podali tudi nekaj nasvetov (*Domoljub* 18. 9. 1940: 1). V 47. številki je pesnik Franjo Neubauer priobčil tudi pesem z naslovom *Oj ta draginja*, ki govori o krojaču, ki je strigel in bril ljudi, da si je lahko kupoval tobak, z nastopom vsesplošne revščine pa mu storitev niso plačevali niti veljaki, ki so pred tem vedno imeli denar. (*Domoljub* 20. 11. 1940: 13)

Vojna se je za Jugoslavijo pričela 6. aprila leta 1941 in je trajala 6 dni, nato je bila Jugoslavija razdeljena med tri okupatorje; nemške, italijanske in madžarske. Na dan kapitulacije, 17. aprila, se je zadnjikrat sestal Narodni svet, ki je po zgledu hrvaškega 12. aprila razglasil oblast nad ozemljem, a ni doživel podpore vojske, niti se mu ni uspelo dogovoriti z nemškimi in italijanskimi okupatorji, ki so pričeli na slovenskem območju izvajati lastno okupacijsko politiko, vidnejši jugoslovanski in slovenski politični predstavniki pa so emigrirali v tujino (Repe, Nečak 2003: 134–135). Razglas Narodnega sveta so objavili različni mediji, med njimi *Domoljuba* ni bilo, saj je številka izšla na dan kapitulacije, 17. aprila, v njej pa so objavili razglas italijanske zasedbene oblasti, v katerem so prebivalce opozorili, da morajo predati orožje ter da bo na njihovem področju veljala policijska ura. (*Domoljub* 17. 4. 1941: 1)

V času druge svetovne vojne so se na Slovenskem izoblikovali trije politični tabori, ki so zagovarjali svoj odnos do nastalih razmer in so imeli različno vizijo o slovenskem položaju po koncu druge svetovne vojne. Poleg protiiimperalističnega tabora (Osvobodilna fronta) in sredinskega tabora je obstajal tudi meščanski tabor, ki je imel v času pred vojno glavno vlogo v slovenski politiki. Vanj so spadale liberalne in konservativne stranke, ki so bile ob začetku vojne neorganizirane in niso bile pripravljene na odpor proti okupatorju, slabila pa jih je tudi delitev med različne okupacijske sisteme. Razmere so jih tako prisilile v taktiziranje, ki pa je na koncu privedlo do kolaboracije ter aktivne dejavnosti proti osvobodilnemu gibanju. Nastopil je tudi problem zaradi emigracije vidnejših politikov v tujino, kar je sprožilo razpad tradicionalnih strank. Najmočnejšo stranko, SLS, so zapustili Miha Krek, ki je bil izbran za predstavnika slovenskega naroda, Alojzij Kuhar, Franc Snoj; podobno se je zgodilo tudi v liberalnem taboru. Meščanske stranke so podpirale program, ki je nastal v jeseni leta 1941, prebral pa ga je Alojzij Kuhar in se je imenoval Londonske točke (Repe, Nečak 2003: 140–141). Posamezne stranke so programe pisale tudi kasneje, vendar ti niso imeli vidnejšega odmeva. (Repe, Nečak 2003: 142)

V času druge svetovne vojne je pomembno vlogo odigrala tudi cerkev, ki se je do nastale situacije odzivala različno. Nekateri duhovniki so podpirali delovanje OF, drugi so se zavzemali za nastanek vaških straž ter kasneje domobranstva (Repe, Nečak 2003: 158). *Domoljub* se je kot katoliški časopis opredelil proti OF, kar je ponazarjal predvsem z novicami o nasilnih dejanjih partizanskega gibanja nad duhovniki. Podpirali so delovanje vaških straž in kasneje domobrancev, ki so se formirali leta 1943, ko je Italija kapitulirala in je ozemlje prevzela Nemčija (Repe, Nečak 2003: 169). Meščanske stranke so načrtovale predajo zaveznikom, ko bi ti osvobodili ozemlje, vendar o tem *Domoljub* ni več poročal, saj je takrat zaradi slabih

razmer prenehal izhajati; prav tako ni mogel več poročati o koncu druge svetovne vojne 9. maja 1945. (Repe, Nečak 2003: 172)

4 Razmere v slovenskem časopisju

V 19. stoletju se je z razvojem političnega življenja na Slovenskem oblikovalo tudi temu primerno časopisje, ki se je navadno opredeljevalo glede na politično usmeritev. Tako so se osnovali časopisi katoliškega tabora ter časopisi liberalnega tabora. Katoliško časopisje se je opiralo na Katoliško narodno stranko, ki je bila ustanovljena leta 1892 in se je leta 1905 preimenovala v Slovensko ljudsko stranko, po priključitvi lokalnih katoliških organizacij pa je postala Vseslovenska ljudska stranka. Njen glavni časopis je bil *Slovenec*, ki je izhajal dnevno in je podpiral program stranke. Poleg tega so izhajali tudi drugi katoliški časopisi, ki pa so bili prilagojeni različnim tipom bralcev. *Domoljub* (1888–1944) je bil namenjen slovenskemu kmečkemu prebivalstvu: »v pouk in zabavo.« (*Enciklopedija Slovenije* 1988: 95) Podobno je bil bralcem na podeželju namenjen tudi nabožni časopis *Bogoljub* (1903–1944). Kot družinski časopis je izhajal enkrat mesečno *Dom in svet* (1888–1904), kasneje pa je postal vodilna literarna revija. Katoliški tabor je imel tudi regionalne časopise, ljudi so na Goriškem informirali *Domovina*, *Primorski list*, *Gorica*; v Trstu *Svetilnik*, *Družinski prijatelj*, *Zarja*; v Mariboru *Slovenski gospodar*; v Novem mestu *Dolenjske novice* in v Pomurju *Novine*. Katoliškim časopisom so konkurirali liberalni časopisi, med katerimi je imel glavno vlogo *Slovenski narod*, sledili pa so mu *Slovenski tednik*, *Domačin*, *Rodoljub*, *Sava* itd. (*Enciklopedija Slovenije* 1988: 95)

Prva svetovna vojna je spremenila politične razmere, saj je bilo slovensko ozemlje vključeno v novo državno tvorbo, sprva v Državo Slovencev, Hrvatov in Srbov, nato pa v Kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki se je kasneje preimenovala v Kraljevino Jugoslavijo. Celotno obdobje zamejujeta letnici 1918 ter 1944, deli pa se na štiri podobdobja. Prvo zajema čas od konca prve svetovne vojne do uvedbe Vidovdanske ustave leta 1921. V tem obdobju so se meščanske stranke utrjevale, še vedno pa je ostala aktualna delitev na liberalce in klerikalce, kar je bilo vidno tudi v časopisju. Krepila se je tudi nova politična stranka, Komunistična partija Jugoslavije, ki pa je bila omejena z dvema zakonoma (Obznana in zakon o zaščiti države). V drugem obdobju je prišlo do navidezne parlamentarne demokracije, ki je trajala do leta 1929. V tem obdobju si je Vseslovenska ljudska stranka prizadevala, da bi ohranila časopisni prestiž, zato so izdajali časopise v visokih nakladah, prav tako pa je nastalo več manjših političnih glasil. Z letom 1929 je nastopilo obdobje čiste diktature, ki je trajalo do leta 1934. Zaradi

prepovedi političnih strank se je meščanstvo zateklo v apolitičnost, zakonsko pa so bili prepovedani tudi strankarski časopisi. Opozicijski tisk ni mogel več izhajati legalno, državni tiskovni urad pa je bil ustanovljen z namenom, da je cenzuriral in usmerjal ves jugoslovanski tisk (*Enciklopedija Slovenije* 1988: 96). Zaradi podpore vlade se je razvijal informativni in zabavni tisk, tako se je v slovenskih časnikih pojavil senzacionalizem ter navidezna politična lojalnost, zaradi vsečne vsebine pa je takšen tisk prinašal dobiček; posledično je prišlo do modernizacije strojne opreme tiskarn. Zadnje obdobje je zamejeno z letnicama 1934 in 1941, v njem pa je viden vpliv fašističnega pritiska, pojavi se Komunistična partija Slovenije, ki spodbuja ljudsko frontno gibanje, časopisi pa se različno opredeljujejo do političnih dogodkov na Slovenskem in v tujini. Skozi celotno obdobje je prišlo do monopolizacije tiska ter profesionalizacije novinarskega kadra, rastle pa so tudi novinarske organizacije. (*Enciklopedija Slovenije* 1988: 97)

V katoliškem časopisju je tudi po prvi svetovni vojni prevladovala konservativna klerikalna miselnost, ki so jo podpirali *Slovenec*, *Domoljub* in *Bogoljub*. Krščanski socialisti so imeli glasilo *Naša moč*, z namenom nasprotovanja vodilnim klerikalnim prvakom pa so nastale mladinske katoliške revije: *Križ na gori*, *Rast*, *Križ*. V času diktature je med katoliškimi časopisi prišlo do večjih trenj. *Slovenec* je podpiral nove ukrepe, ki bi rešili gospodarsko in finančno krizo – podpirali so namreč Antona Korošca, ki je bil v tistem času v vladi. *Domoljub* je prešel v opozicijo, kjer so svoj vpliv pridobivali mladi krščanski socialisti. Z njihovimi idejami je klerikalni vrh SLS poskušal obračunati tako, da so jim očitali levičarstvo, komunizem. Zaradi sodelovanja stranke v diktaturi je Krekova mladina ustanovila organizacijo Borci, ki je izdajala glasilo *Mladi plamen* (1930–1934), odgovor klerikalcev je bila ustanovitev glasila *Naša moč*, ki so jo razmnoževali s ročnim tiskom (*Enciklopedija Slovenije* 1988: 97). Do razkola je prišlo tudi v *Domu in svetu*, posledično je leta 1938 nastala revija za politiko, gospodarstvo in kulturo imenovana *Dejanje*. V katoliškem taboru se je izoblikovala tudi klerofašistična smer, ki sta jo izražali reviji: *Mi mladi borci* (1936–1941) ter *Revija Katoliške akcije* (1940–1944). (*Enciklopedija Slovenije* 1988: 98)

Največ sprememb pa je povzročila druga svetovna vojna, saj je bilo na območju nemškega in madžarskega okupatorja slovensko časopisje prepovedano, tako od leta 1941 ni bilo več slovenskega tiska na Koroškem, Štajerskem in Gorenjskem. Italijanska okupacijska politika je bila manj agresivna, tako je meščansko časopisje še vedno izhajalo; kasneje je bilo poimenovano kot kolaboracionistično časopisje, vzporedno z njim pa je izhajalo tudi ilegalno partizansko časopisje. Meščansko časopisje je tudi v Ljubljanski pokrajini naletelo na težavne

razmere, zato jih je med vojno izhajalo 53, konec vojne pa je dočakalo 13 časopisov. V skladu s politiko meščanskih strank so tudi časopisi izražali oportunistično politiko, v zadnjih letih vojne pa so izkazovali nasprotje partizanskemu taboru ter odkrito podporo okupatorjem. Najvidnejša sta bila klerikalna časopisa *Slovenec* in *Slovenski dom*, nekoliko bolj zadržano sta stališče izražala liberalna *Jutro* in *Slovenski narod*. Do večjih sprememb je prišlo leta 1943, ko je Italija kapitulirala in je tudi Ljubljansko pokrajino prevzel nemški okupator, ki je sicer dopuščal izhajanje slovenskih časopisov – podrejeni so bili okupatorjevim kratkoročnim političnim in propagandnim potrebam. Zaradi pomanjkanja papirja pa je okupator pričel omejevati število izhajajočih časopisov; tako je od leta 1943 *Slovenski narod* izhajal kot ponedeljkova izdaja *Jutra*, leta 1944 pa sta prenehala izhajati *Domoljub* in *Bogoljub*. Kljub slabemu stanju tiskarstva so nove oblasti podpirale izhajanje novih časopisov, ki so izražali protipartizansko usmerjenost; najbolj vidna je bila tiskana revija *Slovensko domobranstvo*, ki je izhajala od leta 1944 do leta 1945 (*Enciklopedija Slovenije* 1988: 99). Po koncu vojne so časopisno dejavnost prevzela informativna glasila Osvobodilne fronte, med bolj znanimi so kasneje bili *Delo*, *Slovenski poročevalec*, *Večer*, *Ljudska pravica* in *Dnevnik*. (*Enciklopedija Slovenije* 1988: 101)

5 Časopis *Domoljub* (1888–1944)

Časopis je pričel izhajati leta 1888 in je bil sprva priloga časopisa *Slovenec*, leta 1897 pa je postal samostojen časopis, katerega geslo je bilo »Slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.« Njegov prvi urednik je bil Andrej Kalan, ki je pred ustanovitvijo časopisa dognal sledeče: »Imeli smo tedaj svoj politični dnevnik, svoj leposlovni in znanstveni list. Toda 'Slovenca' naš narod ni mnogo poznal. Ne samo, da je navadnemu človeku dnevnik predrag, naši ljudje niso bili vajeni brati časopisov in čudak se je zdel kmetom tovariš, ki je bral časnike.« (*Domoljub* 27. 10. 1937: 2) Opazil je, da so bili zato kmetje slabše obveščeni o dogajanju v politiki: »To politično mrtvo dušo našega naroda je bilo treba vzbuditi, ker sicer bi bili v vidni nevarnosti, da jih nezavednih, malobrižnih za javno življenje ob ugodni priliki nasprotnik z raznimi slepili in praznimi obljubami ne pridobi na svojo plat.« (*Domoljub* 27. 10. 1937: 2) Menil je, da bi bilo zanimanje za politiko pri preprostem ljudstvu najlažje doseči s časopisom, ki bi bil dostopen in bi dogodka »pojasnjeval s strogo krščanskega stališča, kaj je prav, kaj ni prav.« Njegovo idejo je Katoliško tiskovno društvo podprlo in časopis *Domoljub* je »zmajal, zgibal in vnel dušo narodovo za javno življenje, /.../ zanesel katoliško-politično, narodno in gospodarsko zavest in zavednost v zadnjo pogorsko vas, /.../ bil /.../ najvplivnejši agitator za vse naše ideale, /.../ za

sedaj tako mogočno in uspešno delujočo Vseslovensko Ljudsko Stranko.« (*Domoljub* 27. 10. 1937: 2)

Od leta 1909 do leta 1928 je bil *Domoljub* glasilo Jugoslovanske kmetske zveze. Sprva je izhajal dvakrat na mesec, po letu 1906 pa je pričel izhajati enkrat tedensko. Leta 1908 so pričeli objavljati tudi različne priloge: *Naš kmečki dom*, *Društvenik*, *Naša gospodinja*, *Občinska uprava*, *Domoljubove podobe*, *Gospodar*, *Mati in gospodinja*, *Novice v slikah*, *Gospodar in gospodinja*. Leta 1925 je od meseca februarja do meseca septembra nosil ime *Novi Domoljub*, nato se je ponovno uveljavilo ime *Domoljub*. V času izhajanja je imel časopis 14 urednikov, prvi urednik je bil Andrej Kalan, ki je bil tudi eden izmed treh urednikov (poleg njega sta to bila še Ivan Rakovec in Jože Košiček), ki so bili uredniki najdlje. Časopis je imel različne založnike: M. Kolar, Anton Kržič, Ivan Janežič, Evgen Lampe, Ignacij Žitnik, konzorcij *Domoljuba*, Franc Kulovec in Gregorij Pečjak; tiskale pa so ga Katoliška tiskarna, ki je bila ustanovljena leta 1883 in je bila kasneje preimenovana v Jugoslovansko tiskarno, Zadružna tiskarna in Ljudska tiskarna (*Enciklopedija Slovenije* 1988: 308). Pri *Domoljubu* sta bila uredništvo in uprava ločena in sta imela tako ločen tudi delokrog. Uprava je bila zadolžena za gospodarsko ozadje izhajanja časopisa; razpošiljali so list, zbirali naročnike, pripravljali so oglase ter dajali pojasnila in sprejemali ponudbe za oglase. Uredništvo je skrbelo za vsebino časopisa, brez oglasov. Tako so morali bralci časopisa pošiljati pritožbe, popravke, predloge glede vsebine lista na uredništvo, za oglase pa so se morali obrniti na upravo. Spodbujali pa so tudi k pošiljanju dopisov, ki pa so morali biti zanimivi za širšo javnost. (*Domoljub* 28. 12. 1934: 2)

Naklada *Domoljuba* se je zviševala, leta 1900 je izhajal v 10 000 izvodih, leta 1904 se je številka podvojila. Leta 1918 je imel časopis 48 000 naročnikov, kar pa je kasneje nekoliko upadlo, nikoli pa številka ni bila manjša od 30 000 naročnikov, leta 1930 je imel tako časopis 37 000 naročnikov. *Domoljuba* pa se je dalo kupiti tudi v tujini: Evropa (npr. Anglija, Belgija, Francija, Bolgarija, Italija, Nemčija, Češkoslovaška, Poljska, Romunija, Švica, Turčija), Afrika (Egipt, Maroko), Severna Amerika (npr. Minnesota, New York, Oregon), Južna Amerika (Argentina, Brazilija, Čile) in Avstralija ter Azija (Indija, Kitajska, Palestina). (*Domoljub* 27. 10. 1937: 14)

Na Slovenskem je bilo leta 1937 izpostavljenih 28 župnij, ki so imele več kot 200 naročnikov *Domoljuba*. Nekaj omenjenih župnij je bilo tudi del logaškega sreza, za katerega se je v *Krajevem leksikonu dravske banovine* ohranil tudi podatek o številu hiš v posamezni občini. Pred letom 1937, ko so pričeli zbirati podatke za popis, je bilo tako v žirovski občini 3225 prebivalcev, ki so živeli v 579 hišah, v župniji pa je bilo 212 naročnikov na časopis *Domoljub*,

kar pomeni, da je približno 37 % gospodinjstev imelo naročen časopis, podoben odstotek velja tudi za občini Cerknica ter Stari trg. (Zveza za tujski promet za Slovenijo 1937: 392–408)

Politično je bil *Domoljub* izredno konservativen časopis, ki je nasprotoval naprednim družbenim tokovom; v obdobju med vojnami in v času druge svetovne vojne pa je bil usmerjen protikomunistično in je obsojal delovanje narodnoosvobodilnega gibanja (*Enciklopedija Slovenije* 1988: 308). Svojega političnega stališča časopis ni izražal zgolj preko poročanja o dogodkih, temveč tudi z objavljenimi literarnimi deli, tako so leta 1938 objavili pesem z naslovom *Opozicija*: »Nisem ne dekle ne žena, / tuje je moje ime; / drugim pod noge polena / mečejo moje roke. // Trma mi rodna je mati, / kdo je moj oče, ne vem; / moja le mora veljati, / drugim nalašč se uprem. // Rada kljubujem in grajam, / delajo drugi – jaz spim; / kadar pa vstanem, nagajam / ali nasprotno trdim. /.../« (*Domoljub* 16. 11. 1938: 13) Podobno so se odzvali tudi na delovanje Jugoslovanske nacionalne stranke: »Ljudstvu bila sem nezvesta, / cukala sem ga za žep; / zdaj sem mačkova nevesta / in držim se ga za rep.« (*Domoljub* 7. 12. 1938: 15) Leta 1944 pa so objavili tri pesmi, s katerimi so izrazili podporo domobranskim enotam.

Domoljub je računal na večino slovenskega prebivalstva oziroma kmečki sloj, saj je 77 % prebivalstva v tridesetih letih živelo od kmetijstva na majhnih posestvih, nekateri so zaradi nedonosnosti zemljišč životarili in opravljali priložnostna, predvsem dninarska dela na posestih bogatejših kmetov, mnogi so odhajali tudi v tujino. V Jugoslaviji je bila sicer večina prebivalstva nepismenega, odstopala je Slovenija, v kateri je bilo 99,4 % prebivalcev pismenih, (Nećak, Repe 2008: 205) kar pomeni, da je *Domoljub* lahko računal na širok krog bralstva. Z razvojem industrije se je pričela preoblikovati tudi domoljubova ciljna skupina; v Sloveniji je bilo v tem času namreč 22 % prebivalcev, ki so bili zaposleni v industrijskem sektorju (Repe, Nećak 2003: 90). Ob petdeseti obletnici izhajanja časopisa so tako zapisali: »Domoljub je bil dolga leta skoro izključno glasilo našega kmečkega ljudstva. Povojne razmere pa so dale naši deželi v marsičem drugo lice. Tudi v podeželju se vrše velike spremembe. Kmečke obiležje naše dežele je vedno manj izrazito, nekmečke plasti slovenskega malega človeka so vedno bolj močne. Tudi k tem hoče Domoljub! Razmeram primerno postaja zato Domoljub vedno manj glasilo samo enega stanu in se polagoma razvija v družinsko glasilo slovenskega malega človeka.« (*Domoljub* 27. 10. 1937: 1) S politično opredelitvijo in ciljno skupino so se skladale tudi naloge časopisa: obramba katoliške vere, boj za pravice naroda ter pravice malega človeka: kmeta, delavca, obrtnika (*Domoljub* 27. 10. 1937: 1). Glede na bralstvo so morali časopis izdajati po dostopni ceni. Leta 1934 je celoletna naročnina stala 38 din, če so ga pošiljali v

tujino so naročniki odšteli 60 din, posamezno številko pa je bilo možno kupiti za 1 din. Prav toliko je stala ena vrstica v insertnem delu. Dnevnik *Slovenec* je bil občutno dražji od *Domoljuba*. Mesečna naročnina je stala 25 din, polletna 150 din, letna pa 300 din. Politika časopisa je temeljila na tem, da je objavljala oglase, ki so bralce spodbujale k nakupu drugih časopisov Katoliškega tiskarskega društva. Tako so 28. novembra 1934 objavili oglas za časopisa *Slovenec* in *Bogoljub*. Za zadnjega so zapisali: »Bogoljub je najlepši slovenski nabožni list s slikami v bakrotisku.« (*Domoljub* 28. 11. 1934: 3) Poleg dnevnika *Slovenec* so bralcem ponujali tudi nedeljsko in ponedeljkovo izdajo omenjenega dnevnika, letna naročnina za prvo je stala 96 din, za drugo pa 50 din. Za najmlajše pa so priporočali lista *Vrtec* in *Angelček*. (*Domoljub* 28. 12. 1934: 3)

5.1 Vodstvo *Domoljuba* v obdobju 1934–1944

Leta 1934 je bil urednik časopisa Jože Košiček, izdajal ga je dr. Gregorij Pečjak, tiskala pa ga je Jugoslovanska tiskarna, katero je zastopal Karel Čeč. Leta 1939 je prišlo do spremembe pri tiskarju, tako je v letu 1939 Karla Čeča pri Jugoslovanski tiskarni zamenjal Jože Kramarič, ki je svojo funkcijo obdržal do leta 1944, ko se je izdajanje *Domoljuba* končalo. Leta 1943 je prišlo do spremembe na uredniškem položaju, saj je dolgoletni urednik Jože Košiček prenehal z delom glavnega urednika, nadomestil pa ga je France Kremžar. Uredništvo *Domoljuba* je prevzel 10. februarja 1943, ko je izšla šesta številka v letniku in je bil prvič podpisan na mestu urednika. Svoje vloge so vsi opravljali do leta 1944.

5.1.1 Jože Košiček

V obdobju, ki je bilo raziskano, je časopis urejal Jože Košiček, ki se je uveljavil predvsem s časnikarskim delom, saj je opravljal različna dela, predvsem uredniška. Rodil se je 11. marca 1898 v Žužemberku, v času šolanja na Teološki fakulteti pa je živel v Ljubljani. Po prejemu novomašniškega posvečenja je deloval kot kaplan, nato pa je bil od leta 1930 do leta 1935 stolni vikar v Ljubljani. Leta 1935 je postal tudi tajnik pripravljalnega odbora II. Jugoslovanskega evharističnega kongresa, o katerem je poročal tudi *Domoljub*; bil pa je tudi ravnatelj Jugoslovanske tiskarne in knjigarne. Sodeloval je pri različnih časopisih: *Slovincu*, *Domoljubu*, ki ga je urejal od leta 1930 do leta 1943, *Gospodarju in gospodinji* (1934–1943), *Slovenskem domu* (1935–1938). Odgovorni urednik pa je bil do leta 1943 tudi pri dveh misijonarskih listih: *Odmev Afrike* in *Zamorček*. V svoji karieri se je udeleževal tudi politično, saj je bil tajnik Slovenske ljudske stranke; leta 1945 pa je z Mihom Krekom odšel v Rim, kjer sta se zavzemala za slovenske begunce ter njihovo izseljevanje v Severno in Južno Ameriko, kamor se je izselil tudi sam; leta 1947 je pričel v Buenos Airesu opravljati duhovniško službo, v slovenskem

semenišču je predaval katehetiko, sodeloval pa je tudi s slovenskimi listi v Argentini, predvsem je bilo njegovo delo vidno pri zborniku: *Koledar Svobodne Slovenije*. (*Enciklopedija Slovenije* 2002: 109)

5.1.2 Gregorij Pečjak

Bogoslovni in nabožni pisatelj se je rodil 11. marca 1867 v Hinjah. Izobraževal se je v Novem mestu, kjer je opravil prvo gimnazijo, ter v Ljubljani, kjer je ob koncu druge gimnazije tudi maturiral leta 1889. Odločil se je za študij bogoslovja, ki ga je opravljal eno leto v Ljubljani, nato pa šest let v Innsbrucku. Doktor teologije je postal leta 1896, tri leta po diplomiranju. V prvem letu službovanja je kaplanoval v Žužemberku, do leta 1900 pa je to delo opravljal v ljubljanski župniji sv. Jakoba (*SBL* 2013a). Od leta 1900 do leta 1932 je poučeval verouk na državni gimnaziji v Ljubljani, kjer je nasledil Andreja Karlina. Učenci so ga kot kateheta cenili: »Ni bil moj katehet, a imel sem priliko govoriti s premnogimi njegovimi učenci, najrazličnejših poklicev in prepričanj, a nikogar nisem našel, ki bi ne govoril z vsem spoštovanjem o njem.« (Košiček 1962: 183)

Leta 1932 se je upokojil in do smrti, 13. oktobra 1961, živel v Ljubljani. Sprva je pisal leposlovje, kasneje pa se je usmeril v teološko spisje, kjer se je trudil predvsem za razvoj slovenskega nabožnega slovstva. Sam je pri tem prispeval pomembna dela: *Zbirka svetih obredov za lavant*, poslovenjen *Rimski obrednik*, molitvenik *Večno življenje*. Pisal je verske priročnike za mladino, objavljaj pa je tudi cerkvene pesmi (*SBL* 2013a). Zaradi upravljanja Ljudske kuhinje na Streliški je bil po drugi svetovni vojni oproščen, čeprav so ga obtožili vojnih zločinov ter narodnega izdajstva. (Košiček 1962: 186)

Jože Košiček je Gregorija Pečjaka spoznal preden je postal urednik *Domoljuba*, Gregorij Pečjak je namreč po naključju poročil njegova starša, srečala pa sta se, ko je prvi skupaj z materjo prišel vložiti prošnjo za sprejem v Škofov zavod v Šentvidu. V svojih zapisih se je spominjal, da je bil Pečjak šibkega zdravja, imel je predvsem težave s pljuči in posledično šibak glas (Košiček, 1962: 183). Kot predsednik Katoliškega tiskovnega društva je podprl predlog, da se društvo zadolži za pol milijona v namen propagande, ki je bila uspešna: »'Vidite,' je rekel, 'če bi bili prosili 50 tisoč, bi bili propadli, s pol milijonom smo pa uspeli.'« (Košiček 1962: 184) Tako so pripravili različne nagradne igre, ustanovili zavarovalnino za naročnike ter prirejali dneve dobrega tiska in pričeli snovati podružnice listov v Beogradu, Zagrebu, Mariboru, Kranju, Celju, Jesenicah itd. (Košiček 1962: 184)

5.1.3 Karel Čeč

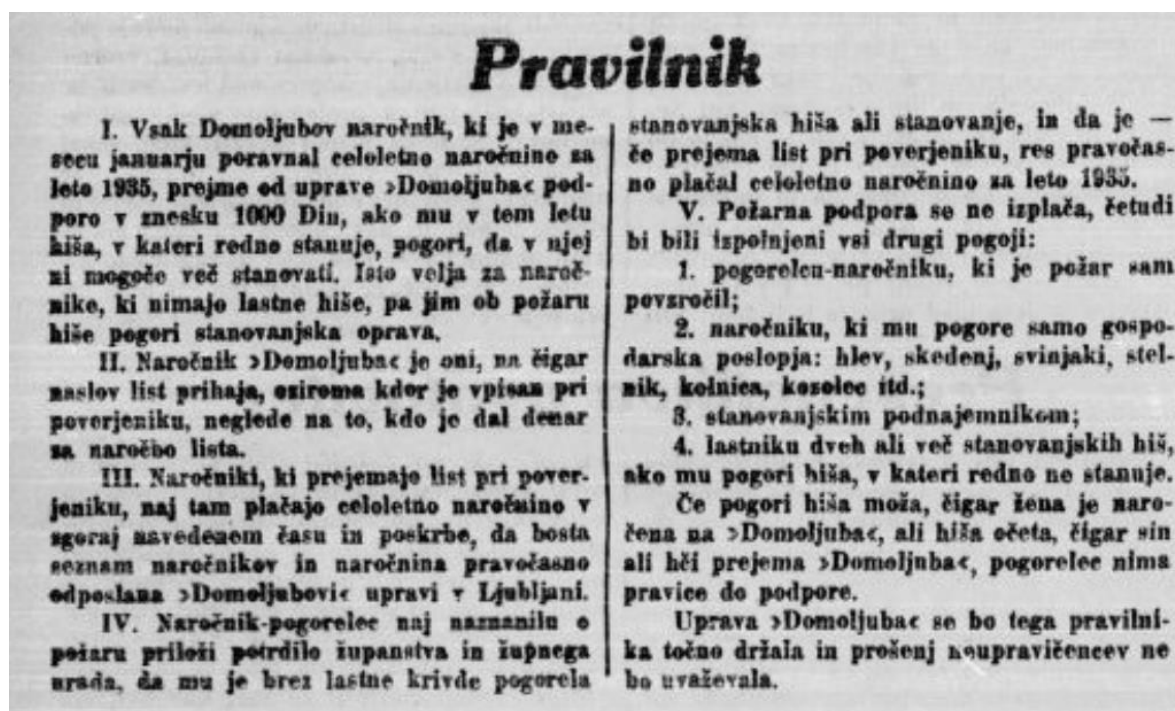
Slovenski tiskar se je rodil 3. novembra 1877 v Ljubljani, kjer je zaključil tudi dva razreda gimnazije, leta 1896 pa se je izučil tiskarskega dela v Novem mestu, kjer je deloval v Kranjčevi tiskarni. Leta 1904 je postal tehnični vodja podružnice Katoliške tiskarne v Postojni, čez dve leti pa je prevzel omenjeno tiskarno v Ljubljani; ki se je zaradi njegove težnje k napredku razvila v najsodobnejše jugoslovansko tiskarsko podjetje; Čeč je uvedel rotacijski tisk, kemigrafijo s klišarno, ofsetni tisk ter bakrotisk, leta 1924 pa je vpeljal tudi črkolivnico; posodobljena pa je bila tudi knjigoveznica (SBL 2013b; *Enciklopedija Slovenije* 1988: 106). Kot direktor tiskarne je stopil v sodelovanje z Zadružno gospodarsko banko in posledično pridobil delež lastništva v družbi Saturnus. Z ženo Dragico sta bila oba lastnika Saturnusa, ki je imel po drugi svetovni vojni še dva lastnika, podjetje pa je izdelovalo pločevinasto embalažo in druge izdelke za jugoslovanski trg. (Saturnus 2016)

5.2 Značilnosti izhajanja *Domoljuba* v obdobju 1934–1944

Pri časopisu so poudarjali pomen sodelovanja z bralci; naročnike so npr. vprašali po njihovem mnenju o dopisih in kakovosti novic, uredništvo se je zato zavezalo, da bodo poskušali novice čim bolj obširno predstaviti, prav tako pa so se zavezali k izbiranju zanimivejših dopisov, saj jim je bralstvo očitalo izbiranje zgolj poročil o društvenih aktivnostih. »Da bomo vso skrb posvetili našemu malemu človeku. Zlasti kmetu, obrtniku in delavcu, je jasno; saj smo njihovo glasilo. List bo glasnik želja in zahtev malega človeka. Le obžalovali bomo, ako bodo naši glasovi zadeli na gluha ušesa, kakor so že velikokrat.« (*Domoljub* 23. 12. 1935: 12)

Ob koncu leta so naročnikom naznanili, da bo potrebno plačati naročnino, tako so leta 1934 zapisali: »Naši cenjeni stalni naročniki, predvsem eni, ki prejemajo 'Domoljub' naravnost na svoj naslov, dobe v današnji številki položnico za obnovitev naročnine za leto 1935. V svojo lastno korist nas se te položnice posluži vsak najkasneje do konca januarja, ker le v tem slučaju mu bo nudil 'Domoljub' za primerno malo vsoto 38 din poleg obilice koristnega in zabavnega beriva še zagotovilo, da prejme v najhujši nesreči – če mu pogori stanovanjska hiša – takoj po naznanilu 1000 din podpore.« (*Domoljub* 12. 12. 1934: 1) Iz tega je razvidno, da so poskušali naročnike pridobiti tudi s pomočjo zagotavljanja finančne pomoči v primeru požara. Zato so izpostavili: »Preudaren gospodar radi tega ne bo odlašal s plačilom naročnine, ampak bo to nalogo postavil pred vse druge opravke. Za 'Domoljuba' se mora v vsaki hiši najti potreben denar, vsaj do konca januarja.« (*Domoljub* 12. 12. 1934: 1) Za manj premožne naročnike pa so ponujali tudi možnost polletne ali četrletne naročnine, ki sta znašali 19 oziroma 10 din. Posebno ugodnost so imeli skupni naročniki, ki so plačevali letno naročnino 36 din, zaželeno

pa je bilo, da so naročnino plačali ob novem letu. Položnice so poslali vsem poštnim naročnikom, če pa so nekateri že plačalo, jim je uredništvo svetovalo slednje: »Ako bi kdo imel naročnino za leto 1935 že plačano, naj odda položnico svojemu znancu, ki še nima 'Domoljuba', in ga nagovori, da si naroči ta prekristni list.« (*Domoljub* 12. 12. 1934: 1) V zadnji številki leta 1934 so objavili tudi prejemnike požarne podpore v iztekajočem letu ter pravilnik o prejemanju podpore.

Slika 4: Pravilnik o prejemanju denarne podpore leta 1934 (*Domoljub* 28. 12. 1934: 2).

Naročnike so poskušali pridobivati tudi s pomočjo različnih nagradnih iger. Tako so leta 1937 objavili žreb za brezplačno letno naročnino na *Domoljuba*. Odločili so se, da bodo podelili 500 naročnin zastonj, naročniki so dobili na dom 51. številko časopisa, ki je imela natisnjeno posebno številko, te številke so nato žrebali. Kdor je imel natisnjeno dobitno številko, je moral izpolniti obrazec, ki je bil prav tako objavljen v časopisu. V nagradni igri niso sodelovali naročniki, ki niso poravnali naročnine za tekoče leto, sodelovali pa so lahko naročniki, ki so imeli naročnino za leto 1938 že plačano, saj so se odločili, da se jim plačana naročnina tako prenese v leto 1939 (*Domoljub* 22. 12. 1937: 3). V obravnavanih letnikih se je pojavilo še več nagradnih iger, ki pa so delovale na podoben način.

Z letom 1940 so se vojne razmere zaostrovale in bile vedno bolj občutne tudi v Jugoslaviji, kjer se vojna sicer še ni začela, najbolj opazen je bil dvig cen: »Vojno stanje v Evropi je povsem spremenilo gospodarske razmere tudi pri nas; najbolj čutimo te razmere v vsesplošnem zvišanju

cen vsem pridelkom, proizvodom itd., ki jih potrebuje človek. Te razmere so vplivale tudi na razmere v tiskarski stroki, kajti vse se je občutno podražilo: papir, barva, delovna sila itd. Tudi pošta je občutno zvišala svoje pristojbine.« (*Domoljub* 27. 12. 1940: 3) Odločili so se, da naročnine ne bodo zvišali: »Ker pa je prvi namen, ki ga 'Domoljub' mora vedno zasledovati, kulturno poslanstvo med slovenskim narodom, ne pa trgovski učinek, ki ga nikdar ni bilo velikega, saj smo le z zaslužkom drugod omogočili, da je 'Domoljub' izhajal – zato bomo te žrtve, ki jih v korist našemu narodu doprinašamo, povečali kolikor bomo mogli in zato cene 'Domoljuba' za prihodnje leto 1941 ne bomo zvišali!« (*Domoljub* 27. 12. 1940: 3) Odločili pa so se tudi, da bodo poskušali še vedno organizirati nagradno igro s *Slovenskim koledarjem* kot glavno nagrado, ki je obsegal 256 strani in je stal okoli 60 din. Dodatno pa so naročnike privabljali z obljubo, da bodo v novem letniku objavljali sredinski strani polni slik. Običajno ceno so lahko zagotovili le naročnikom, ki so naročnino plačali do 31. januarja v naslednjem letu, zamudnikom redne cene niso mogli zagotoviti. Spodbujali pa so tudi k pridobivanju novih naročnikov. Poskušali so jih pridobiti tudi z napovedjo novega romana *Rabljeva roka*, ki so ga opisali s sledečimi besedami: »Čudoviti doživljaji rimskega vojaka, njegova ljubezen do lepega judovskega dekleta – Pretresljivi prizori iz Kristusovega življenja. Roman bo začel izhajati z novoletno številko 'Domoljuba'. – Ne pozabite na to!« (*Domoljub* 27. 12. 1940: 3)

6 Analiza posameznih letnikov

6.1 Leto 1934

Leta 1934 je časopis v povprečju imel številke, ki so obsegale 12 strani, ob pomembnejših dnevih pa so izšle tudi daljše številke. Posebna številka je bila namenjena veliki noči, ki je obsegala 20 strani, 24. oktobra so 16 strani namenili številki, ki je poročala o pogrebu kralja Aleksandra Karađorđevića. Najdaljša pa je bila številka, ki je izšla 21. decembra in je bila namenjena praznovanju božiča. Številke so bile daljše, ker so vsebovale dodatno literarno gradivo ali razmišljanja ob praznikih, ki jim je časopis *Domoljub* namenjal posebno pozornost.

V tem letu je izšlo več daljših del, nekatera dela pa so bila objavljena zgolj v sklopu ene ali nekaj števil. Prvo daljše delo, ki je izhajalo v tem letniku, je bilo delo *Križev pot*, ki je izhajalo že v predhodnem letniku. V letu 1934 ob objavljanju tega besedila niso navajali več avtorja ter podnaslova dela. Gre za delo F. Mariona Crawforda, ki ga je podnaslovil kot zgodovinsko povest iz druge križarske vojne. Delo pa so objavili v 34 številkah, navadno na spodnjem delu strani pod črto, občasno je bilo delo objavljeno na več straneh, skupno pa je obsegalo 113 delov spodnjih strani. Drugo daljše delo je bil prispevek *Ob dvajsetletnici svetovne morije* (avtor B-ski), ki pa sodi v spominske zapise in ga zato uvrščamo v polliterarna dela. Delo je izšlo v 19 številkah. 12 nadaljevanj je obsegalo delo Gustava Strniše z naslovom *Zemlja rešiteljica*, ostala dela so imela 5 ali manj nadaljevanj. Priredba Lee Fatur je obsegala 5 nadaljevanj, V. Čadež pa je prispeval delo *Ratovnik*, ki je obsegalo 3 nadaljevanja. Skupno je leta 1934 izšlo 40 del, ki so imela avtorja, 10 del pa je bilo objavljenih anonimno, skupno je v letu 1934 izšlo okoli 50 del, v štetje so namreč vključena tudi polliterarna dela, kjer pa je pri šalah upoštevano, kot da gre za enotno delo z več nadaljevanji, saj so šale navadno objavljali v rubrikah.

6.1.1 Zvrstno-vrstna oznaka del

V *Domoljubu* so objavljali različno literaturo, v letu 1934 sta se pojavljali proza in poezija, ki je je bilo manj; šlo je večinoma za koledarsko literaturo. V vseh številkah je bilo zabeleženih 159 vpisov literarnih in polliterarnih del, od katerih so nekatera izhajala v nadaljevanjih. Večina del je bila napisanih v prozni obliki, 18 del pa je bilo v verzni obliki. Zvrstna delitev je težja, saj za nekatera dela avtorji niso uporabljali podnaslova. Poleg smešnic in pregovorov so se pojavili še molitev, izreki in psalm. Pri proznih delih pa so bila zastopana tako daljša kot krajša dela. Za prozna dela so avtorji uporabljali poimenovanja: žalostna povest, velikonočna zgodba, vesela zgodba, najdaljše besedilo pa je bilo podnaslovljeno kot zgodovinska povest.

6.1.2 Polliterarna dela

V *Domoljubu* so skozi vse letnike izdajali različne prispevke, ki so imeli nekatere značilnosti literarnosti, vendar so od nje na določenih mestih tudi odstopali. V letu 1934 so bili takšni prispevki namenjeni za zabavo bralcev. Tako so pod rubrikama *Za smeh* in *Za kratek čas* izhajale šale oziroma smešnice, ki niso bile naslovljene. S šalami so zapolnili tudi prostor, ki ga niso uspeli zapolniti s plačljivimi oglasi, tako da so bile navadno šale raztresene po predzadnji in zadnji strani. V letu 1934 je izšlo tudi didaktično besedilo v obliki zgodbe, ki ga je prispeval avtor s psevdonimom *Izkušen oče*, delo pa je nosilo naslov *Ta jed ni dobra* in se je dotikalo problema otroške izbirljivosti pri prehranjevanju.

Številčno so med polliteranimi besedili leta 1934 prevladovala šale, količinsko pa je bilo najbolj obsežno delo avtorja, ki se je podpisoval kot B-ski, *Ob dvajsetletnici svetovne morije*, pri katerem gre za spominske zapise o prvi svetovni vojni. Poleg teh del pa je Ivan Šašel objavljati tudi različne pregovore, ki jih je razporedil po tematiki. V letu 1934 je obravnaval dobrotljivost, srečo, ogenj, bogastvo, denar in lenobo.

Tabela 1: Polliterarna dela leta 1934.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst
1934	Ivan Šašel	<i>Pregovori o bogastvu in bogatinah</i>	Pregovori
		<i>Lenoba in lenuh v slovenskih pregovorih</i>	
		<i>"Dobrotljivost" v slovenskih pregovorih</i>	
		<i>"Ogenj" v slovenskih pregovorih</i>	
		<i>Slovenski pregovori o denarju</i>	

		<i>"Sreča" v slovenskih pregovorih</i>	
	Izkušen oče	<i>"Ta jed ni dobra"</i>	Didaktično besedilo
	Neznan avtor	<i>Za smeh</i>	Smešnice
		<i>nenaslovljeno</i>	Smešnice
		<i>Za kratek čas</i>	Smešnice
	B-ski	<i>Ob dvajsetletnici svetovne morije</i>	Proza/spomini

6.1.3 Koledarska literatura

Domoljub je bil katoliški časopis, ki je posebno pozornost namenjal verskim praznikom, zato so nastajala dela, ki so bila namenjena posebnim priložnostim. V letu 1934 je bilo največ takšnih del objavljenih ob veliki noči, občutno več pa tudi ob božiču, ko so objavili devet takšnih prispevkov, večinoma pa so bile to pesmi ali krajše zgodbe, ki so nosile priložnosti primeren naslov, npr. *Sveta noč*. Tega leta so se spomnili tudi pusta, dneva mrtvih, okrogle obletnice prve svetovne vojne, najbolj pa je izstopal prispevek Ivana Zupana, Slovenca živečega v Ameriki, ki je ob dnevu očetov, ki so ga v Ameriki praznovali, poslal v uredništvo *Domoljuba* pesem z naslovom *Očetom v pozdrav*.

Tabela 2: Koledarska literatura leta 1934.

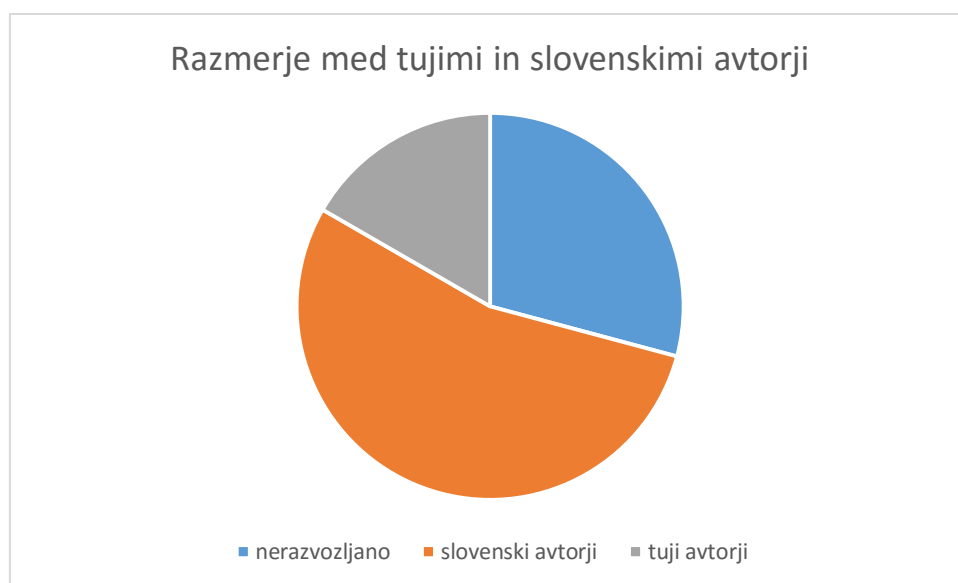
Leto	Avtor	Naslov	Zvrst	Namen, čas
1934	A. Kopitar	<i>Predpustna</i>	Pesem	Pust
	H. Brey	<i>Dvomljivec: biblična zgodba</i>	Biblična zgodba	Velika noč
	Anonimno	<i>Aleluja!</i>	Pesem	
	St. Kiderzynski	<i>Leseno srcece: Velikonočna zgodbica</i>	Zgodbica	
	Ivan Zupan	<i>Očetom v pozdrav</i>	Pesem	Dan očetov v Ameriki

	B-ski	<i>Ob dvajsetletnici svetovne morije</i>	Proza/spomini	Ob 20. obletnici prve svetovne vojne
	Franjo Neubauer	<i>Jesen na grobeh</i>	Pesem	Dam mrtvih
	Eden izmed tisočerih	<i>Žalostna povest brezdomca</i>	Povest	Božič
	A. Skodlar	<i>Sveta noč</i>	Pesem	
	Vergilij	<i>Popotnik in pastir</i>	Pesem	
	S. DARINA	<i>Pa je zopet prišla</i>	Pesem	
	Jože Podslivniški	<i>Sveti večer kmetiške družine</i>	Proza	
	Franjo Neuabuer	<i>Pesem brezdomcev</i>	Pesem	
	Gustav Strniša	<i>Sveti večer divjega lovca</i>	Proza	
	Anonimno	<i>Moč svete noči</i>	Proza	
	Gustav Strniša	<i>Božič na žalostni gori</i>	Proza	

6.1.4 Avtorji

V letu 1934 je v *Domoljubu* objavljalo 24 avtorjev, ki so se podpisali s polnim imenom ali zgolj z inicialkami. Največ del sta objavila Franjo Neubauer in Ivan Šašel, ki sta imela vsak po sedem del z različnimi naslovi. V časopisu so objavili tudi tri dela Gustava Strniše ter Vergilija. Ostali avtorji so prispevali po en prispevek. Pri analizi moramo biti pozorni na to, da so avtorji daljših prispevkov navadno objavili zgolj eno delo, ki pa je bilo občutno daljše od ostalih del. Tako je Gustav Strniša priobčil tri prispevke, daljši pa je izhajal v 12 številkah, medtem ko sta Franjo Neubauer in Ivan Šašel prispevala največ prispevkov, ki pa so bili občutno krajši. Neubauer je pisal poezijo, Šašel pa je zbiral in objavljaj pregovore in tako skrbel za ohranjanje ljudskega slovstva na Slovenskem. Analiza porekla avtorjev je pokazala, da so v letu 1934 v *Domoljubu* objavljali večinoma slovenski avtorji, takšnih je bilo 13. Med njimi sta bili tudi dve avtorici, pri katerih pa je znano samo eno polno ime, Lea Fatur, ki je priredila *delo Zgode in nezgode slikarja*

Verbana. Avtor originala ni znan, prav tako pa ni znano, kakšno je bilo polno ime druge avtorice, ki se je podpisala kot S. Darina. Tudi pri nekaterih slovenskih avtorjih polnega imena ni bilo mogoče izpeljati: A. Kopitar, A. Skodlar, V. Čadež. Avtorji so v tem letu uporabljali tudi različne psevdonime: Razkolnikov, Vergilij, Eden izmed tisočerih, Izkušen oče. Razkolnikov je bil psevdonim, ki si ga je izbral Gustav Strniša in ga je uporabljal tudi v drugih časopisih (Kocijan 1999: 149). V analizo narodnosti niso vključeni avtorji, ki so se podpisali zgolj z inicialkami in njihovega imena ni bilo možno razbrati: A. A., K. B., A. G. itd. Evidentirani so bili 4 tuji avtorji: H. Brey, Pierre d'Ermite, Stefan Kiedierzynski in Francis Marion Crawford. Pri Breyu in d'Ermitu analiza narodnosti ni bila uspešna, medtem ko je Stefan Kiedierzynski prihajal s Poljske, Francis Marion Crawford pa je bil ameriški avtor, ki je leta 1934 v *Domoljubu* objavil najdaljše delo, ki je izhajalo že v letu 1933. V tujini je živel tudi Ivan Zupan, slovenski avtor, ki je ob dnevu očetov v Ameriki prispeval pesem *Očetov pozdrav*.

Graf 1: Razmerje med tujimi in slovenskimi avtorji leta 1934.

6.2 Leto 1935

V 48. letniku je izšlo okoli 58 literarnih in polliterarnih del, s tem da so smešnice obravnavane kot eno delo v več nadaljevanjih, pojavile so se namreč v okoli 30 številkah. V letu 1935 je najdaljše delo bilo polliterarno, gre za spominske zapise o prvi svetovni vojni, ki jih je za časopis *Domoljub* pripravljala B-ski, njegovo delo *Ob dvajsetletnici svetovne morje* je bilo objavljeno v petdesetih številkah 48. letnika, delo pa je izhajalo že v letu pred tem. Drugo najdaljše delo je bilo občutno krajše, gre za prispevek Gustava Strniše, ki je napisal delo *Vinske gorice*, izšlo pa je v 15 nadaljevanjih. Prav tako je prispeval tudi tretje najdaljše delo, ki je izšlo

v devetih nadaljevanjih, nosilo je naslov *Med tihotapci alkohola*. Devet nadaljevanj je obsegala tudi povest *Za kravico*, ki pa jo je napisal tuj avtor, Henrik Simon Bear.

Leta 1935 so se odločili povečati obseg posamezne številke. Za mnenje so vprašali naročnike, ki so v 80 % odgovorili, da želijo povečati obseg časopisa za 4 strani, cena naročnine pa bi morala ostati ista, kot je bila doslej. »Tako bo 'Domoljub' prihodnje leto prihajal v vaše hiše lahko večji in zato tudi zanimivejši. Na 16 velikih straneh bo prinašal primerne članke, domače in tuje novice, dopise, čtivo in zanimivosti, na malih 8 straneh pa bo tudi v bodoče izhajala naša priloga 'Gospodar in gospodinja'. Prihodnje leto boste na ta način dobil v svoje hiše vsaj 832 strani najraznovrstnejšega čtiva in na prilogi 416 strani strokovnih člankov in raznih nasvetov.« (Domoljub 23. 12. 1935: 12)

6.2.1 Zvrstno-vrstna oznaka del

Količinsko je proza še vedno zajemala večji del, so pa v tem letu objavili 26 pesmi, štiri prispevke o pregovorih ter smešnice. Dela večinoma niso bila podnaslovljena glede na zvrst oziroma vrsto. Henrik Simon Bear je delo podnaslovil z oznako povest, kar pa je bila edina oznaka besedila, ki jo je izbral avtor sam.

6.2.2 Polliterarna dela

Tudi v letu 1935 je izšlo nekaj polliterarnih del. Najobsežnejše je bilo delo *Ob dvajsetletnici svetovne morije*, ki je izhajalo že v prejšnjem letniku in se je v letu 1935 nadaljevalo. Pojavilo se je tudi biografsko besedilo, ki je govorilo o življenju Thomasa Mora, ki je bil v tistem času razglašen za svetnika. Največji delež polliterarnih besedil so zasedle smešnice, ki so jih objavljali brez navedbe avtorja, nekatere so bile objavljene v posebni rubriki Za kratek čas, druge so bile večinoma raztresene na zadnji in predzadnji strani, če je v številki ostal prostor. Tudi v tem letu so objavljali pregovore, ki jih je zbiral Ivan Šašel, pripravil je šest prispevkov, ki so obravnavali pet različnih tematik; zbral je pregovore o prijateljstvu, delu, lažeh, kmetu ter gospodarjih in gospodinjah. Ob veliki noči so objavljali predvsem krajše zgodbe in pesmi, v tem letu pa so objavili tudi razmišljanje o samem pomenu velike noči, kar pa lahko uvrstimo med polliterarna dela. Tudi v tem letu je bil objavljen didaktičen prispevek, tokrat gre za pesem, ki jo je napisal Josip Levičnik in govori o samoglasnikih, z njo pa so se učili glasoslovnih vsebin. Pesem je bila vključena v prispevek z naslovom *Skromni literarni prispevki*. Ob koncu leta so v božični številki objavili tudi razpravo z naslovom *Več srčne kulture*.

Tabela 3: Polliterarna dela leta 1935.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst
------	-------	--------	-------

1935	B-ski	<i>Ob dvajsetletnici svetovne morije</i>	Proza/spomini
	I. Šašelj	<i>Kaj pripovedujejo slovenski pregovori o "prijateljih"</i>	Pregovori
		<i>Kaj pripovedujejo slovenski pregovori o "delu"?</i>	
		<i>Laž v slov. pregovorih</i>	
		<i>Kmet v slov. pregovorih</i>	
		<i>Gospodar in gospodinja v slov. pregovorih</i>	
		<i>Nenaslovljeno</i>	Smešnice
		<i>Za kratek čas</i>	
		<i>Iz življenja novega svetnika Sv. Tomaža Mora</i>	Biografsko
	Anonimno	<i>"Zveličar naš je vstal iz groba ...": Velikonočne misli</i>	Misli (ob veliki noči)
	Josip Levičnik	<i>I, i, i</i>	Didaktična pesem: pesem o samoglasnik, s pomočjo katere se učijo glasoslovje v šoli. Pesem je vključena v prispevek Skromni literarni prispevki.
	Eden izmed tisočerih	<i>Več srčne kulture</i>	Razprava

6.2.3 Koledarska literatura

Tudi v letu 1935 so v *Domoljubu* objavili veliko del, ki so bila namenjena praznovanju posebnih dogodkov, vseh del je bilo 25, večinoma pa so bile priložnostno napisane predvsem pesmi. Sedem del je bilo namenjenih praznovanju božiča, takšne pesmi so prispevali Gustav Strniša, Peter Križman in Franjo Neubauer, ki pa se je v 48 letniku odločil objaviti tudi pesmi, ki niso vezane na točno določen praznik, ampak je s štirimi pesmimi obeležil veselje ob prihodu meseca maja, kateremu je v slovo zapisal sledečo kitico: »Ki topel bil. ne jasen. / Zaganjal se je piš / čez gore in gozdove / in čez polje do hiš. / Še zdaj ječe, jokaje / zapušča naše kraje. / Ne kličem ga nazaj, naj gre, čeprav je maj! / Odnese kamorkoli / srca naj grenke boli!« (*Domoljub* 5. 6. 1935: 10)

S petimi deli so se spomnili velike noči, obeležili pa so tudi obletnico prve svetovne vojne, pričakovanje evharističnega kongresa, ki so mu namenili tri dela opremljena s slikovnim gradivom, kmečkega opravila (žetve), materinskega dne, dneva mrtvih ter Marijinega vnebovzeta.

Tabela 4: Koledarska literatura leta 1935.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst	Namen, čas
1935	Gustav Strniša	<i>Božič pastirice</i> <i>Agate</i>	Proza	Ponovoletni čas
	B-ski	<i>Ob dvajsetletnici svetovne morije</i>	Proza/spomini	Ob 20. obletnici prve svetovne vojne
	Anonimno	<i>Moji rajski mamici: za materinski dan</i>	Pesem	Pred praznovanjem materinskega dne
	Franjo Neubauer	<i>Vstalemu Izveličarju</i>	Pesem	Velika noč
	anonimno	<i>"Zveličar naš je vstal iz groba ...": Velikonočne misli</i>	Proza/polliterarno	

	Gustav Strniša	<i>Tomaževa velika noč</i>	Proza	
	Peter Križman	<i>Bandero</i>	Proza	
	Nečitljivo	<i>V ječi</i>	Pesem	
	P. Krizostom (uglasbil Jos. Čerin)	<i>Himna sv. R. Telesa</i>	Himna (z notnim zapisom)	Praznik sv. rešnjega telesa
	Franjo Neubauer	<i>Majski pozdrav</i>	Pesem	Mesec maj
	Franjo Neubauer	<i>Po mrazu</i>	Pesem	Veselje ob prihodu pomladi (22. maj)
	Franjo Neubauer	<i>V majnik</i>	Pesem	Mesec maj
	Franjo Neubauer	<i>Majnik se je poslovil</i>	Pesem	Mesec maj
	Franjo Neubauer	<i>Evharistični križ</i>	Pesem	Ob evharističnemu kongresu
	Franjo Neubauer	<i>Evharističnemu kralju</i>	Pesem (dodali so ji tudi sliko)	
	Peter Križman	<i>Kongresna pesem</i>	Pesem (dodali sliko)	
	A. Davčar	<i>Žetev</i>	Pesem	Ob žetvi
	Franjo Neubauer	<i>Marijini zvonovi: Za marijino Vnebovzetje</i>	Pesem	Praznik Marijinega vnebovzetja
	Franjo Neubauer	<i>Na grobju</i>	Pesem	Dan mrtvih
	A. Davčar	<i>Pesem pri polnočnici</i>	Pesem	Božič
	Peter Križman	<i>Pri jasliah</i>	Pesem	

	Gustav Strniša	<i>Božič</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>Legenda o kristusovi roži</i>	Pesem	
	Peter Križman	<i>Nocoj</i>	Pesem	
	Gustav Strniša	<i>Božična noč</i>	Pesem	

6.2.4 Avtorji

V *Domoljubu* so leta 1935 objavili 58 del, vsaj s priimkom se je podpisalo 15 avtorjev, pri enem avtorju je bilo ime nečitljivo, nekdo pa je uporabil psevdonim Eden izmed tisočeri, 12 del od 58 pa je bilo izdanih brez navedbe avtorja. V tem letu je bilo manj avtorjev, ki so se podpisovali zgolj z inicialkami, takšen je bil le avtor najdaljšega besedila, B-ski. Največ del je prispeval Franjo Neubauer, 10, ki je pisal poezijo namenjeno predvsem praznovanju praznikov ali pa je obeleževala dogajanje v naravi v tistem času. Ivan Šašel je v tem letu prispeval 7 izdelkov, A. Davčar in Peter Križman enega manj, tudi onadva sta večinoma pisala poezijo. Gustav Strniša je prispeval pet prispevkov, med njimi tudi drugo in tretje najdaljše delo v obravnavanem letniku. Ostali avtorji so prispevali zgolj po en prispevek, med katerimi pa so bili nekateri prispevki objavljeni v več številkah. B-ski je tako svoje delo objavil v 50 nadaljevanjih, Henrik Simon Bear je povest *Za kravico* objavil v devetih številkah, Lea Fatur je priredila *Zgode in nezgode slikarja Verbana*, ki je izhajalo že v prejšnjem letu in so mu v tem letniku namenili 5 nadaljevanj. T. Jeske-Choiński je za delo *Ugašajoče solnce*, prevedel ga je Vinko Lovšin, potreboval 8 nadaljevanj. Tudi v 48. letniku se je pojavilo nekaj tujih avtorjev, ki so prispevali večinoma daljša dela: T. Jeske-Choiński, Henrik Simon Bear, P. Krizostom, ostali avtorji so bili slovenskega rodu, kar pomeni, da je bila petina avtorjev, ki jim je bilo možno določiti identiteto, tujcev, ostali pa so bili slovenski avtorji.

6.3 Leto 1936

Leta 1936 je bilo v *Domoljubu* objavljenih 48 del, med katerimi so bila nekatera tudi polliterarna. Številke so bile v povprečju dolge 16 strani, ob praznikih pa so imele 20 ali 28 strani. Literarna dela so najpogosteje objavljali od devete do trinajste strani, odvisno od dolžine samega besedila. Največ del je bilo objavljenih na eni strani na spodnjem delu strani, ki ni bil posebej označen. Nekatera nadaljevanja pa so obsegala od dve do pet strani. Tudi v tem letu je spominsko literaturo o prvi svetovni vojni prispeval B-ski, ki je v štirih nadaljevanjih objavil delo *Ponesrečen beg iz ruskega ujetništva*. Najdaljše delo v tem letu je prispeval T. Jeske-

Choiński, ki je pričelo izhajati že leta 1935, v letu 1936 pa je delo *Ugašajoče solnce* izšlo v 41 številkah. Drugo najdaljše delo je prispeval Gustav Strniša, gre pa za delo *Mlin v pečeh*, ki je imelo 28 nadaljevanj, deset nadaljevanj manj je imelo delo W. Hauffa, ki ga je poslovenil J. O. in je nosilo skupen naslov *Pravljice*. Proti koncu leta pa je pričel izhajati tudi roman *Martinjkloster*, avtorja L. Ganghoferja, ki je imel v tem letu štiri nadaljevanja, poslovenil pa ga je Blaž Poznič.

6.3.1 Zvrstno-vrstna oznaka del

Razlika med liriko in epiko ni bila velika, saj je v letu 1936 izšlo 27 pesmi. Nekatera dela so bila polliterarna; smešnice, pregovor v pesmi, potopis. Dve deli sta imeli v naslovu vključeno oznako legenda, nato je izšlo tudi več pravljič, ki so bile tako označene že v naslovu, ena od pesmi je bila označena kot himna, daljše delo pa je nosilo podnaslov Roman iz začetka 12. stoletja. Ostalih vrstnih oznak avtorji za svoja dela niso uporabljali.

6.3.2 Polliterarna dela

V 49. letniku je bilo objavljenih manj polliterarnih del, saj v tem letu med njimi ni del Ivana Šašlja. Pojavi pa se širši nabor polliterarne literature. B-ski je ponovno pripravil spominske zapise o prvi svetovni vojni, ki pa so bili tokrat krajši; obsegali so štiri nadaljevanja. V 19 številkah so svoje bralce poskušali zabavati s šaljivimi zapisi. Objavili pa so tudi krajši potopis *Iz popotne torbe*, ki je opisoval pod v Ribnico, ni pa imel posebej navedenega avtorja. Objavljen je bil tudi kratek pregovor v verzih, katerega avtor je bil sv. Frančišek Sal.

Tabela 5: Polliterarna dela leta 1936.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst
1936	B-ski	<i>Ponesrečen beg iz ruskega ujetništva</i>	Spominska literatura
	Anonimno	<i>Nenaslovljeno</i>	Smešnice
	Anonimno	<i>Iz popotne torbe: Od sv. Gregorja preko Sodražice v Ribnico</i>	Potopis
	Sv. Frančišek Sal.	<i>Pozabi težke ure, /vendar zapiši si v dno duše,/ kar so te naučile.</i>	Pregovor v verzih

6.3.3 Koledarska literatura

V letu 1936 so objavili 25 del, ki so se nanašala na praznovanje posebnih dogodkov, obeležili so predvsem veliko noč in božič, posebej pa so se spomnili tudi pusta, pepelnice, materinskega dne, kmečkih opravil (žetev, setev), Marijinega vnebovzetja ter rojstva, začetka jeseni in dneva mrtvih. V tem letu se je kot avtorica pojavila tudi Liza Goddec, ki je objavila dve pesmi, obe namenjeni praznovanju pusta in pepelnične srede.

Tabela 6: Koledarska literatura leta 1936.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst	Namen, čas
1936	Liza Godčeva	<i>Predpustna</i>	pesem	Pust
	Peter Križman	<i>Pust pripoveduje</i>	pesem	
	Liza Godčeva	<i>Na pepelnico</i>	pesem	Pepelnica
	Peter Križman	<i>Materi</i>	pesem	Materinski dan
	Franjo Neubauer	<i>Ženam - materam</i>	pesem	
	anonimno	<i>Velika noč</i>	pesem	Velika noč
	anonimno	<i>Butara</i>	proza	
	Vinko Bitenc	<i>Legenda o Jezusovem plašču</i>	Proza/legenda	
	Gustav Strniša	<i>Piruk</i>	pesem	
	Limbarski	<i>Oživele so poljane</i>	proza	
	Franjo Neubauer	<i>Jutro svobode</i>	Pesem	
	anonimno	<i>Roža pasijonka</i>	pesem	
	anonimno	<i>Pogovor s poljem</i>	pesem	Žetev
	Limbarski	<i>Pšenici</i>	pesem	
	Limbarski	<i>Mlačev</i>	pesem	
	Limbarski	<i>Marijino vnebovzetje</i>	pesem	Praznik Marijinega vnebovzetja

	Limbarski	<i>Obljubljena žena (Za Marijino rojstvo)</i>	pesem	Obležitev Marijinega rojstva
	Peter Križman	<i>Jesen</i>	pesem	Začetek jeseni
	Limbarski	<i>Sejavec</i>	pesem	Setev
	Franjo Neubauer	<i>Brez cvetja</i>	pesem	Dan mrtvih
	Limbarski	<i>Na materinem grobju</i>	Pesem	
	Gustav Strniša	<i>Mornarjev božič</i>	pesem	Božič
	Franjo Neubauer	<i>Reši nas!</i>	pesem	
	Gustav Strniša	<i>Sveti večer</i>	pesem	
	Limbarski	<i>Krivica</i>	pesem	

6.3.4 Avtorji

V letu 1936 je bilo deset del objavljenih brez navedbe imena avtorja, drugi so se podpisovali različno, nekateri so navajali zgolj poln zapis priimka, drugi so zapisali tudi ime. V tem letu se je pojavilo 13 različnih avtorjev, ki so svoja dela podpisali. Med njimi je bila ena avtorica, tokrat Liza Godčeva, katere identiteta pa ni razvozлана. Največ del je prispeval avtor, ki se je v tem letniku pojavil na novo, podpisoval pa se je s psevdonimom Limbarski, gre namreč za Jožeta Urbanijo, ki je sprva pisal predvsem poezijo, koledarsko, v kasnejših letnikih pa je prispeval tudi prozna dela. Po objavah (11) so mu sledili Franjo Neubauer s šestimi objavami ter Peter Križman in Gustav Strniša s petimi. V tem letu so izhajala dela že poznanih tujih avtorjev: W. Hauff, T. Jeske-Choiński, L. Ganghofer.

6.4 Leto 1937

Leta 1937 je izšlo 52 števil *Domoljuba*, ki pa so bile v povprečju za eno stran daljše od števil, ki so izhajale leta 1936. Občutno daljša je bila predvsem posebna številka, ki je izšla ob praznovanju 50 let izhajanja *Domoljuba*. Obletnico so namreč obeležili z različnimi prispevki, ki so opisovali delovanje časnika. Ostale številke so imele običajen obseg, božična je obsegala 28 strani, ostale pomembnejše 20, navadne številke pa so imele 16 strani. Najdaljše besedilo v tem letniku je prispeval L. Ganghofer, saj je bilo njegovo delo *Martinjlošter*, ki je izhajalo že v preteklem letu, objavljeno v 51 številkah. Prav tako so v tem letu izhajala *Pravljice* W. Hauffa, ki so bile prvič objavljene leto prej. Ostala besedila so bila občutno krajša, tretje najdaljše

besedilo, *Oglarji*, v tem letu je namreč obsegalo 7 nadaljevanj, prispeval ga je Gustav Strniša. Skupno je v letu 1937 izšlo 47 del, ki so bila literarna ali pa so kazala elemente polliterarnosti.

6.4.1 Zvrstno-vrstna oznaka del

Leto 1937 je pomembno, saj v *Domoljubi* niso objavljali zgolj poezije in proze, ampak so se odločili tudi za objavo dramskega besedila; gre namreč za igro *Obisk iz mesta: Kmečka igra za današnje čase*, h kateri pa niso pripisali avtorja teksta. Količinsko je prevladovala proza, saj so bila dela objavljena v več nadaljevanjih. Od 47 del pa je bilo 32 del v verzi obliki, kar pomeni, da so v letu 1937 v *Domoljubi* objavili 68 % pesmi, ostala besedila so bila prozna. Objavili pa so tudi nekaj smešnic, ki so bile tokrat naslovljene in so se dotikale politične situacije: *Židovski sporazum*, *Sovjeti in hlače*; tretja objavljena smešnica pa je nosila naslov *Horoskop*. Tako kot v prejšnjem letu je tudi v tem letu izhajalo delo, ki je bilo podnaslovljeno kot roman. Uporabljali pa so tudi ostale oznake: pravljica, legenda, pesem, film. V naslovu je uporabljena tudi oznaka črtica, vendar ne gre za direktno oznako dela, ki je bilo objavljeno v *Domoljubi*, ampak za prispevek, v katerem se je dr. A. M. spomnil, kako je za časopis napisal prvo črtico.

6.4.2 Polliterarna dela

Posebnosti pri polliterarnih delih, ki so bila objavljena v letu 1937 ni bilo, eno delo se je nanašalo na praznovanje petdesete obletnice izhajanja *Domoljuba*, drugo je bilo razmišljanje, večino del pa predstavljajo šale, ki so bile omenjene zgoraj.

Tabela 7: Polliterarna dela leta 1937.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst
1937	Anonimno	<i>Nenaslovljeno</i>	Smešnice
	Dr. A. M.	<i>Kako sem spisal prvo črtico za »Domoljuba«</i>	Spominska literatura
	Anonimno	<i>Horoskop</i>	Smešnice
	Anonimno	<i>Sovjeti in hlače</i>	Smešnice
	Anonimno	<i>Židovski sporazum</i>	Smešnice
	Eden izmed tisočerih	<i>Popotnikov film</i>	Razmišljanje

6.4.3 Koledarska literatura

V 50. letniku je izšlo 25 del, ki so se nanašala na posebne dneve v letu, obeležili so predvsem večje krščanske praznike (božič in velika noč) ter 50. obletnico izhajanja časopisa. Posebnosti

pa leta 1937 pri koledarski literaturi ni bilo. Odločili so se za manj pesmi, ki so se dotikale kmečkih opravil oziroma menjavi letnih časov, saj so v tem letu objavili zgolj eno pesem, ki je govorila o žanjicah, časopisu pa jo je poslala avtorica s psevdonimom Angela. Največ koledarske literature sta tudi v tem letu prispevala Limbarski (Jože Urbanija) in Franjo Neubauer.

Tabela 8: Koledarska literatura leta 1937.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst	Namen, čas
1937	Limbarski	<i>Marija ob jaselcah</i>	pesem	Božič
	Limbarski	<i>Mati tvojemu spominu</i>	pesem	Materinski dan
	Franjo Neubauer	<i>Velikonočno jutro</i>	pesem	Velika noč
	Gustav Strniša	<i>Vesela Velika noč</i>	pesem	
	Limbarski	<i>Vstajenja dan</i>	pesem	
	Limbarski	<i>Šmarnice na polju</i>	pesem	Ob šmarnicah
	Limbarski	<i>Vnebohod</i>	pesem	Kristusov vnebohod
	Limbarski	<i>Sveto Rešnje Telo</i>	pesem	Sveto rešnje telo
	Angela	<i>Žanjice</i>	pesem	Žetev
	Franjo Neubauer	<i>Marijino rojstvo</i>	pesem	Marijino rojstvo
	Franjo Neubauer	<i>Pred taborom v Št. Janžu (Ob 20 letnici Krekove smrti)</i>	pesem	Ob praznovanju 20. obletnice Krekove smrti
	Anonimno	<i>"Domoljubu za zlati jubilej"</i>	pesem	50 let izhajanja Domoljuba

	Limbarski	»Domoljubu« ob 50 letnici	pesem	
	Gustav Strniša	Božična pesem	pesem	Božič
	Anonimno	In njegovi ga niso sprejeli	proza	
	Franjo Neubauer	Rajski darovi Jezusu	pesem	
	Anonimno	Sveti večer v kmečki hiši	proza	
	Anonimno	Dih noči naših mest	proza	
	Franjo Neubauer	Pastirjeva pesem	pesem	
	Limbarski	Božična noč	pesem	

6.4.4 Avtorji

Tudi v 50. letniku se je krog avtorjev krčil, leto prej je pri časopisu sodelovalo 13 različnih avtorjev, v tem letu jih je bilo devet. Med njimi sta bila dva tuja avtorja (W. Hauff in L. Ganghofer), ki so ju bralci spoznali že leta 1936 in sta prispevala daljši besedili, ki so jih brali tekom celega leta: *Pravljice* in *Martinjkloster*. Domači avtorji so prispevali predvsem priložnostno literaturo, ki se je dotikala posameznih verskih praznikov ali drugih pomembnih dogodkov, ki jih je časopis posebej izpostavljala. Daljše besedilo je v tem letniku od domačih avtorjev prispeval le Gustav Strniša. Številčno pa je z objavami prednjačil Limbarski oziroma Jože Urbanija, ki je prispeval 13 pesmi. Identiteta nekaterih avtorjev je ostala nerazvozlana, saj so uporabljali psevdonime: Angela, Krivček. Pri dr. A. M. pa lahko zgolj sklepamo, da gre za Antona Markuna. (SBL 2013c)

6.5 1938

Leta 1938 je izhajal 51. letnik *Domoljuba*, ki je prinesel 67 literarnih in polliterarnih del. Porast je povzročilo objavljane literarnozgodovinskih prispevkov v rubriki Kulturni kotiček. Brez teh objav, ki jih je bilo 17, bi bilo število objavljenih del povprečno, okoli števila 50. Najdaljše delo je bil roman *Martinjkloster*, ki je v *Domoljubu* izhajal že v dveh letnikih pred tem, tokrat se je delo končalo in je v letu 1937 obsegalo 36 nadaljevanj. Drugo najdaljše delo je imelo 24

nadaljevanj in je imelo obliko polliterarnega dela, saj je šlo za spominsko literaturo Franca Trdana (*Spomini na Ameriko*), ki je leta 1937 obiskal glavne kraje s slovenskim prebivalstvom v Ameriki in je sodeloval pri izdajanju slovenskih ameriških listov (SBL 2013d). V 51. letniku se je končalo tudi delo Gustava Strniše, *Oglarji*, ki je bilo objavljeno v petih nadaljevanjih. Izdali pa so tudi dve povesti, ki sta bili tako tudi podnaslovljeni. V 10 nadaljevanjih je izšla povest Jožeta Urbanije, ki je nosila naslov *Razdejanje*, šest nadaljevanj pa je obsegala povest *Besede*, ki jo je napisal Narte Velikonja. Več kot eno nadaljevanje sta imeli še deli *Oj, Triglav moj dom*, ki ga je napisal Franc Trdan ter delo anonimnega avtorja *Gospod Volodijovski*.

Obseg številke je v letu 1938 ostal povprečen, znašal je 16,6 strani, običajne številke so bile namreč dolge 16 strani, posebne pa od 18 do 28, odvisno od pomembnosti praznika ali dogodka, o katerem je časopis poročal. Do večjih sprememb pri izgledu časopisa še ni prišlo, nekatera dela so bila opremljena s slikami, drugih tiskarskih novosti pa v tem letniku niso uvedli.

6.5.1 Zvrstno-vrstna oznaka del

Leta 1938 so objavljali tako liriko kot epiko, nekaj del pa je bilo polliterarnih oziroma literarnozgodovinskih. Od skupno 67 del jih je bilo 25 zapisanih v verzni obliki, ostala dela so bila prozna. Pomemben je podatek, da je bilo 17 prispevkov literarno zgodovinskih, kar pomeni, da je bilo literarnih ter polliterarnih del 50, lirika in epika sta zavzemali enaka deleža pri številu objav. Dela večinoma niso bila vrstno označena, avtorji so uporabljali sledeča poimenovanja: roman, spomin, povest iz domačega življenja, dogodbica in povest.

6.5.2 Polliterarna ter literarno zgodovinska dela

V 51. letniku se je poleg polliterarnih besedil pojavila tudi rubrika Kulturni kotiček, v kateri se je uredništvo *Domoljuba* odločilo objavljati literarno zgodovinske prispevke. V letu 1938 so se tako osredotočili predvsem na književnost staroslovencev in mladoslovencev, katerim so namenili pet nadaljevanj. Nato so nadaljevali pregled književnosti, urejen v časovnem zaporedju. Predstavili so obdobje realizma, naturalizma, izpostavili pa so tudi posamezne avtorje; vajevcem so namenili prostor v eni številki rubrike, svoje številke so imeli Fran Levstik, Dragotin Kette, Fran Saleški Finžgar, Franc Ksaver Meško, Oton Župančič, v zadnji številki pa so se odločili predstaviti tudi sodobnike, ki so dela izdajali v času izhajanja časopisa; mednje so šteli tudi Ivana Preglja in Franceta Bevka, katerih življenjski zgodbi so predstavili v 45. številki. V tem letu sta kot polliteterarni deli izšli dve objavi, ki sta bili predvsem spominski, France Trdan se je spominjal svojega raziskovanja ameriških mest, v katerih so živeli Slovenci, avtor s psevdonimom Ivad pa je prispeval spomine na praznovanje božiča na fronti v času prve svetovne vojne.

Tabela 9: Polliterarna dela leta 1938.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst
1938	Dr. Fr. Trdan	<i>Spomini na Ameriko</i>	Spominska literatura
	Avtor ni naveden, delo je objavljeno v rubriki Kulturni kotiček	<i>Staroslovenci: Bleiweis</i>	Literarna zgodovina
		<i>Mladoslavenci: prvi rod (5 nadaljevanj)</i>	
		<i>Staroslovenci</i>	
		<i>Vajevci</i>	
		<i>Fran Levstik</i>	
		<i>Učenci drugega mladoslavenskega rodu</i>	
		<i>Realizem</i>	
		<i>Dragotin Kette</i>	
		<i>Oton Župančič</i>	
		<i>Fran Saleški Finžgar</i>	
		<i>Franc Ksaver Meško</i>	
		<i>Različni avtorji</i>	
		<i>Drugi rod naturalistov</i>	
		<i>Sodobniki</i>	
	Ivad	<i>Slovenski božič v tujini</i>	Spominska literatura

6.5.3 Koledarska literatura

Število koledarske literature se je v letu 1938 zmanjšalo, objavili so 17 del, ki so se nanašala na praznike in druge dogodke v letu 1938. Ponovno so se odločili posvetiti pesem mesecu maju, to je v letu 1938 storil Limbarski. Ostala dela so bila namenjena praznovanju novega leta, božiča, velike noči ter spominu na mrtve.

Tabela 10: Koledarska literatura leta 1938.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst	Namen, čas
------	-------	--------	-------	------------

1938	Limbarski	<i>Novoletna prošnja</i>	pesem	Novo leto
	anonimno	<i>Umirajoči Kristus</i>	proza	Velika noč
	Franjo Neubauer	<i>Zveliča je vstal iz groba</i>	pesem (dodana slika)	
	Anonimno	<i>Vas pod križem</i>	proza	
	Limbarski	<i>Majnik</i>	pesem	Mesec maj
	Marija Ferjan	<i>Ljubi rajni materi</i>	pesem	Dan mrtvih
	Franjo Neubauer	<i>Našim pokojnim možem: Za dan mrtvih</i>	pesem	
	Limbarski	<i>Še živita v mojem srcu ...</i>	pesem	
	Ha.	<i>Zlati večer</i>	proza	
	Gustav Strniša	<i>Božič prosjaka Jožeta</i>	proza	Božič
	Limbarski	<i>Luč iz Betlehema</i>	pesem	
	Franja Golob	<i>Vrnil se je ...</i>	proza	
	Marija Ferjan	<i>Nocoj</i>	pesem	
	Limbarski	<i>Svetonočno darilo: dogodbica</i>	proza	
	Likovič Joža	<i>Svetonočna</i>	pesem	
	Ivad	<i>Slovenski božič v tujini</i>	spominska literatura	
	Gustav Strniša	<i>Božič</i>	pesem	

6.5.4 Avtorji

Leta 1938 se je nabor avtorjev ponovno razširil, pojavilo se je 15 različnih avtorjev, ki so prispevali različno število prispevkov, 24 jih je ostalo brez podatkov o avtorju (13 med njimi jih je bilo literarno zgodovinskih in so obravnavali različna obdobja slovenske književnosti), 34 del pa je imelo podatke o avtorjih. Nekateri psevdonimi ali okrajšave so tudi v tem letu ostale nejasne: Ivad, Ha. Največ del je objavil Limbarski (Jože Urbanija), ki pa je od leta 1938 naprej objavljaj tudi prozo. Manj del kot običajno sta v tem letu prispevala Franjo Neubauer in Gustav Strniša. Trije avtorji so prihajali iz tujine, poleg že znanega Ganghoferja so se bralci seznanili tudi z delom skandinavskega avtorja, ki je nosil ime Björnstjerne Björneon, ter Markom Twainom. V letu 1938 so s časopisom *Domoljub* sodelovale tudi tri avtorice, ki so večinoma prispevale pesmi, to so bile Marija Ferjan, Marija Žnidaršič ter Joža Likovič.

6.6 Leto 1939

Leta 1939 sta izhajali dve daljši deli, ki sta bili bralcem predstavljeni že v letu 1938. Slovenski avtor Narte Velikonja je v tem letu objavljaj povest z naslovom *Besede* (52 števil), izhajalo pa je tudi delo *Gospod Volodijovski* (50 števil), ki ni imelo navedenega imena avtorja. V tem letu ni izhajalo nobeno drugo delo, ki bi imelo vsaj eno nadaljevanje, vsa so bila namreč objavljena v eni številki.

Analiza obsega števil je pokazala, da je bilo število strani v eni številki v letu 1939 večje, saj so v povprečju številke obsegale 17,5 strani. Navadna številka je imela 16 strani, posebne številke pa so imele 20 ali 28 strani. Občutno se je povečalo število števil, ki so imele 20 strani, 28 strani pa sta obsegali tako božična kot velikonočna številka.

6.6.1 Zvrstno-vrstna oznaka del

Avtorji se za podnaslavljanje svojih del z vrstnimi oznakami tudi v tem letu niso odločali, najdaljše besedilo je bilo označeno z oznako povest, krajše delo *Vstajenje* pa je neznani avtor določil kot zgodbo, ki je imela pred sabo še pridevnik: velikonočna. Analiza deleža proze in poezije pokaže, da je bila večina del, ki jih je *Domoljub* objavil v letu 1939, pesmi, od 50 del jih je bilo namreč 38 zapisanih v verzni obliki, dve deli sta imela značilnosti polliterarnosti, devet del pa je bilo proznih, dve izmed njih sta bili daljši, druga so bila objavljena v enem delu.

6.6.2 Polliterarna dela

V letu 1939 lahko pri dveh besedilih označimo, da ima polliterarne elemente, gre namreč za biografsko pripoved o življenju papeža Pija XI., ki je leta 1939 umrl in so se na takšen način pri *Domoljubu* spomnili njegovega delovanja. Drugo delo pa je bilo objavljeno pred

praznovanjem materinskega dne, ko je Vital Vodušek razmišljal o samem prazniku ter vlogi matere v družbi.

Tabela 11: Polliterarna dela leta 1939.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst
1939	Volk Joža (moški)	<i>Pri svetem očetu</i>	Biografsko besedilo (pripoved o življenju papeža Pija XI., ki leta 1939 umrl.)
	Vital Vodušek	<i>Praznik matere</i>	Razmišljanje

6.6.3 Koledarska literatura

V letu 1939 so 29 del vezali na koledarsko določene priložnosti, zanimivo je, da so praznovanju materinskega dne namenili pet del, kar je občutno več kot v prejšnjih letih. Pričeli so dodajati tudi več pesmi namenjenih novemu letu, saj so pred tem večinoma objavljali dela namenjena praznovanju božiča. Kot že v letih pred tem so se spomnili tudi evharističnega kongresa, ki so ga napovedovale že nekatere pesmi Jožeta Urbanije, ki pa kongresa niso direktno omenjale, tako da jih ne moremo uvrstiti v seznam koledarske literature, čeprav so s kongresom najverjetneje povezane.

Tabela 12: Koledarska literatura leta 1939.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst	Namen, čas
1939	Limbarski	<i>Ob novem letu</i>	Pesem	Novo leto
	Limbarski	<i>Voščilo</i>	pesem	
	Vital Vodušek	<i>Praznik matere</i>	Polliterarno besedilo	
	A. K.	<i>Pet otrok in ena mati</i>	Proza	Materinski dan (ob tem dnevu je bila uvedena posebna rubrika z naslovom Našim materam)
	Anonimno	<i>otroku</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>Pokojni materi</i>	Pesem	
	Zv. Kosem	<i>Materina molitev</i>	Pesem	
	P. V.	<i>Klic k vstajenju</i>	Proza	Velika noč

		<i>Aleluja</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>Vstajenje: velikonočna zgodba</i>	Proza	
	Franjo Neubauer	<i>Vstalemu Zveličarju</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>Gospod živi</i>	Pesem	
	Franjo Neubauer	<i>Zveličarjev klic</i>	Pesem	
	Franjo Neubauer	<i>Pred Zveličarjem</i>	Pesem	
	Limbarski	<i>Ob kongresu Kristusa kralja</i>	Pesem	Evharistični kongres
	Limbarski	<i>Oživeli so grobovi</i>	Pesem	Dan mrtvih
	Anonimno	<i>Adventno hrepenenje</i>	Pesem	Adventni čas
	Rohotnjkov	<i>V pričakovanju</i>	Pesem	
	Limbarski	<i>Brezmadežni</i>	Pesem	
	Jože Cukala	<i>Spi, Jezušček, spi...</i>	Pesem	Božič
	Limbarski	<i>Angeli so nam zapeli</i>	Pesem	
	Rohotnjkov	<i>Pred jaslicami</i>	Pesem	
	Rohotnjkov	<i>Betlehanski pastirji</i>	Pesem	
	Franjo Neubauer	<i>Kako čudovit je božični večer</i>	Pesem	
	Limbarski	<i>Sinček pri jaslicah</i>	Pesem	
	Limbarski	<i>Ob jaslicah</i>	Pesem	
	Limbarski	<i>Staro leto</i>	Pesem	Novo leto
	Rohotnikov	<i>Ob novem letu</i>	Pesem	

6.6.4 Avtorji

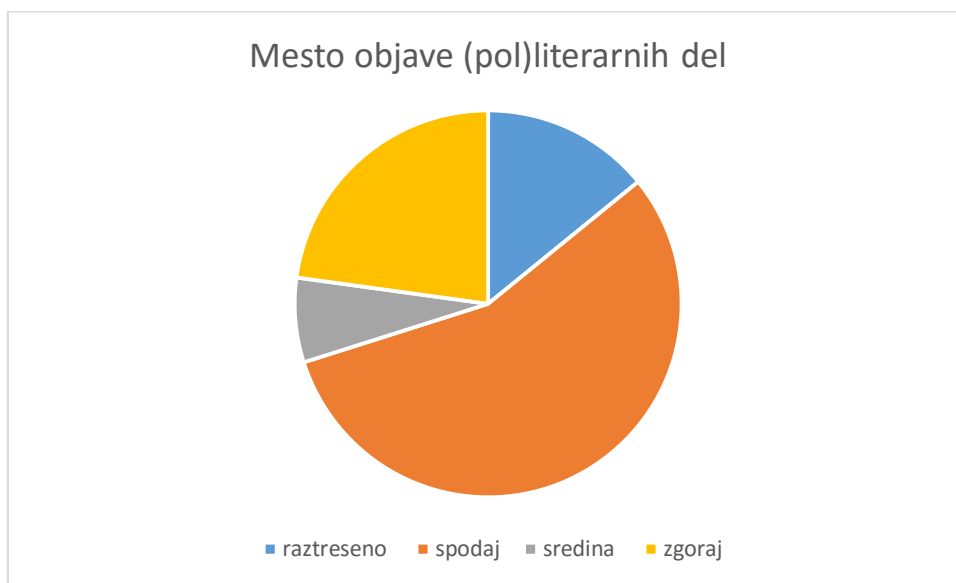
Pri devetih delih avtor ni bil naveden, ostala dela pa so imela avtorja navedenega. Tudi v letu 1939 je pri *Domoljubu* sodelovalo 13 različnih avtorjev, ki so se pod svoja dela podpisali. Nerazvozlani sta ostali inicialki A. K. in P. V., ostala dela pa so večinoma podpisana z imenom in priimkom. Pojavil se je tudi psevdonim Rohotnikov, ki bi ga lahko uporabljal Lovro Sušnik, ki so ga klicali Rohotnikov profesor in je deloval kot profesor in prevajalec večinoma v Ljubljani (Zminec 2016), tega leta pa je v *Domoljubu* priobčil štiri dela. Največ del, 19, je v letu 1939 prispeval Jože Urbanija, sledil pa mu je Franjo Neubauer. Gustav Strniša v tem letu ni prispeval nobenega dela, še vedno pa je v časopisu svoje pesmi objavljial A. Davčar, ki je pri njem sodeloval že leta 1934. Pri 52. letniku so sodelovali zgolj slovenski avtorji, edino pri dveh avtorjih, ki sta se podpisala zgolj z začetnicama, ne moremo z gotovostjo trditi, da gre za slovenska avtorja, čeprav je to najbolj verjetno. Poleg 12 avtorjev je pri časopisu še vedno sodelovala Marija Ferjan, drugih avtoric pa v letu 1939 ni bilo.

6.7 Leto 1940

V 53. letniku se je uredništvo odločilo za povečanje deleža literarnih in polliterarnih del, saj so objavili 86 različnih del, ki so bila večinoma objavljena v eni številki, pet del pa je imelo več nadaljevanj. Deli *Gospod Volodijovski* in *Besede* sta izhajali tudi v letu 1940, prvo je obsegalo 38 nadaljevanj, drugo pa 17, nato sta se obe deli končali. V tem letu so se odločili, da bodo objavili še dve daljši pripovedi, ki pa sta imeli slovenskega in tujega avtorja. Povest iz domačega življenja z naslovom *Očim* je prispeval Jože Urbanija in je imela 13 nadaljevanj, tik pred koncem leta, 6. novembra, pa je začela izhajati pripoved *Gospodar sveta*, ki jo je napisal Jules Verne, francoski avtor, ki je v svojih delih pogosto pisal o takrat komaj verjetnih načinih potovanja: npr. potovanje v vesolju. Veljal je za začetnika znanstvene fantastike, delo *Gospodar sveta* pa je bilo eno izmed njegovih zadnjih del, ki ga je objavil leta 1904. *Domoljub* je bil tako prvi časopis, ki je širše slovensko bralstvo seznanil s tem delom, ki je bilo leta 1951 objavljeno tudi v knjižni izdaji v srbohrvaškem jeziku, leta 1977 pa ga je v slovenščino prevedel Boris Verbič.

Obseg števil, ki jih je bilo v tem letu 52, se je zmanjšal za eno stran (16,1), saj je devet števil obsegalo 12 strani, ostale pa so imele 16 strani. Manj je bilo tudi števil ob praznikih, ki so imele 20 strani, odločali so se za obseg 18 strani, velika noč in božič pa sta zaradi pomembnosti ohranila vsebino na 28 straneh. Še vedno se ni spremenilo samo mesto objave literarnih in polliterarnih del. Kot vsa obravnavana leta pred tem so bila daljša dela v nadaljevanjih večinoma objavljena na spodnjem delu strani pod črto, pesmi so se nahajale na zgornjem delu

strani ali v sredini, enako je bilo z deli, ki so bila objavljena samo v eni številki. Najbolj nedoločljivo mesto pa so imele smešnice, ki so bile običajno objavljene na predzadnji in zadnji strani, kakšna pa je bila njihova razporeditev po straneh pa je bilo odvisno od same številke in uprave *Domoljuba*, ki je izbirala oglase, ki jih bodo v časopisu objavili. Če oglasov ni bilo dovolj, so prazna mesta zapolnili z razvedrilnim berilom.

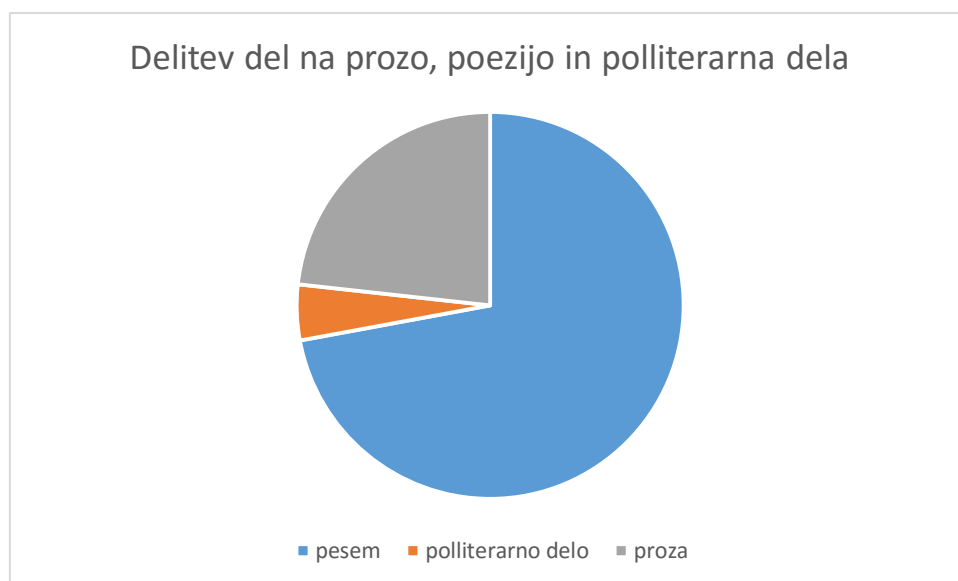

Graf 2: Mesto objave (pol)literarnih del leta 1940.

6.7.1 Zvrstno-vrstna oznaka del

V 53. letniku so avtorji za svoja dela pogosteje uporabljali zvrstne oznake. Daljše delo Limbarskega ali Jožeta Urbanije, je bilo podnaslovljeno kot povest, natančneje pa je določil tudi samo vsebino, saj je za temo uporabil »domače življenje.« Avtorji so se odločili še za sledeče oznake: slika, spomin, šmešnica, resničen doživljaj, velikonočna zgodba.

Količinsko je bila delitev na prozo in poezijo podobna kot v letu prej, saj je bil odstotek del v verzih velik, objavljenih je bilo namreč 62 pesmi, 4 dela so bila polliterarna, ostalo pa je zajemala proza, ki pa je količinsko prevladovala, saj so dela izšla v več nadaljevanjih.

Graf 3: Delitev del na prozo, poezijo in polliterarna dela leta 1940.

6.7.2 Polliterarna dela

V letu 1940 so bila tri dela od 86 opredeljena kot polliterarna. V prispevku Dolinskega, ki je nosil naslov *Pod vaško lipo*, avtor poskuša nagovoriti mlade, da bi pričeli ceniti svojo preteklost, narodnost, običaje, literarni elementi besedila so predvsem prispodobе in pripovedi, ki jih avtor podaja, da bi orisal stanje v sodobnosti ter stanje v preteklosti. Ostala dela, ki niso bila popolnoma literarna, so smešnice oziroma kratki sestavki, ki poskušajo bralce zabavati, večinoma so bile raztresene na zadnji in predzadnji strani, kot je bilo v navadi v prejšnjih letih, posebej pa je bila objavljena smešnica, ki je imela naslov *Šmešnica*.

Tabela 13: Polliterarna dela leta 1940.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst
1940	Anonimno	<i>Šmešnica</i>	Smešnica
	Anonimno	<i>nenaslovljeno</i>	Smešnica
	Dolinski	<i>Pod vaško lipo</i>	Razmišljanje, nagovor mladih

6.7.3 Koledarska literatura

Leta 1940 se je povečalo število del, bilo jih je 86, posledično pa se je povečalo tudi število koledarske literature (41), saj je bila večina del namreč poezija (62), ki pa je bila v dobršni meri posvečena praznikom, 28 pesmi je bilo možno označiti kot koledarsko literaturo, ki je obeleževala pobožični in ponovoletni čas (2), svečnico (1), veliko noč (14), sveto rešnje telo (1), žetev (1), veliki šmaren (5), jesen (2), dan mrtvih (4), zahvalno nedeljo (1), božič (7). Iz

navedenega je razvidno, da so tudi v tem letu večino koledarske literature namenili verskim praznikom, nekatera dela pa so se nanašala na letne čase in kmečka opravila. Zanimivo je, da sta se tako Limbarski kot Franjo Neubauer dotaknila začetka jeseni, drugi je v naslov pesmi dodal tudi pridevnik dolenski, se je pa delo z naslovom *Jesen* pojavilo tudi v letnikih pred tem. Podobno je bilo tudi z božičnimi pesmimi, ki so včasih nosile isti naslov, čeprav je bila vsebina drugačna. Avtorji so se dotaknili tudi obletnic smrti dveh oseb. Limbarski je ob obletnici sinove smrti objavil pesem *Minilo je leto*, v prejšnjem letniku pa je sinovo smrt objokoval v več pesmih. A. Davčar se je spomnil smrti Polone Jemec, Zalimbarski (verjetno Urbanija) pa obletnico smrti Janka Cegnarja.

Tabela 14: Koledarska literatura leta 1940.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst	Namen, čas
1940	Rohotnikov	<i>Nazareška Družina</i>	Pesem	Pobožični čas
	Limbarski	<i>Vselej bodi tu med Nami!</i>	Pesem	
	Rohotnikov	<i>Na svečnico</i>	Pesem	Svečnica
	Ludovik Puš	<i>Vstajenje v kmečki hiši</i>	Proza	Velika noč
	Anonimno	<i>Slike iz tistih dni</i>	Proza	
	France Kunstelj	<i>Do Oljske gore</i>	Pesem	
	Limbarski	<i>Velika noč</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>Dve smrti</i>	Proza	
	Fr. K.	<i>Pismo za pirhe</i>	Proza	
	Anonimno	<i>Za velikonočno jutro</i>	Proza	
	Anonimno	<i>Vstajenje in življenje: velikonočna zgodba</i>	Proza	
	Limbarski	<i>Velikonočna zarja</i>	Proza	
	Anonimno	<i>Po petnajstih letih</i>	Proza	

	Anonimno	<i>Sveta velika noč</i>	Proza	
	Anonimno	<i>verujem</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>upam</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>Ljubim</i>	Pesem	
	Franjo Neubauer	<i>Potresajte cvetje! Deklicam za sv. Rešnje telo</i>	Pesem	Sveto rešnje telo
	A. Davčar	<i>Poloni Jemec v slovo</i>	Pesem	Smrt Polone Jemec
	Limbarski	<i>Ob žetvi</i>	Pesem	Žetev
	Limbarski	<i>Minulo je leto (ob obletnici sinčkove smrti)</i>	Pesem	Ne gre za pravo koledarsko literaturo; avtor se vsako leto spomni sinove smrti.
	Franjo Neubauer	<i>V nebesa si vzeta</i>	Pesem	Veliki šmaren
	Limbarski	<i>To ni bila smrt</i>	Pesem	
	Franjo Neubauer	<i>Marija posveti v temine</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>Molitev k Mariji v hribih</i>	Pesem	
	Limbarski	<i>Od večnosti izbrana</i>	Pesem	
	Zalimbarski	<i>Ob obletnici (smrti prečastitega gospoda Janka Cegnarja)</i>	Pesem	Obletnica smrti Janka Cegnarja
	Franjo Neubauer	<i>Dolenjska jesen</i>	Pesem	Nastop jesenskega časa
	Limbarski	<i>Jesen</i>	Pesem	

	Jože Rohotnikov	<i>Ob zapuščenem grobu</i>	Pesem	Dan mrtvih
	Anonimno	<i>spomin našim rajnim</i>	Pesem	
	Franjo Neubauer	<i>Vi gledate Boga!</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>Smrt</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>Za zahvalno nedeljo</i>	Pesem	Praznovanje zahvalne nedelje
	Limbarski	<i>Božična zvezda</i>	Pesem	Božič
	Rohotnikov	<i>Na sveti večer</i>	Pesem	
	Janez Hrovat	<i>Iz vere sreča klije</i>	Proza	
	Marija Ferjan	<i>Hitite angeli</i>	Pesem	
	P. Keller	<i>Največje</i>	Proza	
	Anonimno	<i>Delo na božični dan</i>	Proza	
	Anonimno	<i>Težka pot sredi svete noči (resničen doživljaj)</i>	Proza	

6.7.4 Avtorji

Kljub povečanju števila del se število avtorjev, ki so sodelovali z *Domoljubom*, ni povečalo. 59 del je imelo navedenega avtorja, 27 del je bilo brez navedbe avtorja, kar pomeni, da je 31 % del bilo izdanih anonimno. 59 prispevkov je napisalo 14 različnih avtorjev, ki so bili večinoma Slovenci. Daljše besedilo je prispeval tuj avtor, Jules Verne, katerega delo so objavljali že v letu 1939 in je bilo eno izmed daljših. Občutno največ objav je prispeval Limbarski, ki je prispeval 25 del, tudi verzni. Po deset del sta prispevala Franjo Neubauer in Rohotnikov, najverjetneje prej omenjeni Lovro Sušnik, ki je v letu 1940 uporabil tudi več različnih variant psevdonima: Jože r., Jože R-ov., Jože Rohotnikov oziroma zgolj Rohotnikov. Tudi Jože Urbanija je nekoliko spremenil svoj psevdonim, enkrat se je namreč podpisal kot Zalimbarski. France Kunstelj, ki je s časopisom pričel sodelovati v letu 1940, pa je uporabljal tudi inicialke:

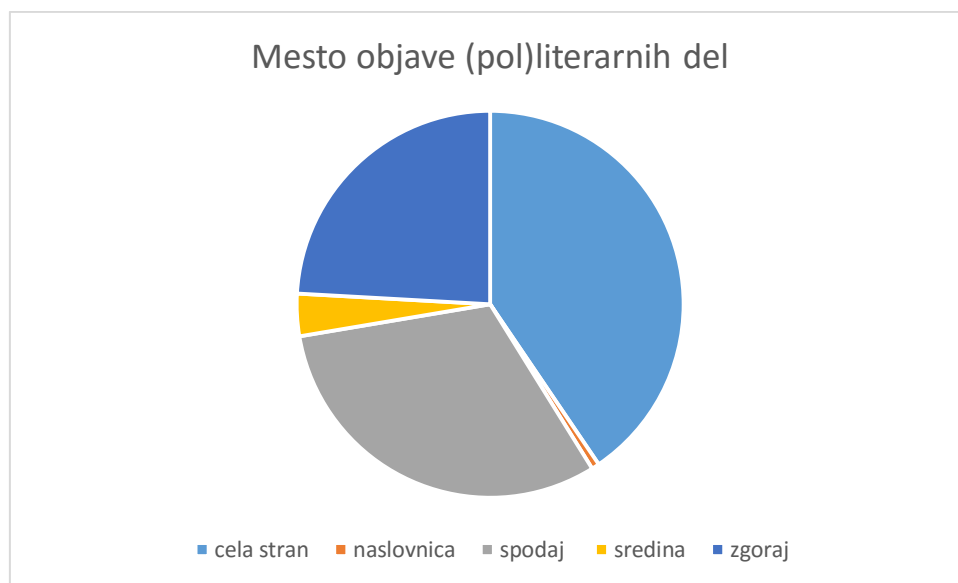
Fr. K. Podobno so storili tudi P. Keller, F. G. ter T. K, katerih imen zato ni bilo mogoče razvozlati.

6.8 Leta 1941

Leta 1941 se je občutno povečal prostor v časopisu, ki je bil namenjen leposlovju, saj je bilo v 52 številkah zavedenih okoli 316 mest, kjer je bilo objavljeno literarno ali polliterarno besedilo, kar je skoraj za polovico več kot v predhodnih letih. Število samih del se ni povečalo, objavljenih je bilo namreč 75 literarnih in polliterarnih del, bilo pa je več daljših del, prav tako pa so pričeli objavljati literarno zgodovinske prispevke, ki so obravnavali različne slovenske avtorje. Prav tako pa so več pozornosti pričeli namenjati najmlajšim bralcem, saj so zanje uvedli posebno rubriko, ki se je imenovala *Za naše najmlajše*. V njej so objavljali predvsem krajše zgodbe (pravljice), ki so bile vsebinsko primerne za najmlajše bralce. Prav tako so poskušali branje otrokom narediti bolj privlačno tako, da so besedilu dodajali slikovno gradivo. Poleg literarnih prispevkov pa so otrokom prinašali tudi drugačne vsebine: različna navodila za izdelke, trike itd. Časopis je ponujal tudi drugo rubriko za otroke, ki se je imenovala *Naši mali*, vendar je bila uporabljena redkeje kot prej omenjena rubrika. Prav tako so uvedli rubriko namenjeno bralkam, ki se je imenovala *Ženski svet*, ta je prinašala različne nasvete za gospodinjska opravila ali šivanje, v njej pa so bila občasno objavljena tudi literarna dela z različno vsebino, nekatera so imela tudi več nadaljevanj. Smešnic v letu 1941 večinoma niso več objavljali v rubriki *Za kratek čas*, saj se je ta sedaj preimenovala v rubriko *Nekaj dobre volje*. V letu 1941 se je povečalo tudi število del, ki so izšla v več nadaljevanjih. Tako so prispevke z naslovom *Naši veliki možje* izdali v 26 nadaljevanjih, deset del je imelo od tri do deset nadaljevanj, nekatera pa so imela tudi več nadaljevanj. Delo *Rabljeva roka*, ki ga je poslovenil Franc Poljanec, je obsegalo 39 nadaljevanj, delo *Daj mi svoje srce*, ki je bilo objavljeno v rubriki *Ženski svet*, je imelo v letu 1941 18 nadaljevanj, Jože Razor je prispeval roman *Nazaj več ne gremo* s 26 nadaljevanji, povest *Srebrna opanka* je imela 13 delov, *Smola barona Dorivala*, ki ni imela navedenega avtorja, pa 33 delov. Tudi pri najmlajših so bila nekatera dela obsežnejša, 17 nadaljevanj je imelo delo *Stanko in Veverica odkrivata svet*. V delih so se dotaknili tudi aktualnih dogodkov, tako je Limbarski napisal pesem Kralju Petru II., ki je po državnem udaru prevzel oblast.

Uredništvo se je poskušalo držati obljube in klub vojnemu času niso želeli zmanjšati obsega številke, v letu 1941 jih je izšlo 52, saj so te v povprečju obsegale približno 16 strani (15,8). Skrajšali pa so praznične številke, saj so te obsegale največ 20 strani, v predhodnih letih so imele najpomembnejše številke 28 strani. Prav tako se je nekoliko spremenilo mesto na strani,

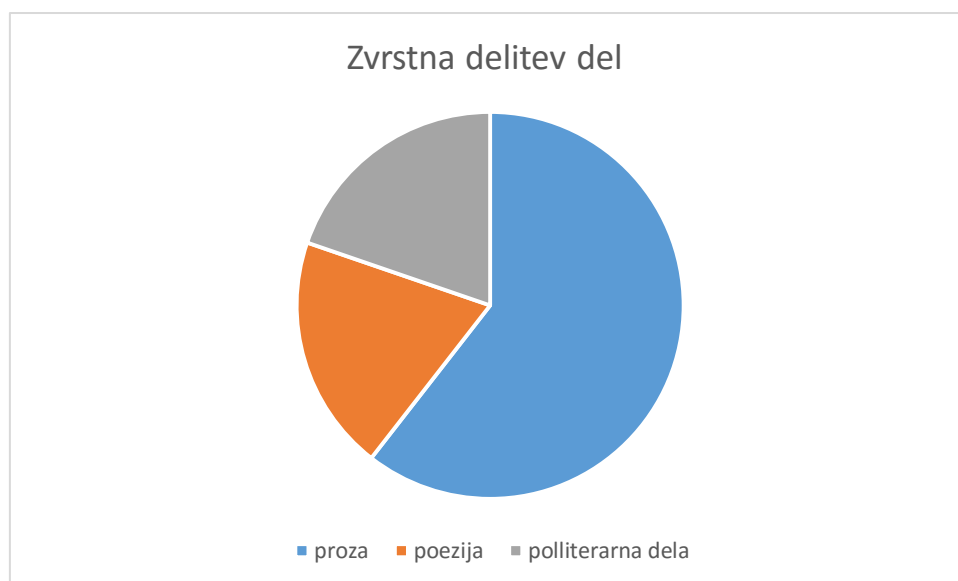
ki je bilo namenjeno literarnim in polliterarnim delom. Smešnice so bile vedno manj raztresene, saj so bile objavljene v posebni rubriki, prav tako pa je vedno več del obsegalo celo stran, ki je bila tudi pri delih za odrasle opremljena s slikovnim gradivom, posebej pa so pričele oblikovati naslovne vrstice za dela, ki so izhajala dalj časa. Iz grafa je razvidno, da je v letu 1941 največ del zasedlo celotno stran časopisa, še vedno pa je velik del besedil bil objavljen na spodnjem ali zgornjem delu strani. Pričela se je uveljavljati tudi naslovnica z veliko naslovno sliko, kateri so včasih dodali tudi literarno spremljavo, najpogosteje je bila to pesem.

Graf 4: Mesto objave (pol)literarnih del leta 1941.

6.8.1 Zvrstno-vrstna oznaka del

V letu 1941 je opazna sprememba pri porazdelitvi razmerja med prozo in poezijo pri številu objavljenih del, saj je v letu 1941 izšlo občutno manj pesmi kot leta 1940. Izšlo je namreč 15 pesmi, prav toliko del je bilo polliterarnih (anekdote, smešnice, pregovori), ostala dela pa so bila prozna.

Graf 5: Zvrstna delitev del leta 1941.

Povečalo se je tudi število opredelitev vrste del, ki so jih svojim delom pripisali avtorji sami: dogodek iz kmetškega življenja, prizor iz španske vojne, roman, povest iz kavkaških planin, vesela novela, japonska pravljica (2), slika, indijska pravljica, novela, otroška pravljica, zgodba. Iz navedenih poimenovanj je razvidno, da so nekateri avtorji vrstni oznaki dodali pridevnike, ki so vsebino bolj definirali, drugi pa so ostali zgolj pri poimenovanju vrste. Večina poimenovanj je bila uporabljena v podnaslovih, le redka so bila uporabljena v naslovih.

6.8.2 Polliterarna in literarnozgodovinska dela

Poleg smešnic so v *Domoljubu* leta 1941 objavili dve anekdoti, ena je prinašala dogodek iz življenja filozofa Antona Schopenhauerja. Ivan Šašelj se je ponovno odločil za objavljanje pregovorov, saj je v 54. letniku prispeval osem različnih tematik, za katere je poiskal različne pregovore: zobje, ženske, moški, meh, kost, glava, peta, vrata. Tri dela o pregovorih so bila objavljena anonimno. V prispevku *Zrna modrosti* ni bilo navedeno, za katero področje so pregovori značilni, o trpljenju so zbrali slovenske pregovore, objavili pa so tudi stare turkestanke pregovore, kjer tema ni bila določena. Dr. Fr. Grivec je v letu 1941 pričel objavljati tudi literarnozgodovinske prispevke, ki so bili tokrat uvrščeni v rubriko Naši veliki možje. Poleg splošnih opisov obdobja pa so bili nekateri prispevki naslovljeni tudi po vidnejših avtorjih: Ciril in Metod, Simon Jenko, Matej Cigale, Matevž Ravnika, Fran Levstik.

Tabela 15: Polliterarna dela leta 1941.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst
------	-------	--------	-------

1941	Anonimno	<i>Slovenski pregovori o trpljenju</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Zrna modrosti</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Staroturkestanski pregovori</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Nenaslovljeno (objavljeno posamezno oziroma v rubrikah Za kratek čas in Nekaj dobre volje)</i>	Smešnice
	dr. Fr. Grivec (kot avtor naveden samo dvakrat, ostala nadaljevanja avtorja niso imela navedenega)	<i>Naši veliki možje (Ciril in Metod, Simon Jenko, Matej Cigale, Matevž Ravnikar, Fran Levstik)</i>	Literarna zgodovina
	Ivan Šašelj	<i>Zobje v pregovorih</i>	Pregovori
		<i>Meh v pregovorih</i>	
		<i>Slovenski pregovori o kosti</i>	
		<i>Glava v pregovorih</i>	
		<i>Mož v pregovorih</i>	
		<i>Peta v pregovorih</i>	
		<i>Vrata v pregovorih</i>	
		<i>Žena v pregovorih</i>	
	Anonimno	<i>Schopenhauer</i>	Anekdota
	Anonimno	<i>Nenaslovljeno</i>	Anekdota

6.8.3 Koledarska literatura

V letu 1941 se je zmanjšalo število pesmi, ki so bile objavljene v časopisu, tako je bilo posledično tudi manj koledarske literature, zgolj 11 prispevkov je imelo elemente koledarske literature, ki pa se je dotikala pomembnejših praznikov, na novo pa so se spomnili praznovanja godu sv. Miklavža, kar so s kratkim proznim prispevkom obeležili na naslovnici časopisa. V

tem letu koledarske literature ni prispeval Limbarski, ki je bil pred tem sicer eden izmed glavnih avtorjev, ki so pisali predvsem poezijo za različne priložnosti.

Tabela 16: Koledarska literatura leta 1941.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst	Namen, čas
1941	Anonimno	<i>Post</i>	Pesem	Postni čas
	Franjo Neubauer	<i>Velika noč – 1941</i>	Pesem	Velika noč
	Paul Keller	<i>Vstajenje</i>	Proza	
	Slavko Ljubniški	<i>Ob Binkoštih</i>	Pesem	Binkošti
	Anonimno	<i>Sejavec</i>	Pesem	Setev
	Fava - N. Jeločnik	<i>Miklavž in želje</i>	Proza	Sv. Miklavž
	Slavko Ljubniški	<i>V adventu</i>	Pesem	Advent
	S. Šali	<i>Marija poje uspavanko</i>	Pesem	Božič
	Anonimno	<i>Božično razočaranje</i>	Proza	
	Slavko Ljubniški	<i>V sveti noči</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>Na sveti večer</i>	Proza	

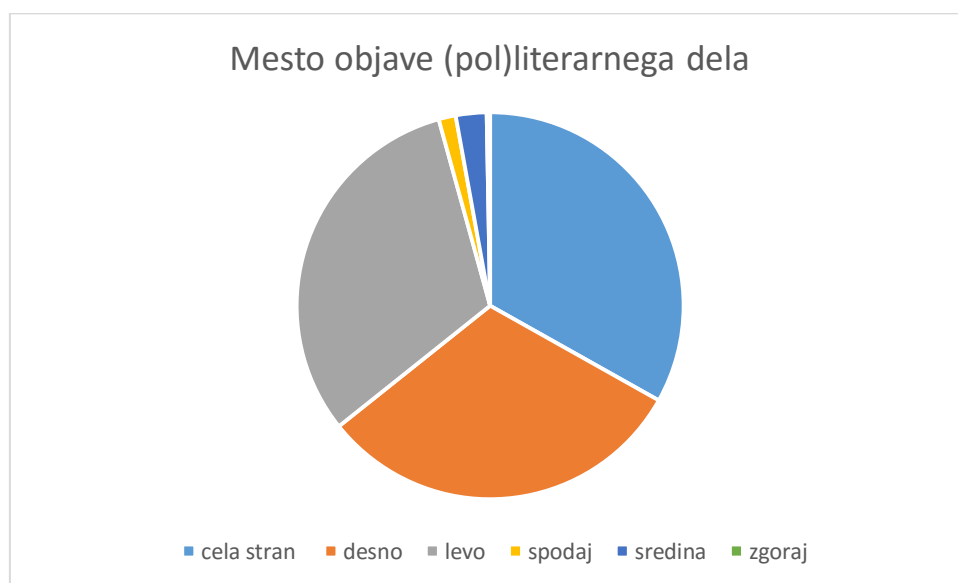
6.8.4 Avtorji

Skupno je v letu 1941 izšlo 72 literarnih in polliterarnih del, 33 del je imelo navedenega avtorja, 39 (več kot polovica) pa avtorja ni imelo zapisanega. Pri nekaterih delih, kot so smešnice ali anekdote, bralci avtorja verjetno niso pričakovali, so pa izšla tudi nekatera daljša dela, kjer bi bila navedba avtorja koristna. Število podpisanih avtorjev se je nekoliko povečalo, vseh avtorjev je namreč bilo 18, največ prispevkov je priobčil Ivan Šašel, ki se je podpisoval različno kot Ivan Šašel ali kot I. Šašel. Štiri prispevke je napisal Slavko Ljubniški, to so bile večinoma pesmi ob verskih praznikih. Objavili pa so tudi dve deli Edmunda de Amicisa in tri dela Fr. Jakliča, ki je ime zapisoval različno: Fr., Franc ali France. V prejšnjih letih glavna avtorja Franjo Neubauer in Jože Urbanija sta tokrat prispevala manj del; prvi je napisal tri, drugi pa eno. Povečalo se je število tujih avtorjev, ki so večinoma prispevali dela v več nadaljevanjih:

bralcem je bil že znan Jules Verne, enako tudi Paul Keller, seznanili pa so se še s petimi novimi avtorji (Edmund de Amicis, J. Fletcher Ray, J. Miquelaren, Jolanka Gerely (gre za madžarsko pisateljico Jolán Gerely), M. De Carnac), kar pomeni, da je bilo 39 % avtorjev tujcev.

6.9 Leto 1942

55. letnik je bil za analizo najtežji, saj je vseboval veliko število del, prav tako pa so bile rubrike polne zapisov, pri katerih je bilo težko določiti, v kolikšni meri gre za literarna dela. V obdobju, ki ga magistrsko delo zajema, je v letu 1942 izšlo največ literarnih in polliterarnih del, vseh skupaj je bilo namreč 109. Na količino leposlovja ni vplivalo niti zmanjšanje obsega številke, ki so v povprečju imele 12,75 strani, kar pomeni, da so imele običajne 12 strani, posebne številke pa so obsegale od 16 do 20 strani. Najbolj očitna je sprememba same strukture časopisa, saj ni bilo več običajno, da bi bila dela objavljena na spodnjem delu strani pod črto, ampak so zasedla celo stran (predvsem če so jim dodali slikovno gradivo) oziroma so bila na desnem ali levem robu strani. Nekatere pesmi in smešnice so objavljali na sredini, zgolj eno delo pa je zasedlo zgornji del strani.

Graf 6: Mesto objave (pol)literarnega dela v letu 1942.

V tem letu je izšlo več del, ki so izšla v nadaljevanjih, dokončalo pa se je tudi izhajanje nekaterih del, ki so izhajala v letu pred tem. Tako se je v letu 1942 končala Murnikova vesela novela *Matajev Matija* in je imela v tem letu 17 nadaljevanj. Prav tako se je v tem letu končala zgodba *Daj mi svoje srce*, ki je v tem letu obsegala sedem nadaljevanj; s štirimi nadaljevanji pa se je zaključil roman *Nazaj več ne gremo*.

Tudi v tem letu so obdržali rubrike *Ženski svet*, *Nekaj dobre volje*, *Naši mali* in *Za naše najmlajše*. Otroci so tako v tem letu lahko brali zgodbo *Dimnikar*, ki je imela 26 nadaljevanj, krajša je bila pravljica z naslovom *Princ pastirček in palčki*, dve nadaljevanji sta imeli zgodbi *Mlin na veter se je ustavil* ter *Taščice iz Galileje*. Otrokom je bila namenjena zgodba *Lička v čudežni deželi*, ki je obsegala 6 nadaljevanj. Dolgo je bilo tudi besedilo *Tonka, mala Robinzonka*, ki je obsegala 20 nadaljevanj in je izhajala v rubriki *Naši mali*. Medtem ko so v otroških rubrikah izhajala tako krajša kot daljša dela, so v *Ženskem svetu* objavljali zgolj kratke zgodbe.

V tem letniku je bilo objavljenih več del, ki so bila prevedena ali podomačena. Griša Koritnik je prevedel delo Ruggerija Dombreja, ki je imelo naslov *Ciganova zapuščina* in v tem letu obsegalo 21 nadaljevanj, 16 nadaljevanj pa je imelo delo *Pobegli ujetnik* Roberta L. Stevensona, ki ga je prevedel J. Poljanec. Avtor s psevdonimom Grivški je prispeval dve deli *Metlarji* in *Vozniki*, prvo je imelo štiri nadaljevanja, drugo pa je imelo 21 nadaljevanj. France Premrl je podomačil krajšo zgodbo v dveh nadaljevanjih z naslovom *Kraljiček*, ki se je nato nadaljevala tudi v naslednje leto. Nekatera dela so izšla brez navedbe avtorja, takšna je bila povest *Seme kristjanov*, ki je izšla v sedmih nadaljevanjih. Avtorja niso navedli niti pri *Srebrni opanki*, čeprav so v letu 1941 njegovo ime navedli. V letu 1942 se je povest končala po desetih nadaljevanjih.

6.9.1 Zvrstno-vrstna oznaka del

V 55. letniku je izšlo 109 del, ki so bila večinoma prozna, objavili pa so tudi pet pesmi, kar je občutno manj kot v prejšnjih letih. Uporabljene so bile različne vrstne oznake del: roman, vesela novela, povest iz časov Septemija Severa 193–211, novela, povest iz sončne doline, pravljica, zgodba, pripovedka, ljudska povest.

6.9.2 Polliterarna in literarnozgodovinska dela

V letu 1942 je izšlo 22 polliterarnih del, med katerimi so prevladovali predvsem pregovori ter literarnozgodovinski prispevki, ki so obsegali 47 nadaljevanj in so opisovali delo najpomembnejših slovenskih literatov (Simon Gregorčič, Etbin Henrik Costa, Fran Detela, Ivan Cankar, Janko Kersnik, kanonik Karel Klun, Urban Jarnik, France Kos, Fran Erjavec, Ivan Tavčar, Josip Jurčič, Jakob Missia, Vatroslav Oblak, Frančišek Lampe, Fran Gerbič, Jurij Japelj, Josip Marn, Luka Jeran, Gojmir Krek, Franc Cegnar, Jakob Alešovec, Josip Murn Aleksandrov, Maks Pleteršnik, Dragotin Kette, France Malavašič, Jakob Zupan, Josip Stritar, Matija Majar Ziljski, Državoslovec Frančišek, Albert Pelzhofer, Frančišek Levec, Janez

Mencinger, Jože Zupan, Matija Valjavec, Marko Pohlin, Stanislav Škrabec, Janez Trdina, Stanko Vraz, Toman in Svetec, Pesnik Anton Umek – Okiški, Andrej Kalan, Anton Mahnič).

Ivan Šašelj je izdal šest del, ki so obravnavali pregovore za različne teme: gradovi, klobuki, dota, gostilna, srajca. Nato je izšlo še deset prispevkov o slovenskih pregovorih, ki pa niso imeli navedenega avtorja, ukvarjali pa so se z različnimi področji, npr o senu, kožuhih, dekletih. V rubriki Nekaj dobre volje so izšle tudi tri anekdote, bralci pa so se lahko zabavali ob branju šal.

Tabela 17: Polliterarna dela leta 1942.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst
1942	Anonimno	<i>Nenaslovljeno</i> (rubrika <i>Za drobo voljo</i>)	Smešnice
	I. Šašelj	<i>Slovenski pregovori o gradu</i>	Pregovori
	I. Šašelj	<i>Slovenski pregovori o klobuku</i>	Pregovori
	I. Šašelj.	<i>Nenaslovljeno</i>	Pregovori
	I. Šašelj.	<i>Slovenski pregovori o doti</i>	Pregovori
	I. Šašelj.	<i>Slovenski pregovori o gostilni</i>	Pregovori
	I. Šašelj.	<i>Slovenski pregovori o srajci</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Voltaire (Nekaj dobre volje)</i>	Anekdota
	Anonimno	<i>Kipar Gautier (Nekaj dobre volje)</i>	Anekdota
	Anonimno	<i>Katon (Nekaj dobre volje)</i>	Anekdota
	Anonimno	<i>Kralj in vratar</i>	Smešnica
	Anonimno	<i>Slovenski pregovori o češnjah</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Slovenski pregovori o dekli</i>	Pregovori

	Anonimno	<i>Slovenski pregovori o koži</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Slovenski pregovori o kožuhu</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Slovenski pregovori o laseh</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Slovenski pregovori o lastovkah</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Slovenski pregovori o letini</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Slovenski pregovori o lisici</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Slovenski pregovori o senu</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Slovenski pregovori o strehi</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Naši veliki možje (47 nadaljevanj)</i>	Literarna zgodovina

6.9.3 Koledarska literatura

V letu 1942 se je zmanjšal obseg koledarske literature, saj so izšla samo tri dela, ki so se dotikala praznikov. Samo eno delo, *Božična prošnja*, je imelo navedenega avtorja, to je bil Slavko Ljubniški, ostali dve deli, ki sta se dotikali pobožičnega časa ter meseca novembra, sta izšli brez navedbe avtorja zapisa.

Tabela 18: Koledarska literatura leta 1942.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst	Namen, čas
1942	Anonimno	<i>Na sveti večer</i>	Proza (rubrika: Naši mali)	Pobožični in ponovoletni čas
	Anonimno	<i>Novembrske misli</i>	pesem	november
	Slavko Ljubniški	<i>Božična prošnja</i>	pesem	božič

6.9.4 Avtorji

Kljub povečanemu naboru del se število avtorjev ni zvišalo, še vedno pa je dovršen del besedil ostal brez navedbe avtorja. Podpisanih je bilo zgolj 24 del, 85 del pa je ostalo brez navedbe avtorja. Pri časopisu je leta 1942 sodelovalo 14 različnih avtorjev, med njimi je bil najbolj plodovit Ivan Šašelj s šestimi objavami, tri pa je imel tudi R. Bazin, pri katerem gre najverjetneje za francoskega avtorja Reneja Bazina. Ostali avtorji so prispevali po eno delo, nekatera med njimi so bila obsežnejša. Osem avtorjev je bilo Slovencev, šest pa tujcev, ki so pisali prispevke za otroke ter tudi literaturo za odrasle.

6.10 Leto 1943

Vojne razmere so se vedno bolj zaostrovale, kar je vplivalo tudi na izdajanje časopisa *Domoljub*, ki se mu je počasi zmanjševal obseg strani, saj je bilo povprečno v eni številki 12,03 strani, vse številke so imele namreč 12 strani, zgolj ena številka pa je imela 16 strani in je bila namenjena praznovanju božiča. Prav tako se je zmanjševal prostor, ki je bil namenjen objavam literarnih del, saj je bilo objavljenih 32 literarnih in polliterarnih del, kar ne ustreza niti eni tretjini količine del objavljenih leto pred tem. Povečevala se je namreč politična propaganda, ki je zavzela dovršen del števil in je prinašala predvsem vojne novice, s katerimi so poskušali bralce šokirati, tako so poročali predvsem o grozljivih umorih duhovnikov, ki so bili pred smrtjo trpinčeni. Prav tako pa so bila politično zaznamovana sama besedila, ki so podpirala opredelitev časopisa. Avtor pod psevdonimom Domobranec je napisal delo *Naše geslo je Živeti!*, brez navedbe avtorja pa so objavili tudi Himno slovenskih domobrancev ter *Domobransko pesem*. Večinoma so bila objavljena krajša dela, nekatera pa so presegla več kot eno nadaljevanje. Na koncu prejšnjega leta je pričela izhajati ljudska povest *Kraljiček*, ki se je v letu 1943 končala po 33 nadaljevanjih, 30 nadaljevanj je imelo tudi delo *Pobegli ujetnik*, ki je prav tako začelo izhajati v prejšnjem letu. Domoljubovi bralci pa so bili deležni tudi novega dela, ki ga je napisal U. Mioni, prevedel pa ga je V. Lovšin in je imel naslov *Rahela*, ki je imel podnaslov Zgodovinski roman iz časov sv. Pavla, ki je v tem letu imel 16 nadaljevanj. Začelo je izhajati tudi delo *Robinzonove zgodbe*, ki je imelo 20 delov.

6.10.1 Zvrstno-vrstna oznaka del

Med literarnimi deli je tudi v letu 1943 prišlo zgolj do delitve na poezijo in prozo. Objavljenih je bilo deset pesmi ostalo pa so bila prozna dela, ki so bila napisana v različnih vrstah, ki pa jih avtorji niso vedno poimenovali. Večinoma so bila podnaslovljena zgolj daljša dela: Zgodovinski roman iz časov sv. Pavla, himna, ljudska povest, zgodba, zgodba iz grške olimpijade leta 648. pred Kr. Tudi v tem letu so avtorji vrstno oznako večinoma natančneje

določili s pomočjo pridevnikov, ki so opredeljevali predvsem temo, o kateri je besedilo govorilo.

6.10.2 Polliterarna besedila

Najbolj opazna značilnost polliterarnih del, ki so izšla leta 1943, je to, da med njimi ni bilo šal oziroma smešnic, saj so prazen prostor izkoristili za oglase oziroma novice v zvezi z vojnim dogajanjem. Kot polliterarna dela so v letu 1943 izhajali prispevki Ivana Šašlja ter literarnozgodovinski prispevki; slednji so imeli 45 nadaljevanj, ki so obravnavala sledeče slovenske avtorje: Adam Bohorič, Anton Tomaž Linhart, Baltazar Hacquet, Jurij Vega, Blaž Kocen, Blaž Kumerdej, Blaž Potočnik, Fran Milčinski, Franc Jaklič, Franc Ksaver Meško, Franc Seraf. Metelko, Gabriel Gruber, Janez Edling, Hieronim Megiser, Ignacij Borštnik, Ilovšek Franc, Ivan Čebul, Ivan Grohar, Ivan Prijatelj, Janez Cigler, Janez Mandelc, Janez Svetokriški, Janez Šubic, Josip Valentin Gruden, Jože Frančiček Buh, Jurij Dalmatin, Jurij Šubic, Karel Glaser, Leopold Layer, Marko Grbec, Matevž Langus, Matija Jama, Metzinger Janez Valentin, Miha Kastelic, Mihael Opeka, Mikloš Küzmič, Jože Debevec, Nikodem Frischlin, Alasia da Sommaripa, Oton Župančič, Peter Dajnko, Peter Kozler, Rihard Jakopič, Silvin Sardenko, Gruber Avguštin.

Tabela 19: Polliterarna dela leta 1943.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst
1943	I. Šašelj	<i>Naše domače živali v slovenskih pregovorih</i>	Pregovori
	I. Šašelj	<i>Pregovori o jami</i>	Pregovori
	I. Šašelj	<i>Pregovori o nevesti</i>	Pregovori
	I. Šašelj	<i>Pregovori o zdravju</i>	Pregovori
	I. Šašelj	<i>Slovenski pregovori o čebelah</i>	Pregovori
	I. Šašelj	<i>Slovenski pregovori o kačah</i>	Pregovori
	Anonimno	<i>Naši veliki možje (45 prispevkov)</i>	Literarna zgodovina

6.10.3 Koledarska literatura

V letu 1943 so izdali zgolj pet literarnih del, s katerimi so zaznamovali cvetno nedeljo, veliko noč, božič in silvestrovo. Zgolj dve deli sta imeli navedenega avtorja, to je bil Slavko Ljubniški, tri dela pa avtorja niso imele navedenega.

Tabela 20: Koledarska literatura leta 1943.

Leto	Avtor	Naslov	Zvrst	Namen, čas
1943	Slavko Ljub.	<i>Cvetna nedelja</i>	Pesem	Cvetna nedelja
	Slavko Ljubniški	<i>Pogled z Golgote</i>	Pesem	Velika noč
	Anonimno	<i>O, vrnimo se pred hlevček...</i>	Pesem	Božič
	Anonimno	<i>Nocoj...</i>	Pesem	
	Anonimno	<i>Na Silvestrov večer</i>	pesem	Silvestrovo

6.10.4 Avtorji

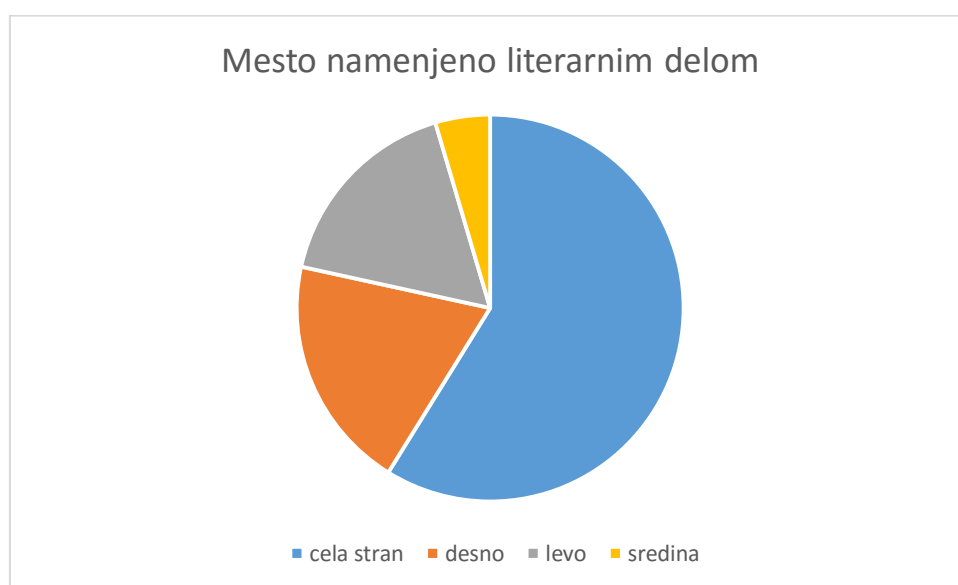
Leto 1943 je bilo v desetletni zgodovini, ki jo magistrsko delo obravnava, najbolj revno glede avtorske zasedbe, saj je 13 del, ki so imela navedenega avtorja (19 del je bilo brez navedbe avtorja), napisalo pet različnih avtorjev. Eden med njimi se je podpisal s psevdonimom Domobranec, gre namreč za politično pesem, ki je nastala po formiranju domobranskih enot, ki jih je podprl nemški okupator. Tako je časopis tudi skozi literaturo izražal svoje politično stališče. Največ del sta prispevala Ivan Šašelj ter Slavko Ljubniški; ne gre za najdaljša dela, pisala sta namreč pregovore ter pesmi. Drugi se je podpisoval z različnimi variantami zapisa imena: Sl. Lj., Sl. Ljub., Slavko Ljub. ter Slavko Ljubniški. Daljša besedila sta pisala tuja avtorja: Robert L. Stevenson ter U. Mioni, katerega delo je v slovenščino prevedel V. Lovšin.

6.11 Leto 1944

Kriza je vidna tudi v letu 1944, ko je bil objavljen zadnji, 57., letnik *Domoljuba*, vojne razmere so namreč stanje v časopisju tako zaostrele, da so ti počasi propadali. *Domoljub* je svojo zadnjo številko izdal 1. novembra, tako je leto 1944 obsegalo 44 števil. V zadnji ni bilo nobenega namiga, da bo časopis prenehal izhajati, tudi številka ni bila krajša od običajne, ki je leta 1944 obsegala točno 12 strani, saj nobena številka ni imela več strani. Skupno je izšlo 26 literarnih del, ki niso bila daljša od 38 nadaljevanj. Toliko delov je namreč imelo delo *Robinsonove zgodbe*, ki pa ni imelo navedenega avtorja. Poleg tega dela so izšla še štiri dela, ki so imela več

kot 15 delov. Delo Petra Bohinjca *Pod krivo jelko* je imelo 23 nadaljevanj, v 15 delih pa je izšlo delo *Nedolžna sem*, ki ga je napisala A. M. Bašič. Iz prejšnjega letnika se je nadaljevalo delo *Benjamin*, ki ni imelo znanega avtorja ter zgodovinski roman *Rahela*, ki je leta 1944 obsegal 17 nadaljevanj.

Dokončno se je uveljavila tudi sprememba mesta na strani, kjer je bilo leposlovno delo objavljeno. Prevlada je objava dela na celotni strani, nekatera krajša dela pa so bila natisnjena v desnem ali levem stolpcu, zgolj sedem del pa je bilo objavljenih na sredini, nobeno delo pa ni bilo več objavljeno pod črto, tako kot je bilo to v navadi na začetku zadnjega desetletja izhajanja *Domoljuba*.

Graf 7: Mesto namenjeno objavi (pol)literarnega dela leta 1944.

6.11.1 Zvrstno-vrstna oznaka del

V 57. letniku *Domoljuba* je izšlo literarnih del, polliterarnih del kot so bila značilna za predhodna leta ni bilo, objavili so zgolj dve smešnici, ki pa v samo statistiko nista bili vključeni. Med deli je bilo 14 pesmi, ostala dela pa so bila zapisana v prozni obliki. Vrstno so svoja dela avtorji označevali kot: povest iz časov rokovnjačev, zgodovinski roman iz časov sv. Pavla ter zgodba.

6.11.2 Koledarska literatura

Upadlo je tudi število koledarske literature, posebnih dni so se dotikale tri pesmi, ena je oznanjala veliko noč, dve pa sta tematizirali jesen.

Tabela 21: Koledarska literatura leta 1944.

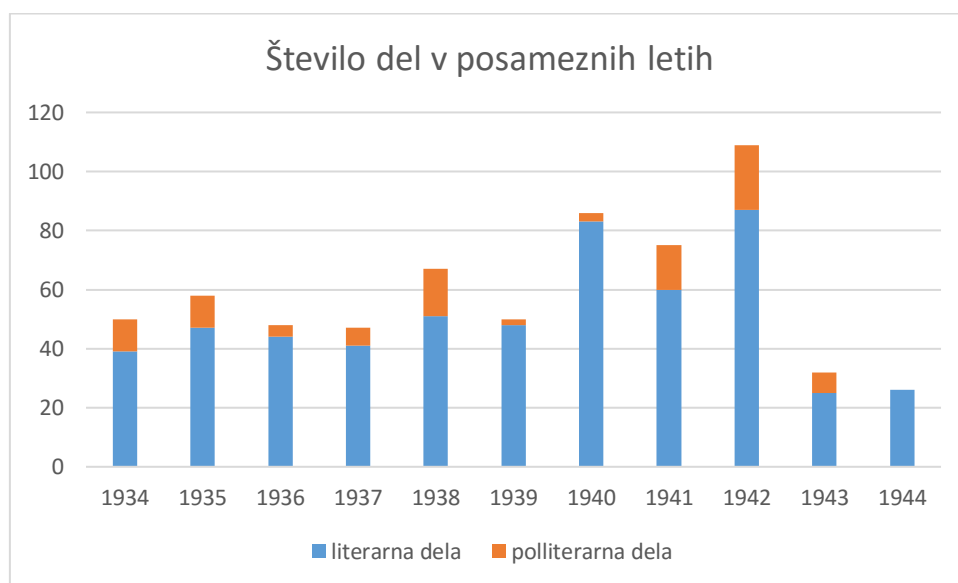
Leto	Avtor	Naslov	Zvrst	Namen, čas
1944	Anonimno	<i>Velikonočno vstajenje</i>	pesem	Velika noč
	Anonimno	<i>JESEN</i>	pesem	Jesen
	Anonimno	<i>En hribček</i>	pesem	

6.11.3 Avtorji

Tudi v zadnjem letniku je pri *Domoljubu* objavljalo malo avtorjev; 19 del ni imelo navedenega avtorja, sedem del pa je napisalo pet različnih avtorjev. Rk. je prispeval 2 prispevka, ostali pa po en prispevek: A. M. Bašič, P. P/R, Peter Bohinjec, ter U. Mioni, ki so ga bralci že poznali in ga je prevajal V. Lovšin.

7 Analiza daljših del v obdobju 1934–1944

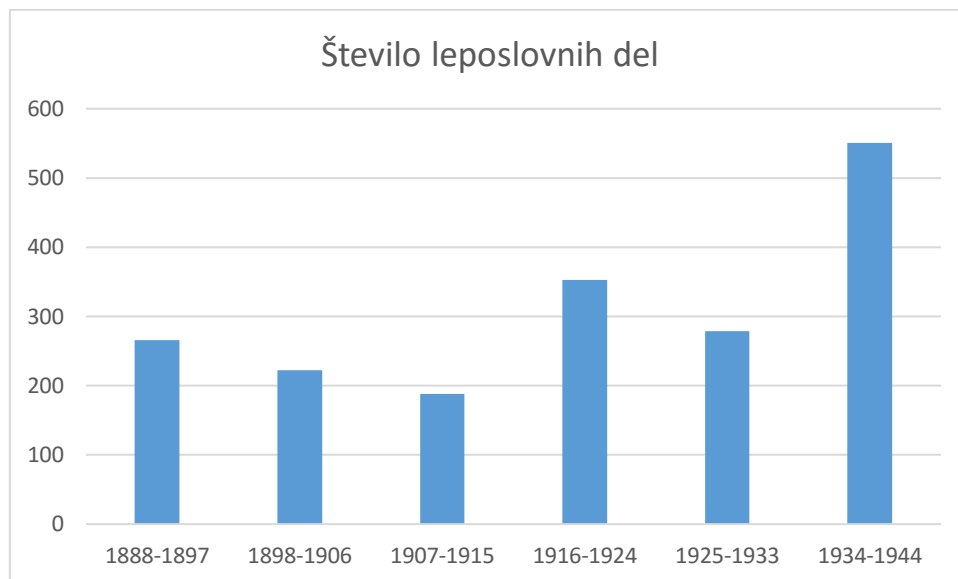
Od leta 1934 do leta 1944 je v *Domoljubu* izšlo 648 del, ki so se delila na literarna ter polliterarna (oz. literarnozgodovinska). Popolnoma literarnih je izšlo 551 del, del s sledovi literarnosti pa je bilo 97. Največ del je bilo objavljenih leta 1942, v drugem letu vojne, najmanj pa leta 1944, ko se je izdajanje časnika *Domoljub* prenehalo, takrat je namreč izšlo 26 del. Pri obravnavi zgolj literarnih del pa je najmanj del izšlo leta 1943, ko jih je bilo objavljenih 25, poleg njih pa je v istem letniku bilo natisnjenih še sedem polliterarnih del. Povprečno je v enem letu izšlo okoli 50 literarnih del ter približno 9 polliterarnih del.

Graf 8: Število del v posameznih letih.

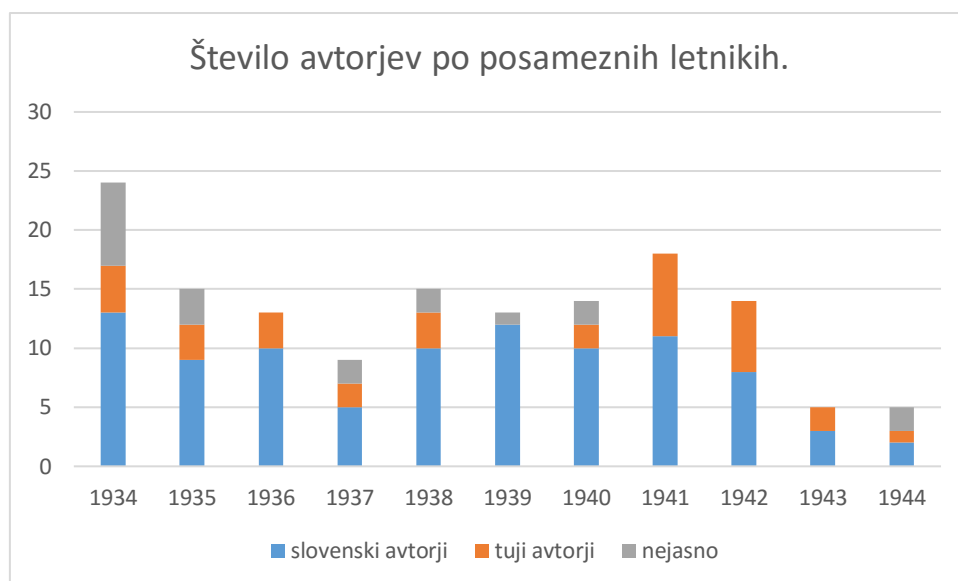
Analiza časopisa *Domoljub* za obdobje pred letom 1933 je bila že narejena. Zadnje obdobje zajema nekoliko več let, kot je bilo to običajno pred tem, zato primerjava ni najbolj uspešna. Razvidno pa je, da je število literarnih del počasi naraščalo. V prvih dveh obdobjih so bila analizirana zgolj kratka leposlovna dela, medtem ko zadnja vsebujejo tudi daljše leposlovje. Največ del je izšlo v zadnjem desetletju izhajanja *Domoljuba*, kar je posledica različnih vzrokov. Leta 1935 so se uredniki časopisa odločili, da bo od leta 1936 časopis obsegal več strani, kar je pripomoglo k temu, da so v eni številki objavljali tudi po dve daljši prozni deli. Povečanje je v določeni meri sprožila tudi vojna, saj so želeli preusmeriti misli bralcev, tako so v letu 1942 objavljali večinoma leposlovje, manj pa je bilo samih novic, ki so poročale o dogodkih. Povečanje je sprožil tudi porast koledarske literature, tako so ob posebnih priložnostih objavili več del, ki so dogodek tematizirale; najpogosteje so bile to pesmi, ki so jih prispevali Gustav Strniša, Franjo Neubauer, Jože Urbanija ter pisec s psevdonimom

Rohotnikov. K povečanju števila literarnih del pa je prispevalo tudi dejstvo, da je *Domoljub* sprva izhajal dvakrat mesečno, kasneje pa je izhajanje postalo tedensko.

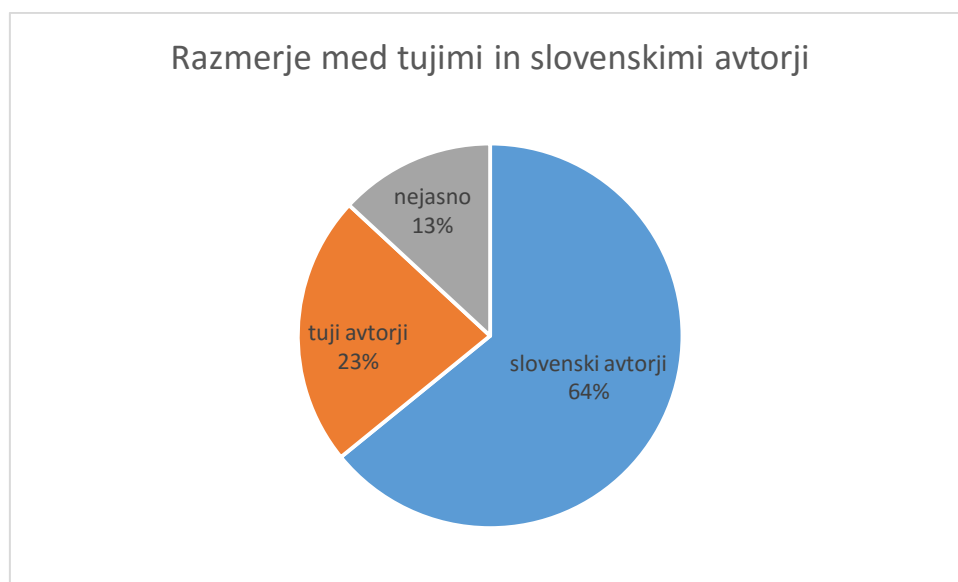
Graf 9: Število leposlovnih del po posameznih obdobjih izhajanja *Domoljuba*.

Število avtorjev je od leta 1934 do leta 1944 nihalo. Največ različnih avtorjev je pri *Domoljubu* sodelovalo v letu 1934, nato pa je število avtorjev upadalo. Povprečno je pri časopisu na leto sodelovalo 13 različnih avtorjev. V zadnjih dveh letih, ko so se razmere zaostrele, pa se je število avtorjev zmanjšalo, tako je leta 1943 in 1944 za *Domoljuba* pisalo zgolj 5 avtorjev. Zadnjem letniku je bilo možno razpoznati tri avtorje, dva pa sta ostala neprepoznana, saj začetnic imen ni bilo možno povezati z nobenim avtorjem. Visok odstotek nerazvozlanih imen avtorjev je bilo tudi v letu 1934, ko ni bilo možno prepoznati sedmih avtorjev. V ostalih letih je bil delež nerazvozlanih inicialk in psevdonimom manjši. Iz grafa je razvidno tudi razmerje med tujimi in slovenskimi avtorji za vsako leto. Navadno je bilo v enem letniku več slovenskih avtorjev, ki pa so ustvarjali predvsem krajša dela, tuji avtorji so objavljali daljša dela, ki so izšla v več nadaljevanjih.

Graf 10: Število avtorjev po posameznih letnikih.

Povprečno je v *Domoljubu* v obdobju 1934–1944 objavljalo 64 % slovenskih avtorjev in 23 % tujih avtorjev, kakor nam prikazuje spodnji graf. Iz zgornjega grafa je razvidno, da je bil največji delež tujih avtorjev v letih 1941, 1942 in 1943, saj so takrat pričeli objavljati večje število literarnih del, ki pa so bila pogosto prevedena. V letu 1939 ni bilo objavljeno nobeno delo, ki bi ga napisal tuj avtor, vsa so namreč napisali slovenski avtorji, predvsem tisti, ki so bili stalni sodelavci časopisa *Domoljub*.

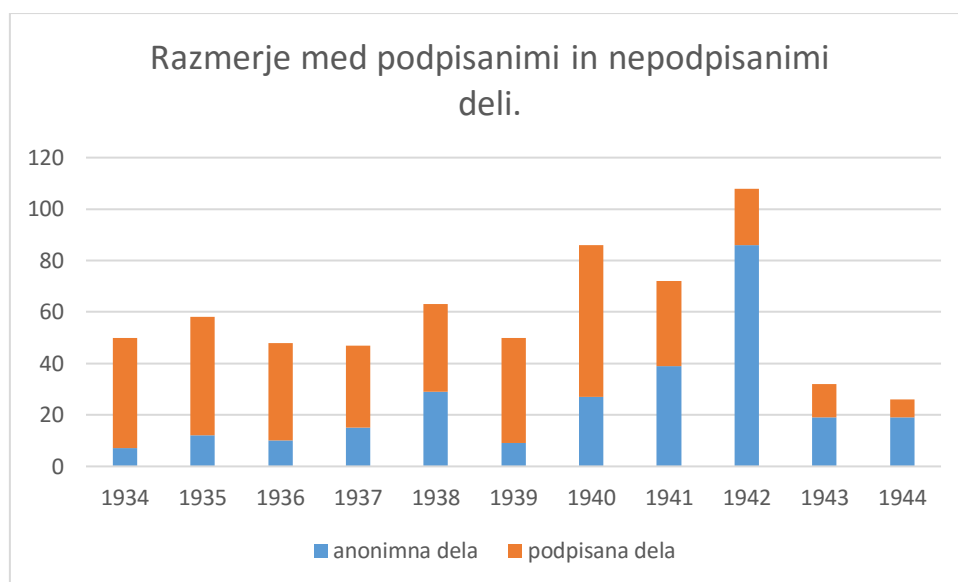

Graf 11: Razmerje med tujimi in slovenskimi avtorji.

Predhodne analize *Domoljuba* so pokazale, da je bilo razmerje med slovenskimi in tujimi avtorji različno glede na posamezna obdobja. Od leta 1888 do leta 1897 to področje ni bilo analizirano; prav tako ni bilo analizirano tudi obdobje od leta 1907 do leta 1915. Ostala obdobja pa so bila

analizirana. Tako je od leta 1898 do leta 1906 ter od leta 1916 do leta 1933 v *Domoljubu* objavljalo več slovenskih kot tujih avtorjev (Osredkar 2014: 29). Enako je bilo tudi v zadnjem desetletju izdavanja *Domoljuba*.

Število avtorjev je nihalo vsako leto, spreminjal pa se je tudi odstotek besedil, ki so bila nepodpisana in avtor ni bil znan. V celotnem obdobju je bilo 42 % besedil anonimno izdanih, avtorji pa so se podpisali pod 58 % besedil. Odstotek je po posameznih letih nihal, kar je razvidno iz spodnjega grafa. Največ anonimnih besedil je bilo v letu 1942, ko je število anonimnih del preseglo število podpisanih del. Prav tako je bilo število anonimnih besedil višje tudi v letih 1941, 1943 ter 1944. Vzrok je najverjetneje dejstvo, da so pričeli izdajati tudi leposlovje za otroke, ki pa pogosto ni bilo podpisano, saj je šlo za pravljice, pripovedke, ki so bile lahko pred tem že objavljene kje drugje, npr. v naborih ljudskega slovstva.

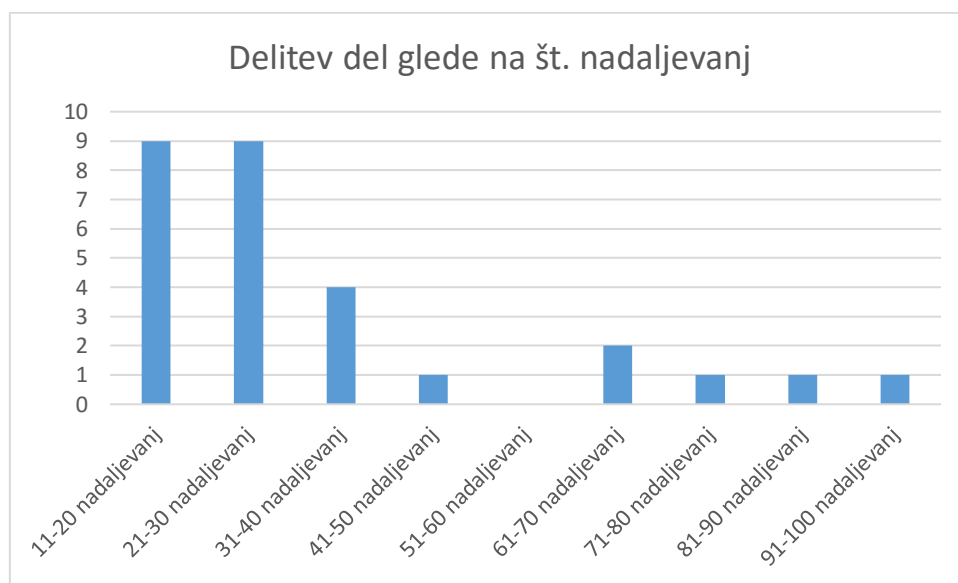

Graf 12: Razmerje med podpisanimi in nepodpisanimi besedili.

Visok delež anonimnih avtorjev je bil viden tudi v predhodnih obdobjih *Domoljuba*. Tako je od leta 1888 do leta 1897 izšlo 79,3 % del, ki so jih prispevali anonimni avtorji. Tudi v naslednjem obdobju, ki je trajalo do leta 1906, je bilo več anonimnih avtorjev. Razmerje se je uravnotežilo v obdobju od leta 1907 do leta 1915, ko je bilo razmerje med anonimnimi in znanimi avtorji približno enako oziroma je bilo v prid znanim avtorjem. Od leta 1916 do leta 1924 ta segment ni bil raziskan, v predzadnjem obdobju (1925–1933) pa je bilo 63 % znanih avtorjev (Osredkar 2014: 29), kar je podobno zadnjemu desetletju, ko je bilo znanih avtorjev 58 %.

V zadnjih desetih letih izhajanja časnika *Domoljub* je bilo objavljenih 63 del, ki so obsegala vsaj dve nadaljevanji. Prispevali so jih tako tuji kot slovenski avtorji, nekatera dela pa so ostala brez navedbe avtorja. Daljša besedila so običajno izhajala dve leti, saj so tako pritegnili naročnike k plačilu naročnine tudi za naslednje leto. V povprečju so besedila obsegala okoli 17 nadaljevanj, najdaljše delo (*Martinjklošter*) pa je bilo objavljeno v 95 nadaljevanjih in je izhajalo v treh letnikih: od leta 1936 do leta 1938. Podrobnejša analiza del pokaže, da je 35 del od 63 obsegalo deset nadaljevanj in manj, kar pomeni, da je bilo 43 % del daljših od 10 nadaljevanj.

Iz spodnjega grafikona je razvidno, kakšna je bila dolžinska porazdelitev del, ki so bila daljša od 10 nadaljevanj. Največ del je imelo 11–20 oziroma 21–30 nadaljevanj, saj je vsaka skupina obsegala devet del. 4 dela so imela od 31 do 40 nadaljevanj, eno delo pa je spadalo v skupino, ki je imela največ 50 nadaljevanj. Nobeno delo ni obsegalo od 51 do 60 nadaljevanj, dve deli sta imeli do 70 nadaljevanj, tri dela pa so bila daljša od 70 nadaljevanj. Eno je imelo 75 delov, drugo 90, zadnje in tudi najdaljše v tem desetletju pa je imelo 95 nadaljevanj.

Graf 13: Delitev del glede na število nadaljevanj.

Večinoma so bila dela, objavljena v *Domoljubu*, še vedno kratka, saj je zgolj 63 od 551 leposlovnih del imelo dve nadaljevanji; ostala besedila (89 %) so bila objavljena v eni številki in so navadno obsegala manj kot 10 000 besed. Takšna besedila navadno niso bila podnaslovljena, nekatera pa so imela vrstno oznako že v naslovu. Po statistiki, ki jo je pripravil Gregor Kocijan, je bila kratka proza podnaslovljena zgolj v 38 %. Pri srednje dolgi prozi je bila verjetnost podnaslova glede na analizo kmečke povesti od leta 1850 do leta 1941 48 % (10 000–20 000 besed). Pri dolžini 20 000–45 000 besed je bilo podnaslovljenih 52 % besedil, najdaljša

besedila (45 000–95 000) pa so bila podnaslovljenih v 83 % (Hladnik 1991: 46). Analize, narejene na širših korpusih besedil, pomagajo tudi pri pregledu podnaslavljanja besedil pri *Domoljubu*, čeprav trdnejših ugotovitev ni možno izpeljati. Najdaljše besedilo, *Martinjkloster*, ki je obsegalo 95 nadaljevanj, je bilo podnaslovljeno z vrstno oznako roman; besedilo *Gospod Volodijovski*, ki pa je obsegalo zgolj štiri nadaljevanja manj, pa ni imelo vrstne oznake. Prav tako je delo dolgo 75 nadaljevanj imelo podnaslov povest, štiri dela, ki so obsegala od 40 do 70 nadaljevanj pa vrstne oznake niso imela. Prav tako je bilo kot roman označeno delo *Nazaj več ne gremo*, čeprav je imelo zgolj 30 nadaljevanj in je bil npr. krajši kot ljudska povest *Kraljiček*, ki je imela 33 nadaljevanj. Tudi dolžina novel je odstopala, tako je bila novela *Matajev Matija* dolga 27 nadaljevanj, novela *Materina žrtev* pa je obsegala zgolj šest nadaljevanj, nobeno drugo delo pa ni imelo oznake novela. Sedem del je bilo označenih kot povest, ki je bila tako tudi najpogostejše uporabljena vrstna oznaka za besedila, ki so imela več kot eno nadaljevanje. Najdaljša povest, ki jo je napisal Narte Velikonja in je imela naslov *Besede*, je obsegala 75 nadaljevanj, podomačena povest *Kraljiček*, ki je bila omenjena zgoraj, je imela 33 nadaljevanj, *Srebrna opanka*, prav tako prevedena povest, jih je imela 23, Grivškovi Vozniki so imeli 21 delov, Limbarski ali Jože Urbanija je napisal povest *Očim*, ki je obsegalo 13 delov, njegova druga povest *Razdejanje* je bila za tri dele krajša, anonimno delo *Seme kristjanov* pa je imelo zgolj sedem nadaljevanj. V obdobju od leta 1934 do leta 1944 so izšli trije romani, *Martinjkloster* je bil najdaljši in je obsegal 95 števil, drugi roman z naslovom *Rahela* je imel 34 nadaljevanj, najkrajši pa je bil roman slovenskega avtorja Jožeta Razorja, ki je imel naslov *Nazaj več ne gremo*, in je obsegal 30 delov. Krajša dela so avtorji podnaslavliali z oznako zgodba, dogodbica, legenda, pravljica, slika, spomin, pripovedka in resničen doživljaj.

»Odsotnost podnaslova seveda ne pomeni, da je besedilo zvrstno nedoločljivo. Iz deleža izrecno podnaslovljenih besedil lahko sklepamo tudi na značaj nepodnaslovljenih.« (Hladnik 1991: 46) Izbira podnaslova je bila odvisna predvsem od avtorja ter edicije, nekatere založbe, npr. Mohorjeva družba, so svoje izdaje raje podnaslavliale kot druge, prav tako je bil naslov pokazatelj ambicioznosti pisanja: novela in roman sta bila namreč bolj cenjena in sta zahtevala tudi bolj izkušenega bralca, »povest pa je pritegovala manj izobraženega bralca oziroma poudarjala domačnost snovi; povedati je hotela, da prinaša domačo zgodovino, domačo pokrajino in ljudi in da je taka specifika njen temeljni namen.« (Hladnik 1991: 46)

Teoretiki določajo besedilom vrsto glede na različne kriterije; eden izmed njih je dolžina del; E. M. Forster je kot mejo med novelo (krajšo pripovedno prozo) ter romanom (daljša

pripovedna proza) navedel 50 000 besed; teorija je bila deležna številnih polemik. Pri določanju vrste se je tako potrebno osredotočiti predvsem na značilnosti besedila. (Kmecl 1977: 292)

Pri delih, ki so jih avtorji podnaslovili, je bila vrstna oznaka navadno obogatena s pridevniki, ki so bolj nazorno prikazovali temo, o kateri je besedilo govorilo. Tako so pri povesti dvakrat navedli, da prikazuje vsakdanje življenje preprostih ljudi: ljudska povest, povest iz domačega življenja. Objavili pa so tudi zgodovinsko povest ter povest iz časov Septemija Severa, ki sta imeli drugačno tematiko kot prej omenjeni povesti. Tudi dva romana, ki sta bila objavljena v obravnavanem desetletju, sta bila zgodovinska in sta imela naveden čas, v katerem sta se odvijala. Bralci so tako lahko pričakovali roman s snovjo iz preteklosti, »z večidel fiktivnimi osebami in dogodki na realnem historičnem ozadju, /.../« (Kos idr. 2009: 470) Posebne karakteristike veljajo tudi za zgodovinsko povest, ki »je po obsegu daljša od novele, z več dogodki in osebami, z manj izdelano zgradbo, manj enotna in učinkovita; od romana se loči z manjšim obsegom, manjšo širino, tudi z manjšo zahtevnostjo, pomembnostjo in razčlenjenostjo dogajanja.« (Kos idr. 2009: 321) Pri noveli, ki je bila kot oznaka uporabljena dvakrat, je avtor uporabil pridevnik vesela, kar je bralcu vzbujalo pričakovanje, da bo besedilo zabavno, komično. Pri edinem dramskem besedilu, ki je izšlo v *Domoljubu* v zadnjem desetletju, so se odločili za dve dodatni določili ob poimenovanju vrste. Šlo je za kmečko igro, torej je prinašala tematiko iz kmečkega vsakdanjika, poleg tega pa je bila primerna za današnje čase – dovolj aktualna za uprizarjanje v takratni sodobnosti. V spodnji tabeli so zbrane vse vrstne oznake, ki so jih svojim delom nadeli avtorji sami.

Tabela 22: Nabor vseh vrstnih poimenovanj del v podnaslovih in naslovih od leta 1934 do leta 1944.

Vrstna oznaka	varianete poimenovanja
povest	ljudska povest
	povest
	Povest iz časov Septemija Severa 193–211
	povest iz domačega življenja
	povest iz sončne doline
	zgodovinska povest
	žalostna povest
zgodba	velikonočna zgodba
	velikonočna zgodbica
	vesela zgodba

	zgodba
	Zgodba iz grške olimpijade leta 648. pred Kr.
roman	roman
	Roman iz začetka 12. stoletja.
	Zgodovinski roman iz časov sv. Pavla.
novela	Vesela novela
krajša dela	dogodbica
	film
	legenda
	pravljica
	pripovedka
	resničen doživljaj
	slika
	spomin
poezija	himna
	pesem
dramatika	Kmečka igra za današnje čase.

8 Tematika daljših besedil v obdobju 1934–1944

V času, ko so bila dela objavljena, se je na Slovenskem uveljavila literarna smer imenovana socialni realizem, ki je trajala od leta 1930 do leta 1941. »Glavna značilnost je vrnitev h konkretni, vsakdanji in aktualni socialni stvarnosti, k t. i. malemu človeku, zlasti kmetu, kmečkemu proletarcu in delavcu. Idejna vsebina je večidel utemeljena v marksizmu; kritika meščanske družbe, perspektivno odkrivanje smisla ljud. trpljenja.« (Kos idr. 2009: 399) Novi smeri so oporekali predvsem katoliški avtorji, ki so stremeli k idealizaciji kmečkega življenja, tako je Ivan Pregelj izpostavil predvsem problem kmečkega materializma, ki naj bi se uveljavil z novo smerjo, ki je, prinesena iz Rusije, idejno tuja slovenskim razmeram (Zadravec 1999: 165). Med drugo svetovno vojno je nastajalo narodnoosvobodilno slovstvo (1941–1945), ki ga je po vojni nadomestil socialistični realizem (1945–1950), ki je bil v Sovjetski zvezi leta 1943 priznan kot edina veljavna literarna smer. (Kos idr. 2009: 258)

V predhodnih analizah je bila tematika del objavljenih v *Domoljubu* analizirana dvakrat, 1888–1897 ter 1925–1933; obakrat je prevladovala verska tematika, najmanj pa je bilo ljubezenske

tematike. Tudi v obdobju od leta 1934 do leta 1944 se je v celoti največ del dotikalo verske tematike, saj je bilo precejšen delež leposlovnih del pravzaprav koledarska literatura, ki se je nanašala predvsem na verske praznike, analiza daljših del pa je želela preveriti, ali je tudi pri daljših delih prevladovala verska tematika.

Najdaljše besedilo, ki je bilo objavljeno v analiziranem desetletju *Domoljuba*, je *Martinjkloster* – roman iz začetka 12. stoletja – o njegovi tematiki je možno sklepati že iz naslova, gre namreč za pripoved o gradnji samostana na območju, ki velja za nekultivirano, predvsem je poudarjena navezanost prebivalcev na poganske običaje, čeprav so bili v 12. stoletju, v katerem se roman odvija, že pokristjanjeni; prav tako je izpostavljen problem lokalne duhovščine, ki se ne drži pravil cerkve, duhovnik je namreč poročen in s tem sramoti duhovščino, prav tako je izpostavljena tiranija posvetnega vladarja, ki nasprotuje gradnji samostana, ter naivnost ljudstva, ki slepo verjame v čudeže. Moralno sporočilo romana temelji v dejstvu, da je zlo pokončano v naravni katastrofi, na njegovem mestu pa menihi lahko zgradijo načrtovani samostan. Problem krivovernosti tematizira tudi roman *Gospod Volodijovski*, ki je bilo objavljeno brez navedbe avtorja, gre pa za prevod Pana Wolodyowskega, ki je del trilogije poljskega avtorja Henryka Sienkiewicza; v delu je izpostavljen boj proti Turkom, ki so predstavljali grožnjo krščanskemu svetu. Delo zajema tudi vojno tematiko, saj prikazuje spopade med krščansko in turško vojsko, zgodovinskost dela pa je avtor podkrepil z vključevanjem resničnih oseb (npr. Jan III. Sobieski). Versko tematiko je prinašalo tudi delo *Križev pot*, ki je izhajalo v letih 1933 in 1934. Turški svet je prikazovala tudi povest *Srebrna opanka*, v kateri je glavno vlogo imela deklica Tamara, ki je postala turška sužnja.

Omenjeno delo odpira tudi novo temo, glavna junakinja romana namreč zaradi svoje nove vloge spozna prej nepoznan svet. O potovanju so govorila tudi druga objavljena dela; v delu *Ciganova zapuščina* deček Andrej potuje po Španiji skupaj z nenavadnim sopotnikom, dresiranim medvedom. Popotovanje je značilno tudi ga glavnega junaka dela *Pobegli ujetnik*, ki vstopi v Napoleonovo vojsko pod psevdonimom in nato potuje po Britaniji kot vojni ujetnik.

Kot zgodovinskega bi lahko opredelili roman *Ugašajoče solnce* (T. Jenke-Choiński), ki je imel v originalu podnaslov: roman iz časa Marka Avrelija – v njem so nastopale tudi druge znane antične osebnosti, glavna tema romana pa je bilo ljubezensko življenje patricija Publiusa Varusa. Ljubezensko ter versko tematiko je povezoval roman *Rabljeva roka*, ki ga je napisal angleški pisatelj J. Ray Fletcher; prinašal je namreč zgodbo o ljubezni med rimskim vojakom in judovskim dekletom, ob kateri so bili prikazani tudi prizori iz življenja Jezusa Kristusa.

Antično zgodovino je vključeval tudi zgodovinski roman *Rahela*, saj se je nanašal na obdobje apostola Pavla.

Kmečko življenje je tematizirala povest *Besede*, ki jo je prispeval Narte Velikonja, v njej je možno najti preplet več tematik in motivov; ljubezen, ljubosumje, vaški posebnosti, delo, družinski odnosi itd. Kmečko življenje tematizira tudi ljudska povest *Kraljiček*, ki pripoveduje o življenju osirotelega dečka, ki je bil od rojstva zaznamovan s telesno šibkostjo, povest pa podaja tudi prizore iz kmečkega vsakdanjika (poroka, alkoholizem, kmečka opravila). Prav tako sta se te tematike dotaknili kmečki povesti Gustava Strniše: *Mlin v pečeh*, *Vinske gorice*. Ljubezen v kmečkem okolju je predstavljena v veseli noveli *Matajev Matija*, ki prikazuje zaljubljenost in osvajanje nekoliko posebnega protagonista. Prav tako delo tematizira nemškutarstvo ter razliko med preprostostjo podeželja ter prefinjenostjo meščanskega življenja. Navezanost na rodno grudo kljub donosnosti dela v mestu opisuje delo *Zemlja rešiteljica* (Gustav Strniša), v kateri je ljubezenska tema nakazana že v začetku: »Janez pa je nekega dne opazil, da vedno bolj misli na Mileno in kar prestrašil se je, kajti niti v sanjah si ni upal misliti, da bi bila kdaj njegova žena. V svoji notranjosti je bil pač še vedno stari Janez Mencej, smatral se je prav za takega, kakor je bil tedaj, ko je prvič prestopil prag Zarnikove trgovine in ni nikoli pomislil, da je zdaj vplivna osebnost, da ima med trgovci ime dobrega prodajalca.« (*Domoljub* 29. 8. 1934: 429) Poleg tega pa je pomembna tematika dela tudi obmejno tihotapstvo. Propadanje kmečkih posesti je Jože Urbanija izpostavil v delu *Razdejanje*: »Ponosen je bil nekdanj Rožanc na svojo kmetijo, ki je bila dolgo vrsto let med prvimi na Rovišču. /.../ Toda danes ga je morila bridka žalost. V njem ni bilo več nekdanjega ponosa, saj mož ni bil več gospodar na svoji zemlji. Svoje posestvo, odtrgano iz srca, je izročil hčeri v navadi, da mu bo zet naslednik, kakršnega si je po pravici želel. Mladi gospodar pa na žalost ni bil tak in ni bilo pričakovati, da bi se kdaj predrugačil.« (*Domoljub* 7. 8. 1934: 12) Avtor se je v povesti dotaknil tudi politike ter alkoholizma, tako gospodarjevega kot gospodinjinjega: »Ana je ležala oblečena na odeji z odprtimi ustmi. Njeni razmršeni lasje so pričali, da je zaspala tako, kot se je zavalila. V steklenici na mizi je bilo nekaj vina. /.../ Ana se je iztreznila proti jutru in vstala prej ko po navadi. Slastno je izpraznila steklenico, v kateri je bilo še nekaj vina ter jo skrila v posteljo pod blazino. Nato je obrisala mizo in prezračila sobo.« (*Domoljub* 21. 9. 1938: 10) Skozi povest se izkaže, da je pijančevanje žene resnejše, možu namreč uspe rešiti posestvo in po njeni smrti postane tudi zgleden in predan oče.

O težkem življenju oglarjev je Strniša pisal v svojem delu z naslovom *Oglarji*: »Tiste dni se je oglasil v koči zdravnik iz mesta, /.../. Ko je prišel, spočetka sploh ni mogel do besede, menda

takega siromaštva še ni videl. In to sredi prirode, v gozdni samoti, kjer je še vse posebno čudno vplivalo nanj. Nekaj časa je stal upognjen pred vhodom, kot bi se bal vstopiti v strahu, da se vse skupaj ne zruši nanj.« (*Domoljub* 17. 11. 1937: 14) V delu se najde tudi motiv umora, požiga, poroke, veselice, cigana kriminalca; izpostavljena pa je razdvojenost glavne osebe med ljubeznijo ter samotnim življenjem v oglarski koči, za kar se na koncu odloči: »In tako je Jernej kuhal oglje tostran gore sam. Često ga je zaneslo tudi na planine, kjer je poležkoval kar več ur in premišljeval. Vesel je bil samote in vedno bolj čudaški je postaja. V dolino je malokdaj zašel. /.../ Njegova duša je bila namreč pač vedno bliže naravi, brez katere sploh ni več mogel živeti. /.../ Kakor so bili drugi srečni, ker so se poročili, tako njemu ni bilo nikoli žal, da je ostal sam.« (*Domoljub* 3. 2. 1938: 13) Osebo s posebnim poklicem opisuje tudi delo *Zgode in nezgode slikarja Verbana*, ki ga je prevedla Lea Fatur in se odvija v okolici Pariza.

Povest iz sončne doline, *Vozniki*, je delo slovenskega avtorja s psevdonimom Grivšek, ki govori o življenju kmetov (furmani), ki so za dodaten zaslužek z vozovi prevažali različno blago, v povesti tako prevladuje družbena tema, prikazani pa so tudi prizori iz kmečke vsakdanjosti. Tudi delo Jožeta Urbanije, *Očim*, govori o življenju v kmečkem okolju in tematizira družinsko življenje; ilegalno delovanje pa je osrednja tema povesti Gustava Strniše *Med tihotapci alkohola*, ki je zanimiva predvsem zaradi prvoosebnega pripovedovalca, ki kronološko opisuje svoje življenje (odraščanje v družini revnega čevljarja, delo v Ameriki, prometna nesreča, zavržena snubitev), v katerem se vplete v ilegalno prodajanje alkoholnih pijač.

V celoti je bilo ljubezenski in družinski tematiki posvečeno delo Jolanke Gerely, madžarske učiteljice in pisateljice, ki je napisala delo *Daj mi svoje srce*. Uredništvo je ob začetku izhajanja bralcem predstavilo, da gre za avtorico, ki piše dela namenjena ženski publikii, ki skozi njene pripovedi lahko izlušči odgovore na svoja vprašanja: »S posebnim spoštovanjem, ki ga danes ne najdemo v tovrstnih knjigah, pojasnjuje najfinejša ženska vprašanja, brez učenjaškega in utrudljivega razpravljanja.« (*Domoljub* 27. 8. 1941: 18) Njena dela so torej vzgojna, saj želi pokazati to, »da je vsako dekle ustvarjeno zato, da nekomu daruje svoje srce: moži in otrokom ali pa nebeškemu Ženinu.« (*Domoljub* 27. 8. 1941: 18) Njena četrta knjiga, ki jo je *Domoljub* objavil leta 1941, obravnava sledeča vprašanja: »Kam me kliče življenje? Kateremu možu naj zaupam svoje srce? Kako naj se obnašam do njega?« (*Domoljub* 27. 8. 1941: 18) Glavno vodilo knjige pa je, da se vsa ta vprašanja rešujejo v okviru katoliške vere, kar pomeni, da ima delo tudi versko tematiko: »Pisateljica pravi: 'prej ali slej žrtvuje dekle svoje življenje Bogu, družini ali bližnjemu. V bistvu so vse tri poti ena sama, ker morajo končno voditi k Bogu. V tem stavku

je ves globok smisel knjige: pripeljati hoče dekle po različnih življenjskih potih k najvišjemu cilju – k Bogu.« (*Domoljub* 27. 8. 1941: 18)

Aktualno politično dogajanje je predstavljal roman Jožeta Razorja, ki je nosil naslov *Nazaj več ne gremo*; v njem je predstavljeno protikomunistično stališče, ki je bilo značilno tudi za časopis *Domoljub*. V romanu so omenjeni realni zgodovinski dogodki, kot je npr. španska državljanska vojna, bralec pa sledi ljubezenski zgodbi glavnega protagonista, ki se po preostalih vojnih dogodkih vrne k svoji ljubljeni ženski. Najbolj med deli izstopa novela *Gospodar sveta*, ki jo je leta 1904 napisal Jules Verne, pisec znanstvene fantastike. Zgodbo pripoveduje inšpektor Strock, ki raziskuje nenavadne dogodke, povezane s hitrim, skoraj nevidnim, vozilom. Gre za izum, ki spreminja obliko (avtomobil, podmornica, čoln ali vesoljsko plovilo), delo prikazuje preganjanje stvaritve, ki jo nato uniči nevihta. Inšpektor nesrečo preživi, bralci pa si morajo sami ustvariti mnenje, ali izumitelj v nesreči umre, saj njegovega trupla niso nikoli našli. Tudi slogovno je tako delo drugačno, saj odprti konci za ostala dela, objavljena v tem desetletju, niso bili značilni.

9 Najvidnejši slovenski avtorji

V predhodnih poglavjih je bila podana analiza avtorske zasedbe, ki je dela v *Domoljubu* objavljala od leta 1934 do leta 1944. Najbolj so obdobje zaznamovali Gustav Strniša, Franjo Neubauer, Jože Urbanija (Limbarski) ter Ivan Šašel, ki so objavili največ del, med njimi so bila tudi daljša prozna besedila. Najvidnejša avtorica, ki so bile redke in so večinoma objavljale koledarsko literaturo, je bila Lea Fatur, ki je pripravila prevod daljšega dela. Zaradi delovanja v obdobju, ko je tudi na Slovenskem prišlo do vojne, so se nekateri vidnejši avtorji umaknili v tujino in tam sodelovali pri izdajanju slovenskih listov.

9.1 Ivan Šašel (1859–1944)

Zbiratelj ljudskega izročila se je rodil 13. maja 1859 v Mokronogu. V Ljubljani je študiral bogoslovje, ki ga je končal leta 1883, ko je bil blagoslovljen. Na Otočcu je bil kaplan in župni upravitelj od leta 1883 do leta 1889. Leta 1899 je nastopil v službo v Adlešičih, kjer je bil duhovnik do leta 1922. Raziskovalno se je ukvarjal s preučevanjem cerkvene in krajevnega zgodovine ter zbiranjem ljudskega izročila, tu ga je zanimalo predvsem gradivo za Belo krajino, tako je leta 1906 izdal delo *Bisernice iz belokranjskega narodnega zaklada*. Leta 1934 je objavil zbrane pregovore skupaj z zbirko F. Kocbeka (1887), knjiga je imela naslov *Slovenski pregovori, reki in prilike*. Zbiral je tudi slovarsko gradivo, ljudska oblačila, vezenine in predmete iz Bele krajine, ki jih je predal Deželnemu muzeju v Ljubljani (*Enciklopedija Slovenije* 2000a: 9). Umrl je 15. oktobra 1944 v Šentlovrencu, kjer je živel kot upokojeni duhovnik. (SBL 2013e)

9.2 Gustav Strniša (1887–1970)

Pesnik in pisatelj se je rodil 6. avgusta 1887 v Kranju, kamor je umestil tudi svoje delo *Francozi in rokovnjači* (Hladnik, 2005, 176). Njegov oče je bil Karel Strniša, čevljarški mojster, mati pa Marija Vodnik, gospodinja v domači hiši. Gustav oziroma Avguštín Strniša je obiskoval osnovno šolo v Kranju (1893–1900) in je veljal za šibkega in živčnega otroka. Tu je dokončal tudi prvi razred gimnazije, ki jo je nato do tretjega razreda obiskoval v Ljubljani (Jušič, 2005, 44). Iz šole je izstopil, saj starši niso bili sposobni plačevati stroškov (Hladnik, 2010, 16). Leta 1904 je za nekaj mesecev vstopil v samostan v Brestanici, nato pa se je eno leto učil za trgovca v eni od Ljubljanskih trgovin z galanterijo (Jušič, 2005, 44). Po prekinjenem šolanju je tako opravljal različne službe (uradnik, časnikar, igralec, prodajalec, pisar) v Kranju, Ljubljani in Mariboru (*Enciklopedija Slovenije* 1998: 344). Urednik Ljubljanskega Zvona dr. Zbašnik in odvetnik dr. Kušar sta ga priporočila za pridobitev brezplačnega praktikantstva pri sodniji, kjer

je postal pisar in notar pri notarju Šlambergerju. Služno in prakso je opravljal od leta 1910 do leta 1918, nato pa se je odločil za svobodni poklic, leta 1918 je bil sprejet v ljubljansko gledališče, nastopal pa je tudi v mariborskem gledališču. Od leta 1922 do leta 1925 je bil zaposlen v Kranju pri podjetju Kokra, opravil pa je tudi izpit za osmi razred osnovne šole, odločil pa se je za selitev v Ljubljano, kjer se je preživljal z različnimi službami; pisanje reportaž, pesmi, proze, sodelovanje pri mladinskih oddajah na RTV. (Jušič 2005: 44)

Uveljavil se je kot mladinski pesnik, pisal pa je tudi poezijo in prozo za odrasle (*Zvoki in žarki*, 1937; *Satire*, 1938). V njegovih delih je viden vpliv Otona Župančiča, v pesmi pa so vneseni tudi izvirni motivi (*Dedek Jež*, 1928; *Uganke*, 1940; *Mi pa hlebčke pečemo*, 1961). Prozna dela so zajemala predvsem pravljичne motive: *Boj in zmaga*, 1928; *Beli slon*, 1937; *Rak veseljak*, 1938; *Modra golobica*, 1939; *Zlati šotori*, 1939; *Riba Feronika*, 1943; *Lokvanj*, 1944. (*Enciklopedija Slovenije* 1998: 344)

»Večino svojega življenja je prebil kot svoboden pisatelj, kar kaže na neko njegovo osnovno potezo, na nekakšno boemstvo, ki je tako značilno za marsikaterega člana njegove generacije, daljnih sopotnikov moderne, da omenim npr. samo Petruško ali Cvetka Golarja, na tisto boemstvo, ki ni v bistvu nič drugega kot skrit, nepotešen nemir ljudi, ki se ne morejo zadovoljiti z vsakdanjostjo in dolgočasnostjo.« (Dolenc 1972: 322) Gustav Strniša je bil tudi oče Gregorja Strniše, med njima pa je vladala tekmovalnost: »Gregor ni hotel samo prerasti očeta, hotel je prerasti edino merilo, ki ga je Strniševa hiša kdaj koli priznavala: več kot pesnik ni mogoče postati; hotel je biti večji pesnik od očeta: igralec ni mogel biti, zato je hotel biti tisti, ki igralcu ukazuje, kaj naj misli, kaj naj čuti – avtor.« (Hudeček 1993: 39–40) Poleg Gregorja so se v zakonu Gustava z Alojzijo Ano Palouc rodili še trije otroci, dva sinova in hči Melita, ki pa so umrli kmalu po rojstvu. Strniševe je zaznamovalo tudi dogajanje v času druge svetovne vojne in po njej, ko so bili leta 1949 obtoženi sodelovanja s političnimi emigranti ter izdajanja državnih skrivnosti, očetu Gustavu so prisodili leto zapora, sinu Gregorju pa dve leti. (Jušič 2005: 9)

9.3 Lea Fatur (1865–1943)

Lea Fatur je prihajala iz železničarske družine v Zagorju, njeni bratje so študirali v Ljubljani, njo pa so starši določili kot gospodinjo, ki bo skrbela za brate in druge študente v času študija, čeprav je bila najbolj nadarjen otrok v družini. Učila se je skupaj s svojimi brati, pridobila je znanje jezikov, predvsem pa se je poglobljala v študij zgodovine. Pri šestnajstih letih je pričela pisati, predvsem daljše in krajše zgodovinske povesti, ki so imele zanimive zgodbene preobrate,

vendar so bili liki naslikani precej črno-belo. Najmočnejša plat je bilo pisanje pravljic, saj se je v otroštvu navduševala nad pripovedovanjem starejših, predvsem so jo zanimali običaji ter vraževerje; tako v njenih delih nastopajo bitja, o katerih so ji pripovedovali starejši. Leta 1910 je izročilo zbrala v zbirki, ki pa ga Mohorjeva družba ni želela objaviti; zbirka je bila natisnjena dve leti pred njeno smrtjo, leta 1941, delo je obsegalo dva zvezka in je nosilo naslov *Pravljice in pripovedke* (Dolenc 2002: 103). Poleg pravljic in pripovedk je pisala tudi zgodovinske povesti, večinoma daljše, črtice ter epske pesnitve. Zapustila je obsežen opus, ki večinoma ni bil objavljen. Pisala je tudi poljudne prispevke ter priročnike, takšen je tudi priročnik *Zel in plevel* (NR, 2015, 16). ob njenem lastnem življenjepisu pa je nekaj besed dodal tudi urednik Mladike: »Kakor njen življenjepis, tako je značilna njena slika, ki jo je bilo težko dobiti. Videl sem jo, kakšna je šla k fotografu — po dolgem moledovanju seveda. Ko dobim fotografijo, se začudim: 'Kakšna pa ste?' in zvem, da je pred leti dobila kos svilenega blaga, pa si noče sešiti obleke. V ta kos svile se je zavila pri fotografu! 'No, in kaj naj to pomeni?' jo vprašam. — 'Ali ne razumete? Čudno. Ta zagrnjena oseba vendar prosi ves svet: Pri miru me pustite!' Pa je ne bomo, vsaj uredniki ne. Kajkrat smo se menili: Škoda, da Lea ni študirala! Danes sem prepričan, da je prav, ko ni. Na stotine in stotine maturantk imamo — in koliko jih je, ki so sploh kaj napisale? Premalo, mnogo premalo.« (*Mladika* VII/1: 19)

9.4 Franjo Neubauer

Pesnik se je rodil 16. marca 1872 na gradu Mirni pri Trebnjem na Dolenjskem, njegov oče je bil namreč oskrbnik grajskega poslopja. Osnovno šolo je obiskoval v Mirni in Mokronogu, nato pa je opravil 6 razredov gimnazije v Novem mestu, sedmega v Beljaku, osmega pa v Ljubljani, kjer je leta 1893 vstopil v semenišče, ki ga je zapustil po enem letu in se odločil za študij bogoslovja v Celovcu, kjer je študiral 3 leta, študij pa je dokončal leta 1900 v Djakovu. Kaplanoval je v Indiji in Putincih, katehet pa je bil v Rumi in Zemonu. Leta 1918 je prosil za upokožitev, saj je bil bolan. Leta 1922 je ponovno pričel opravljati duhovniško službo, tokrat v Velikem Gabru pri Stični. Literarno se je udeleževal predvsem v poeziji, saj je pisal pesmi z versko, domovinsko in ljubezensko temo, ki jih je objavljal v različnih časopisih. (SBL 2013f)

9.5 Narte Velikonja (1891–1945)

Avtor, ki se je rodil 8. junija 1891 v Otlici v družini gozdnega paznika, je prispeval najdaljše slovensko besedilo v obravnavanem desetletju izhajanja *Domoljuba*. Obiskoval je domačo osnovo šolo, pripravljalni razred ter gimnazijo pa je obiskoval v Gorici. Iz prava je diplomiral leta 1918 na Dunaju. Za področje šolstva, obrti in turizma je bil zadolžen na pokrajinskem namestništvu v Ljubljani od leta 1919 do leta 1933. Udeleževal se je tudi na kulturnem

področju, saj je bil član katoliških prosvetnih organizacij ter predsednik Ljudskega odra in vodja dijaških literarnih krožkov. Leta 1933 je doživel kap, zaradi katere je delno ohromel, bolezen pa mu je pustila tudi duševne posledice. V času, ko so slovensko ozemlje okupirali Nemci, je sodeloval z Leonom Rupnikom, vodjo domobranskih enot, bil pa je tudi vodja propagande proti NOV, saj je sodeloval pri izdaji brošure *Malikovanje zločina leta 1944*. Zaradi svojega ravnanja je bil po vojni obsojen na izrednem vojaškem sodišču, kjer so mu 23. junija 1945 izrekli smrtno kazen z ustrelitvijo. Kot avtor se je udejstvoval na različnih področjih ustvarjanja: poezija, proza in dramatika (npr. drama v verzih *Suženj*, ki je tematizirala prvo svetovno vojno ter begunstvo). Dela tujih avtorjev pa je tudi ocenjeval ter prevajal, predvsem iz nemščine; pri reviji *Ilustracija* je sodeloval tudi kot urednik (SBL 2013g). V svojih delih se je posluževal predvsem modernega realizma, saj je opisoval življenje kmetov, bajtarjev, delavcev, osredotočil se je tudi na psihološko doživljanje posameznika. Njegova dela so bila zaradi politične opredelitve prepovedana in so izhajala v tujini. (*Enciklopedija Slovenije* 2000b: 179)

10 Zaključek

V *Domoljubu* je od leta 1934 do leta 1944 izšlo več kot 550 števil, ki so obsegale od 12 do 28 (izjemoma tudi več) strani in so bralcem prinašale tako novice kot tudi leposlovje. V okviru priprave magistrskega dela so bile pregledane vse številke, iz njih pa je bilo izpisano leposlovje, pri katerem so bili kasneje analizirani avtorji, dolžina del, zvrstna in vrstna oznaka del ter tematika. Leposlovje je predstavljalo pomemben delež tednika, saj je v tem obdobju izšlo 648 del, ki so se delila na literarna ter polliterarna (oz. literarnozgodovinska). Večino objav sta predstavljala proza in poezija, ki je bila pogosto koledarska, eno delo pa je bilo tudi dramsko in je predstavljalo kmečko življenje; prav tako kot večina daljših del, ki so bila vključena v tematsko analizo. Prevladovala je kratka proza, saj je majhen delež (63 del) bil objavljen v več kot eni številki. Največ nadaljevanj (95) je imel roman *Martinjklošter*, ki ga je prispeval tuj avtor, najdaljše slovensko besedilo, *Besede*, je prispeval Narte Velikonja in je obsegalo 75 nadaljevanj.

Za daljša besedila so avtorji uporabljali vrstne oznake: povest, roman in novela; dolžinska analiza je pokazala, da so avtorji dela podnaslavljali predvsem glede na tematiko in strukturo, saj so bile nekatere povesti občutno daljše kot romani, kar pomeni, da dolžina ni bila glavni kriterij za izbiro podnaslova; ki so bili sicer redki, najpogostejše pa je bila uporabljena oznaka povest – v skladu s tem so dela večinoma tematizirala kmečko življenje, ponekod so se dela osredotočala na posebne skupine: tihotapci, oglarji, slikarji, rokovnjači itd. Močno je bila zastopana tudi verska tematika, ki je bila v večini tudi v predhodnih obdobjih, več kot v predhodnih obdobjih izhajanja *Domoljuba* pa je bilo ljubezenske tematike, ki pa je bila pogosto zgolj stranska tema objavljenih besedil. Politike so se navadno dotikala krajša dela oziroma pesmi; v romanu *Ne gremo več nazaj* je bilo prikazano stališče do socializma, ki se je na slovenskem uveljavljal med drugo svetovno vojno in mu je časopis *Domoljub* kot časnik meščanskega političnega tabora izrecno nasprotoval. Zaradi aktualnosti del je potrebno poznati tudi širše zgodovinsko dogajanje, ki je imelo vpliv tudi na samo izhajanje *Domoljuba*, ta je namreč zaradi krive v času druge svetovne vojne leta 1944 prenehal izhajati.

Primerjava z obdobjem pred letom 1934 je pokazala, da večjih sprememb ni bilo; povečalo se je število objavljenih del, saj se je obseg časopisa počasi širil, prav tako se je povečalo število slovenskih avtorjev, ki so sodelovali pri časopisu; v obravnavanem desetletju so časopis najbolj zaznamovali Gustav Strniša, Franjo Neubauer, Narte Velikonja, Ivan Šašel in Jože Urbanija, ki so bili predstavljeni v zadnjem delu magistrskega dela. Prenos podatkov na Wikivir omogoča dopolnjevanje podatkov o delu posameznih avtorjev, ki do sedaj niso bila znana, saj niso nikoli

izšla v knjižni obliki in tako niso bila vpisana v sistem cobiss. Tako se odpira vprašanje, kakšna je bila usoda avtorjev *Domoljuba* po spremembi družbenega sistema, koliko njihovih del je izšlo v tujini ter kako so se na ukinitve *Domoljuba* odzvali bralci, kar pa daje prostor novim raziskavam.

11 Viri in literatura

Aleksandra Jušič: *Življenje in mladinska proza Gregorja in Gustava Strniše. Diplomsko delo*. Ljubljana: Filozofska fakulteta v Ljubljani, 2005.

Dušan Nećak in Božo Repe: *Kriza: Svet in Slovenci od prve svetovne vojne do sredine tridesetih let*. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni inštitut Filozofske fakultete, 2008.

Dušan Nećak in Božo Repe: *Oris sodobne obče in slovenske zgodovine*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za zgodovino, 2003.

Enciklopedija Slovenije: Dodatek A–Ž. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2002.

Enciklopedija Slovenije: Zvezek 12 (Slovenska n–Sz). Ljubljana: Mladinska knjiga, 1998.

Enciklopedija Slovenije: Zvezek 13 (Š–T). Ljubljana: Mladinska knjiga, 2000a.

Enciklopedija Slovenije: Zvezek 14 (U – We). Ljubljana: Mladinska knjiga, 2000b.

Enciklopedija Slovenije: Zvezek 2 (Ce–Ed). Ljubljana: Mladinska knjiga, 1988.

France M. Dolinar: *Katoliška cerkev na Slovenskem med politiko in versko prakso. Slovenci v XX. stoletju: Simpozij*. Ljubljana: Slovenska matica v Ljubljani, 2001.

Gregor Kocijan: *Slovenska kratka pripovedna proza 1919–1941: Bibliografija*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, 1999.

J. Dolenc: *Spominjamo se ...*, Gustav Strniša. *Koledar Mohorjeve družbe*. Celje: Mohorjeva družba, 1972.

J. Hudeček: *Domneve o podobi Gregorja Strniše, pesnika. Interpretacije – Gregor Strniša*. Ljubljana: Nova revija, 1993.

Janez Dolenc: *Genius loci iz Zagorja – Lea Fatur*. *Primorska srečanja* 26/250-251 (2002), 103.

Jasmina Osredkar: *Leposlovje v Domoljubu (1925–1933): Diplomsko delo*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, 2014.

Jože Košiček: *Odšli so pred nami ... Dr. Gregorij Pečjak*. *Omen unum* 9/6 (1962), 183–186.

Koblar, France: *Neubauer, Franjo (1872–1945)*. Slovenska biografija. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni center SAZU, 2013f. [Http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi387386/#slovenski-biografski-leksikon](http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi387386/#slovenski-biografski-leksikon) (15. julij 2016).

Koblar, France: *Velikonja, Narte (1891–1945)*. Slovenska biografija. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni center SAZU, 2013. [Http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi768824/#slovenski-biografski-leksikon](http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi768824/#slovenski-biografski-leksikon) (14. julij 2016)

Kranjec, Silvo: *Trdan, Franc (1883–1941)*. Slovenska biografija. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni center SAZU, 2013d. [Http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi719326/#slovenski-biografski-leksikon](http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi719326/#slovenski-biografski-leksikon) (2. avgust 2016).

Matjaž Kmecl: *Mala literarna teorija: Učbenik za učitelje na osnovnih in srednjih šolah*. Ljubljana: Založba Borec, 1977.

Miran Hladnik. *Povest*. Ljubljana: DZS, 1991 (Literarni leksikon: Študije, 36). (27. 6. 2014).

Miran Hladnik: Luteranci, rokovnjači in pesniki. *Kranjski zbornik 2005*. Kranj: Mestna občina Kranj, 2005.

Miran Hladnik: Pesnik? Ti pa v samozaložbo. *Gorenjski glas (Snovanja)* 63/79 (2010), 16.

Mojca Ferle: *Znane in zaslužne osebnosti*. Krajevna skupnost Zminec. [Http://zminec.skofja-loka.si/Slo/main.asp?id=686E2EFE](http://zminec.skofja-loka.si/Slo/main.asp?id=686E2EFE) (15. julij 2016).

Novak, Vilko: *Šašelj, Ivan Feliks (1859–1944)*. Slovenska biografija. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni center SAZU, 2013e. [Http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi641102/#slovenski-biografski-leksikon](http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi641102/#slovenski-biografski-leksikon) (15. julij 2016).

NR: Še živi v svojih delih. *Primorske novice* 69/292 (2015), 16.

Od pločevinke do avtomobilskega žarometa. 90. obletnica Saturnusa. <http://www.saturnus-90let.si/saturnus-skozi-cas/od-pločevinke-do-avtomobilskega-zarometa/> (15. julij 2016).

Peter Vodopivec: *Od Pohlinove slovnice do samostojne države. Slovenska zgodovina od konca 18. stoletja do konca 20. stoletja*. Ljubljana: Modrijan, 2006.

Uredništvo: *Čeč, Karel (1877–1965)*. Slovenska biografija. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni center SAZU, 2013b. [Http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi164661/#slovenski-biografski-leksikon](http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi164661/#slovenski-biografski-leksikon) (10. julij 2016).

Uredništvo: *Mrkun, Anton (1876–1961)*. Slovenska biografija. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni center SAZU, 2013c. [Http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi378147/#slovenski-biografski-leksikon](http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi378147/#slovenski-biografski-leksikon) (10. julij 2016)

Uredništvo: *Pečjak, Gregorij, častni konzistorialni svetnik, častni kanonik (1867–1961)*. Slovenska biografija. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni center SAZU, 2013a. [Http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi408549/#slovenski-biografski-leksikon](http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi408549/#slovenski-biografski-leksikon) (10. julij 2016).

VRŽ: Ob 150. obletnici rojstva Lee Fatur. *Primorske novice* 70/51 (2016), 11.

Zdenko Čepič idr. *Zgodovina Slovencev*. Ljubljana: Cankarjeva založba, 1979.

Zveza za tujski promet za Slovenijo. *Krajevni leksikon dravske banovine: Krajevni repertorij z uradnimi, topografskimi, zemljepisnimi, zgodovinskimi, kulturnimi, gospodarskimi in tujskoprometnimi podatki vseh krajev dravske banovine*. Ljubljana: Uprava Krajevnega leksikona dravske banovine, 1937

11.1 Časopisni viri

Domoljub 28. 12. 1934: 2.

Domoljub 10. 10. 1934: 1.

Domoljub 17. 10. 1934: 1.

Domoljub 28. 11. 1934: 1.

Domoljub 20. 1. 1937: 1.

Domoljub 29. 5. 193: 2.

Domoljub 18. 9. 1935: 1.

Domoljub 30. 9. 1936: 6.

Domoljub 18. 9. 1940: 1.

Domoljub 20. 11. 1940: 13.

Domoljub 17. 4. 1941: 1.

Domoljub 27. 10. 1937: 2.

Domoljub 27. 10. 1937: 2.

Domoljub 27. 10. 1937: 2.

Domoljub 28. 12. 1934: 2.

Domoljub 27. 10. 1937: 14.

Domoljub 16. 11. 1938: 13.

Domoljub 7. 12. 1938: 15.

Domoljub 27. 10. 1937: 1.

Domoljub, 28. 12. 1934, 3.

Domoljub 23. 12. 1935: 12.

Domoljub 12. 12. 1934: 1.

Domoljub 28. 12. 1934: 2.

Domoljub 27. 12. 1940: 3.

Domoljub 27. 12. 1940: 3.

Domoljub 23. 12. 1935: 12.

Domoljub 5. 6. 1935: 10.

Domoljub 29. 8. 1934: 429.

Domoljub 7. 8. 1934: 12.

Domoljub 21. 9. 1938: 10.

Domoljub 17. 11. 1937: 14.

Domoljub 3. 2. 1938: 13.

Domoljub 27. 8. 1941: 18.

Domoljub 27. 8. 1941: 18.

Mladika VII/1, 19.

12 Bibliografija leposlovja v *Domoljubu* od leta 1934 do leta 1944

12.1 1934

F. Marion Crawford: Križev pot. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34.

I. Šašelj: Pregovori o beračih. Št. 2.

Izkušen oče: "Ta jed ni dobra". Št. 3.

Virgilij: Ura. Št. 4.

A. Kopitar: Predpustna. Št. 4.

Franjo Neubauer: Berač in krčmar. Št. 7.

Aleluja. Št. 13.

H. Brey: Dvomljivec. Št. 13.

St. Kiderzynski: Leseno srcece: Velikonočna zgodbica. Št. 13.

Franjo Neubauer: Martinek. Št. 13.

I. Šašelj: Pregovori o bogastvu in bogatinih. Št. 14.

Franjo Neubauer: Brez posla. Št. 19.

Razkolnikov: Strah ga je spreobrn timer. Št. 22.

A. A.: Osmešen carinik. Št. 22.

N. N.: Zanimiva usoda. Št. 23.

A. G.: Ponarejeni dragulj. Št. 24.

I. Šašelj: Lenoba in lenuh v slovenskih pregovorih. Št. 25.

I. Šašelj: "Dobrotljivost" v slovenskih pregovorih. Št. 25.

Molitev za naš čas. Št. 25.

I. Šašelj: "Ogenj" v slovenskih pregovorih. Št. 27.

Ivan Zupan: Očetom v pozdrav. Št. 27.

Psalm. Št. 27.

Izreki Primskovega gospoda. Št. 27.

K. B.: Trije bratje. Št. 31, 32.

A. Davčar: Pevec, pivec - jubilant. Št. 31.

B-ski: Ob dvajsetletnici svetovne morije. Št. 32, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 52.

Gustav Strniša: Zemlja rešiteljica. Št. 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45.

Franjo Neubauer: Iz ljubezni. Št. 37.

Mirenski popotnik. Št. 39.

V. Čadež: Ratovnik. Št. 41, 42, 43.

Franjo Neubauer: Jesen na grobeh. Št. 44.

Zgode in nezgode slikarja Verbana. Št. 45, 46, 48, 49, 50, 51.

Franjo Neubauer: Brezmadežni. Št. 49.

I. Šašelj: Slovenski pregovori o denarju. Št. 49.

Eden izmed tisočeri: Žalostna povest brezdomca. Št. 51.

A. Skodlar: Sveta noč. Št. 51.

Vergilij: Popotnik in pastir. Št. 51.

S. DARINA: Pa je zopet prišla. Št. 51.

Virgilij: Prva vožnja Smehovega Tinka: vesela zgodba. Št. 51.

Jože Podslivniški: Sveti večer kmetiške družine. Št. 51.

Franjo Neubauer: Pesem brezdomcev. Št. 51.

Gustav Strniša: Sveti večer divjega lovca. Št. 51.

I. Šašelj: "Sreča" v slovenskih pregovorih. Št. 51.

Moč svete noči. Št. 51.

Gustav Strniša: Božič na Žalostni gori. Št. 51.

Pierre d'Ermite: Vraga sem srečal. Št. 52.

12.2 1935

Gustav Strniša: Božič pastirice Agate. Št. 1.

Lea Fatur (priredila): Zgode in nezgode slikarja Verbana. Št. 1, 2, 3, 4, 5.

B-ski: Ob dvajsetletnici svetovne morije. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32/33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Sirota. Št. 6, 7, 8, 9, 10, 11.

I. Šašelj: Kaj pripovedujejo slovenski pregovori o "prijateljih". Št. 8.

Jože Žganc: Mačja pečenka. Št. 9.

A. Davčar: Prepir. Št. 9.

Moji rajski mamici: za materinski dan. Št. 12.

Gustav Strniša: Vinske gorice. Št. 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26.

Franjo Neubauer: Vstalemu Izveličarju. Št. 16.

"Zveličar naš je vstal iz groba ...": Velikonočne misli. Št. 16.

Gustav Strniša: Tomaževa velika noč. Št. 16.

V ječi. Št. 16.

Peter Križman: Bandero. Št. 16.

I. Šašelj: Kaj pripovedujejo slovenski pregovori o "delu"? Št. 17.

P. Krizostom (uglasbil Jos. Čerin): Himna sv. R. Telesa. Št. 18.

Franjo Neubauer: Majski pozdrav. Št. 19.

Franjo Neubauer: Po mrazu. Št. 21.

Franjo Neubauer: V majnik. Št. 21.

Franjo Neubauer: Majnik se je poslovil. Št. 23.

Franjo Neubauer: Evharistični križ. Št. 23.

A. Davčar: Tihožitje. Št. 24.

Iz življenja novega svetnika Sv. Tomaža Mora. Št. 24.

Franjo Neubauer: Evharističnemu kralju. Št. 26.

Sveta zrna. Št. 26.

Peter Križman: Kongresna pesem. Št. 26.

Henrik Simon Bear: Za kravico. Št. 27, 28, 29, 30, 31, 32/33, 34, 35, 36.

Politična. Št. 27.

A. Davčar: Žetev. Št. 28.

Franjo Neubauer: Marijini zvonovi: Za Marijino Vnebovzetje. Št. 32/33.

A. Davčar: Odmev. Št. 32/33.

A. Davčar: Prispodobe. Št. 32/33.

Josip Levičnik: I, i, i. Št. 35.

Gustav Strniša: Med tihotapci alkohola. Št. 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42.

Stanislav Savinšek: Žrtev pohlepnosti. Št. 43, 44.

Franjo Neubauer: Na grobju. Št. 44.

I. Šašelj: Laž v slov. pregovorih. Št. 44.

T. Jeske-Choiński: Ugašajoče solnce. Št. 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Mirenski popotnik. Št. 46, 50.

I. Šašelj: Kmet v slov. pregovorih. Št. 47.

I. Šašelj: Kruh v slov. pregovorih. Št. 48.

Peter Križman: Ko v večerni mrak zapoje Št. 49.

Franjo Neubauer: Tvoja duša. Št. 49.

Peter Križman: Zornice. Št. 50.

I. Šašelj: Gospodar in gospodinja v slov. pregovorih. Št. 50, 52.

A. Davčar: Pesem pri polnočnici. Št. 52.

A. Skodlar: Rajno ženo je videl. Št. 52.

Eden izmed tisočerih: Več srčne kulture. Št. 52.

Peter Križman: Pri jaslicah. Št. 52.

Gustav Strniša: Božič. Št. 51.

Edina hčerka. Št. 52.

Vinko Bitenc: Zgodba o sreči. Št. 52.

Legenda o Kristusovi roži. Št. 52.

Peter Križman: Nocoj. Št. 52.

Gustav Strniša: Božična noč. Št. 52.

12.3 1936

T. Jeske-Choiński: Ugašajoče solnce. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45.

B-ski: Ponesrečen beg iz ruskega ujetništva. Št. 1, 2, 3, 4.

Mirenski popotnik. Št. 3, 45.

Prošnja. Št. 3.

Liza Godčeva: Predpustna. Št. 5.

Gustav Strniša: Mlin v Pečeh. Št. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33.

Iz popotne torbe: Od sv. Gregorja preko Sodražice v Ribnico. Št. 5.

Sv. Frančišek Sal.: Pozabi težke ure. Št. 5.

Peter Križman: Pesem beračev. Št. 7.

Peter Križman: Pust pripoveduje. Št. 8.

Peter Križman: Tolar. Št. 8.

Liza Godčeva: Na pepelnico. Št. 9.

Peter Križman: Materi. Št. 12.

Franjo Neubauer: Ženam - materam. Št. 12.

Velika noč. Št. 15.

Butara. Št. 15.

Vinko Bitenc: Legenda o Jezusovem plašču. Št. 15.

Gustav Strniša: Piruk. Št. 15.

Limbarski: Oživele so poljane Št. 15.

Franjo Neubauer: Jutro svobode. Št. 15.

Roža pasijonka. Št. 15.

Limbarski: Smrad iz močvirja. Št. 16.

Franjo Neubauer: Težko slovo. Št. 16.

Gustav Strniša: Mirenski popotnik. Št. 22.

Pogovor s poljem. Št. 25.

A. Davčar: Hrepenenje. Št. 26.

Joža Vovk: Himna sv. Cirilu in Metodu. Št. 27.

Limbarski: Pšenici. Št. 27.

Limbarski: Mlačev. Št. 31.

Limbarski: Marijino Vnebovzetje. Št. 33.

W. Hauff - J. O.: Pravljice. Št. 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50, 51, 52.

Limbarski: Obljubljena žena (Za Marijino rojstvo). Št. 36.

Joža Vovk: Legenda. Št. 37.

Peter Križman: Jesen. Št. 38.

Franjo Neubauer: Anton Martinu Slomšku. Št. 39.

Limbarski: Sejavec. Št. 40.

Limbarski: Laž. Št. 41.

Franjo Neubauer: Brez cvetja. Št. 44.

Limbarski: Na materinem grobu. Št. 44.

Limbarski: Denar. Št. 44.

Nekaj za naše fante. Št. 44.

Čudodelna voda. Št. 48.

L. Ganghofer: Martinjkloster: Roman iz začetka 12. stoletja. Št. 49, 50, 51, 52.

Gustav Strniša: Mornarjev božič. Št. 52.

Franjo Neubauer: Reši nas!. Št. 52.

Gustav Strniša: Sveti večer. Št. 52.

Limbarski: Krivica. Št. 52.

12.4 1937

Limbarski: Marija ob jaselcah. Št. 1.

Limbarski: Pijanec. Št. 1.

W. Hauff - J. O.: Pravljice. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45.

L. Ganghofer: Martinjkloster: Roman iz začetka 12. stoletja. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Limbarski: Nevesti. Št. 2.

Limbarski: Veša. Št. 6.

Limbarski: Mati, tvojemu spominu. Št. 11.

Franjo Neubauer: Velikonočno jutro. Št. 12.

Gustav Strniša: Vesela Velika noč. Št. 12.

Limbarski: Vstajenja dan. Št. 12.

Limbarski: Šmarnice na polju. Št. 18.

Limbarski: Vnebohod. Št. 18.

Limbarski: Sveto Rešnje Telo. Št. 21.

Jemčev Niko: Svet. Št. 21.

Krivček: Svet. Št. 22.

Krivček: Petdeset laži. Št. 29.

Krivček: Petdeset laži. Št. 29.

Mirenski popotnik. Št. 29.

Sovjeti in hlače. Št. 30.

Židovski sporazum. Št. 30.

Mirenski popotnik. Št. 31.

Angela: Žanjice. Št. 31.

Krivček: Poslanec. Št. 32.

Krivček: "Veselica". Št. 33.

Franjo Neubauer: Marijino rojstvo. Št. 35.

Nekdaj in sedaj. Št. 35.

Limbarski: "Domoljubu" ob 50 letnici. Št. 43.

Mirenski popotnik. Št. 44.

Gustav Strniša: Oglarji. Št. 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Limbarski: Slovenski fantje. Št. 46.

Franjo Neubauer: Brezmadežni. Št. 48.

Siromakov grob. Št. 48.

dr. A. M.: Kako sem spisal prvo črtico za "Domoljuba". Št. 50.

Gustav Strniša: Božična pesem. Št. 51.

In njegovi ga niso sprejeli. Št. 51.

Franjo Neubauer: Rajski darovi Jezusu. Št. 51.

Sveti večer v kmečki hiši. Št. 51.

Dih noči naših mest. Št. 51.

Popotnikov film. Št. 51.

Obisk iz mesta: Kmečka igra za današnje čase. Št. 51

Franjo Neubauer: Pastirjeva pesem. Št. 51.

Babuška (po ruski legendi). Št. 51.

Limbarski: Božična noč. Št. 52.

12.5 1938

Limbarski: Novoletna prošnja. Št. 1.

L. Ganghofer: Martinj kloster: roman iz začetka 12. stoletja. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37.

Gustav Strniša: Oglarji. Št. 1, 2, 3, 4, 5.

dr. Fr. Trdan: Spomini na Ameriko. Št. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29.

Staroslovenci. Št. 11.

Limbarski: Žganje. Št. 12.

Mladoslavenci, prvi rod. Št. 13, 14, 16, 18.

Limbarski: Nekoč boš prah Št. 14.

Umirajoči Kristus. Št. 15.

Franjo Neubauer: Zveličar naš je vstal iz groba. Št. 15.

Vas pod križem. Št. 15.

Nebeški kolači. Št. 15.

Franjo Neubauer: Pesem velike noči. Št. 15.

Orehova potica. Št. 15.

Kovačeva Minka. Št. 15.

Limbarski: Zveličar je vstal. Št. 15.

Vajevci. Št. 19.

Limbarski: Majnik. Št. 19.

Fran Levstik. Št. 20.

Limbarski: Pogovor z njivo. Št. 21.

Gustav Strniša: Beli golobček. Št. 22.

Trmoglavci. Št. 22.

Pustolovščine lažnega zdravnika. Št. 22.

Limbarski: Beznica. Št. 23.

Marija Ferjan: Mladini. Št. 27.

Učenci drugega mladoslovenskega rodu. Št. 27.

Še: Učenci drugega mladoslovenskega rodu. Št. 28.

Griša Koritnik: Rojaku škofu Jakobu Trobcu. Št. 30.

Björnstjerne Björneon: Oče. Št. 30.

dr. Fr. Trdan: Oj, Triglav moj dom Št. 34, 35.

Dragotin Kette. Št. 35.

Limbarski: Razdejanje: Povest iz domačega življenja. Št. 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45.

Oton Župančič. Št. 36.

Fran Sal. Finžgar. Št. 38.

Franc Ksaver Meško. Št. 39.

Marija Žnidaršič: Moj oče. Št. 43.

Marija Ferjan: Ljubi rajni materi. Št. 43.

Drugi rod naturalistov. Št. 43.

Franjo Neubauer: Našim pokojnim možem: Za dan mrtvih. Št. 43.

Limbarski: Še živita v mojem srcu ... Št. 43.

Maček in miške. Št. 45.

Ženin. Št. 45.

Sodobniki. Št. 45.

Mark Twain: Kako sem ustrelil medveda. Št. 46.

Opozicija. Št. 46.

Narte Velikonja: Besede: povest. Št. 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Krivi preroki. Št. 49.

JNS (Napev: "Je pa davi slanica padla."). Št. 49.

Gospod Volodijovski. Št. 50, 52.

Ha.: Zlati večer. Št. 51.

Dva otroka in dve materi. Št. 51.

Gustav Strniša: Božič prosjaka Jožeta. Št. 51.

Limbarski: Luč iz Betlehema. Št. 51.

Zadnji sveti večer. Št. 51.

Limbarski: Sveta noč. Št. 51.

Franja Golob: Vrnil se je ... Št. 51.

Marija Ferjan: Nocoj. Št. 51.

Limbarski: Svetonočno darilo: dogodbica. Št. 51.

Likovič Joža: Svetonočna . Št. 51.

Ivad: Slovenski božič v tujini. Št. 51.

Gustav Strniša: Božič. Št. 51.

12.6 1939

Narte Velikonja: Besede: povest. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Limbarski: Ob novem letu. Št. 1.

Limbarski: Voščilo. Št. 1.

Gospod Volodijovski. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Limbarski: Harmonika. Št. 2.

Volk Joža: Pri svetem očetu. Št. 7.

Limbarski: Solza. Št. 10.

Marija Ferjan: Bratu - duhovniku za god!. Št. 11.

Vital Vodušek: Praznik matere. Št. 12.

A. K.: Pet otrok in ena mati. Št. 12.

Otroku. Št. 12.

Pokojni materi. Št. 12.

Zv. Kosem: Materina molitev. Št. 12.

P. V.: Klic k vstajenju. Št. 14.

Aleluja. Št. 14.

Vstajenje: velikonočna zgodba. Št. 14.

Franjo Neubauer: Vstalemu Zveličarju. Št. 14.

Gospod živi. Št. 14.

Za otroke. Št. 14.

Franjo Neubauer: Zveličarjev klic. Št. 14.

Franjo Neubauer: Pred Zveličarjem. Št. 14..

Limbarski: Kristus Kralj. Št. 18.

Limbarski: Pridi k nam v tvoje kraljestvo. Št. 21.

Limbarski: Zmagovalec. Št. 22.

Limbarski: V tvojem varstvu. Št. 23.

Limbarski: Kralj prihaja. Št. 27.

Limbarski: Ob kongresu Kristusa Kralja . Št. 30.

Limbarski: Imel sem sinčka. Št. 34.

Jemčev Miko: Premišljevanje. Št. 34.

Limbarski: V spomin g. Janku Cegnarju. Št. 38.

Franjo Neubauer: Lučke ljubezni. Št. 43.

Limbarski: Po cveticah se mi toži. Št. 43.

Marija Ferjan: Praznovat ljubezen gre Št. 43.

Limbarski: Oživel so grobovi. Št. 44.

Limbarski: Na sinčkovem grobu. Št. 45.

A. Davčar: Poslancu v spomin. Št. 46.

Adventno hrepenenje. Št. 49.

Franjo Neubauer: V strasteh sovraštva. Št. 49.

Limbarski: Brezmadežni. Št. 49.

Rohotnjkov: V pričakovanju. Št. 50.

Jože Cukala: Spi, Jezušček, spi ... Št. 51.

Limbarski: Angeli so nam zapeli. Št. 51.

Rohotnjkov: Pred jaslicami. Št. 51.

Rohotnjkov: Betlehanski pastirji. Št. 51.

Franjo Neubauer: Kako čudovit je božični večer. Št. 51.

Limbarski: Sinček pri jaslicah. Št. 51.

Limbarski: Ob jaslicah. Št. 51.

Limbarski: Staro leto. Št. 52.

Rohotnjakov: Ob novem letu. Št. 52.

12.7 1940

Narte Velikonja: Besede. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17.

Gospod Volodijovski. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39.

Rohotnikov: Nazareška Družina. Št. 1.

Limbarski: Vselej bodi Tu med Nami!. Št. 1.

Rohotnikov: V zimskem času. Št. 2.

Limbarski: Slovenska zemlja. Št. 2.

Na krivi poti. Št. 3.

Rohotnikov: Na svečnico. Št. 5.

Limbarski: Ljubezen. Št. 5.

Limbarski: Sovraštvo. Št. 6.

Ludovik Puš: Vstajenje v kmečki hiši. Št. 12.

Slike iz tistih dni. Št. 3.

France Kunstelj: Do Oljske gore. Št. 12.

Limbarski: Velika noč. Št. 12.

Dve smrti. Št. 12.

Fr. K.: Pismo za pirhe. Št. 12.

Za velikonočno jutro. Št. 12.

Vstajenje in življenje: velikonočna zgodba. Št. 12.

Limbarski: Velikonočna zarja. Št. 12.

Po petnajstih letih. Št. 12.

Sveta velika noč. Št. 12.

Verujem. Št. 12.

Upam. Št. 12.

Ljubim. Št. 12.

Limbarski: Ob mrtvi gredici. Št. 15.

A. Davčar: "Gori Gori!". Št. 17.

Limbarski: Obljuba. Št. 20.

Limbarski: Čuj, nebeških trum Kraljica. Št. 21.

Franjo Neubauer: Potresajte cvetje! Deklicam za sv. Rešnje telo. Št. 21.

Limbarski: Kraljica miru. Št. 22.

A. Davčar: Poloni Jemec v slovo. Št. 23.

Limbarski: Srce Jezusovo. Št. 26.

Limbarski: TRPLJENJE. Št. 27.

Nedeljsko jutro. Št. 28.

Franjo Neubauer: Oče na dopustu. Št. 28.

Limbarski: Minulo je leto (ob obletnici sinčkove smrti). Št. 28.

Limbarski: Ob žetvi. Št. 29.

Ob tistem večeru. Št. 29.

Franjo Neubauer: Po hudi uri. Št. 30.

Rohotnikov: Delopust. Št. 30.

Franjo Neubauer: Ko nevihta grozi Št. 31.

Limbarski: Večerni Ave (Ob zvonjenju v moravški dolini). Št. 31.

Danes. Št. 32.

Franjo Neubauer: V nebesa si vzeta. Št. 33.

Limbarski: To ni bila smrt. Št. 33.

Molitev k Mariji v hribih. Št. 34.

Ajdov cvet. Št. 35.

Franjo Neubauer: Marija - posveti v temine. Št. 36.

Limbarski: Od večnosti izbrana. Št. 36.

Dolinski: Pod vaško lipo. Št. 38, 41, 46.

Limbarski: Molitev Moravske doline. Št. 38.

Staršem v spomin. Št. 38.

Rohotnikov: K materi. Št. 38.

Zalimbarski: Ob obletnici (smrti prečastitega gospoda Janka Cegnarja). Št. 38.

Limbarski: OČIM: povest iz domačega življenja. Št. 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Limbarski: Dobrota - sirota. Št. 40.

Limbarski: K Bogu!. Št. 41.

Franjo Neubauer: Dolenjska jesen. Št. 42.

Limbarski: Sreča. Št. 42.

F. G.: Do konca zvesta. Št. 44.

Jože Rohotnikov: Ob zapuščenem grobu. Št. 44.

Spomin našim rajnim. Št. 44.

Franjo Neubauer: Vi gledate Boga!. Št. 44.

Smrt. Št. 45.

Za zahvalno nedeljo. Št. 45.

T. K.: Misel roma. Št. 45.

Jules Verne: Gospodar sveta. Št. 45, 46, 47, 48, 49, 50, 52.

Mrtvemu očetu. Št. 46.

Limbarski: Jesen. Št. 46.

Franjo Neubauer: Oj ta draginja. Št. 47.

Pesem dekleta. Št. 47.

Franjo Neubauer: Dan naših nad. Št. 48.

Jože R-or.: Pri zornicah. Št. 49.

Rohotnikov: Naša znamenja. Št. 51.

Limbarski: Božična zvezda. Št. 52.

Rohotnikov: Na sveti večer. Št. 52.

Janez Hrovat: Iz vere sreča klije. Št. 52.

Marija Ferjan: Hitite angeli. Št. 52.

P. Keller: Največje. Št. 52.

Jože R.: Pred detetom. Št. 52.

Delo na božični dan. Št. 52.

Težka pot sredi svete noči (resničen doživljaj). Št. 52.

12.8 1941

J. Fletcher Ray: Rabljeva roka. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42.

Jules Verne: Gospodar sveta. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7.

Franjo Neubauer: Dobrodelni ples. Št. 7.

Smola barona Dorivala. Št. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42.

Post. Št. 9.

Franjo Neubauer: Up je šel po miših. Št. 9.

Limbarski: Kralju Petru II. Št. 14.

Franjo Neubauer: Velikanoč - 1941. Št. 15.

Paul Keller: Vstajenje. Št. 15.

Stara poštenost: Zgled: Kako je Trentar prodal kravo. Št. 16.

France Kisovec: Janez se je zaljubil. Št. 21.

Slavko Ljubniški: Ob Binkoštih. Št. 22.

Sekira in kladivo: Zgodba o trpečem drevesu. Št. 22.

I. Šašelj: Slovenski pregovori o kosti. Št. 22.

France Jaklič: Razglasila ga je: Dogodek iz kmetskega življenja. Št. 23, 24.

Slovenski pregovori o trpljenju. Št. 23.

Slavko Ljubniški: Na vrtu. Št. 24.

Čudežna svetilka. Št. 24, 25, 26.

Jože Razor: Nazaj več ne gremo: roman. Št. 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Fr. Jaklič: V pustiv je šla. Št. 26, 27, 28, 29.

Čarobni konj. Št. 26, 27.

Štirideset razbojnikov. Št. 27, 28.

Fr. Grivec: Naši veliki možje. Št. 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Materina žrtev. Št. 29, 30, 31, 32, 33, 34.

Stanko in veverica odkrivata nov svet. Št. 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45.

Edmund de Amicis: Romanjolska kri. Št. 30, 31.

Ivan Šašelj: Zobje v pregovorih. Št. 30.

Zrna modrosti. Št. 30.

Začarani most. Št. 30.

Ivan Šašelj: Meh v pregovorih. Št. 31.

Franc Jaklič: Se bore za moža. Št. 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38.

Ivan Šašelj: Vrata v pregovorih. Št. 32.

Ivan Šašelj: Peta v pregovorih. Št. 33.

Lotosov cvet: indijska pravljica. Št. 34.

Jolanka Gerely: Daj mi svoje srce. Št. 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Mati v živalskem vrtu. Št. 38.

Ivan Šašelj: Žena v pregovorih. Št. 38, 39.

Sejavec. Št. 39.

M. De Carnac: Srebrna opanka: povest iz kavkaških planin. Št. 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Dve sliki. Št. 40.

Kraljevi zaklad. Št. 41.

Kdo je najmočnejši. Št. 41.

Edmund de Amicis: Od Apeninov do Andov. Št. 42, 43, 44, 45, 46, 47.

Pes, otrok in kača: Indijska zgodba. Št. 42.

Hej kako so mali Urški. Št. 43.

Rado Murnik: Matajev Matija: vesela novela. Št. 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Vernim dušam. Št. 44.

Na božji njivi. Št. 44.

Zaklad na otoku. Št. 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52.

Ivan Šašelj: Mož v pregovorih. Št. 46, 47.

Piščalka: otroška pravljica. Št. 47.

Schopenhauer. Št. 48.

Fava – N. Jeločnik: Miklavž in želje. Št. 49.

Ivan Šašelj: Glava v pregovorih. Št. 49.

J. Miquelaren: Združena brata: prizor iz španske vojne. Št. 49.

Čevljar in fižolček. Št. 49, 50, 51, 52.

Bela krizantema: japonska pravljica. Št. 50.

Deseti otrok. Št. 50, 51.

Pismo. Št. 50.

Slavko Ljubniški: V adventu. Št. 51.

S. Šali: Marija poje uspavanko. Št. 52.

Božično razočaranje. Št. 52.

Pravljica o treh smrekah. Št. 52.

Veselje mu je skalila. Št. 52.

Slavko Ljubniški: V sveti noči. Št. 52.

Na sveti večer. Št. 52.

Staroturkestanski pregovori. Št. 52.

12.9 1942

Jože Razor: Nazaj več ne gremo. Št. 1, 2, 3, 4.

Rado Murnik: Matajev Matija: vesela novella. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17.

Jolanka Gerely: Daj mi svoje srce. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7.

Naši veliki možje. Št. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53.

Srebrna opanka. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

Zaklad na otoku. Št. 1, 2, 4.

Na sveti večer. Št. 1.

Anton Martin Slomšek: Nenaslovljena pesem. Št. 2.

Tonka, mala Robinzonka. Št. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24.

Edmund de Amicis: Očetov bolničar. Št. 1, 2.

Kako je Marija sejala. Št. 1.

Deklica s svetilko. Št. 1.

Po mrtvaško glavo je šel. Št. 2.

Usmiljena Metka. Št. 2.

Ivan Šašelj: Slovenski pregovori o klobuku. Št. 3.

V novo življenje. Št. 3.

Use to ljubezen st'ri. Št. 3, 4.

Tabita. Št. 3.

Janko je bolan. Št. 3.

Dogodivščine Patra Gebharda. Št. 3, 4.

Reka, podoba človeškega življenja. Št. 4.

Voltaire. Št. 4.

Kipar Gautier. Št. 4.

Katon. Št. 4.

Pohvala. Št. 4.

Škrabčevi. Št. 5, 6, 7.

Usoda najboljšega valčka. Št. 5.

Uvidim Št. 5.

Nov čisti rod. Št. 5.

C. Invernizio: Dimnikar. Št. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30.

Berač Zorze. Št. 5.

Klečeča. Št. 7.

Ivan Šašelj: Slovenski pregovori o gradu. Št. 7.

Rojakinja iz večnega mesta: prijatelju *Domoljubu*. Št. 7.

Slovenski pregovori o kožuhi. Št. 7.

Seme kristjanov. Št. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14.

J. Šašelj: Slovenski pregovori o srajci. Št. 8.

Slovenski pregovori o koži. Št. 8.

Smrt in življenje. Št. 8, 9.

J. Šašelj: Nenaslovljeno. Št. 9.

Andrej Mejač: O psu, ki ni bil volk. Št. 11, 12, 13, 14, 15.

Grivški: Metlar. Št. 11, 12, 13.

Ljudi je vlekel za nos. Št. 11.

Tri žene. Št. 13.

Slavko Ljubniški: Procesija. Št. 14.

Za moža v – nemi molk. Št. 14.

Umetni orjaki. Št. 15.

Car in šaljivec. Št. 15.

Punt zaradi prevelikega kruha. Št. 16.

Kako je rotarjevega Petra vrag praskal. Št. 16.

Poveličane trpeče matere. Št. 17.

Kaznjenci so poganjali mline. Št. 17.

Hudobar in podgane. Št. 17, 18.

Steklina je strašna bolezen. Št. 18.

Grivšek:Vozniki: Povest iz sončne doline. Št. 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37.

Kako sem se spremenila. Št. 19.

Strahovi. Št. 19, 20, 21, 22.

Človek nikoli ne sme obupati. Št. 20.

Modrijan si je premislil. Št. 21.

Kraljevi brat. Št. 22.

Slovenski pregovori o češnjah. Št. 22.

Slovenski pregovori o lastovkah. Št. 22.

Zanesljiva priča. Št. 22.

Mimohod Gospodov. Št. 23.

Šivalni stroji kraljice Natalije. Št. 23.

Ivo Romih:Princ pastirček in palčki. Št. 23, 24, 25, 26, 27.

Obljube božjega srca častilcem. Št. 24.

Vlak, ki je imel 7 let zamude. Št. 25..

R. Bazin: Grah v cvetju. Št. 26, 27

Turjačan Anton Pritekelj: Turjaške zgodbe in pripovedke. Št. 26.

Sposobnost brez sramu in poštenosti. Št. 27.

Čudes umetnik. Št. 28.

Repinček prodaja platno. Št. 28.

Slovenski pregovori o lisici. Št. 28.

Prevelika skrb za želodec. Št. 29.

Repinček in Pilček. Št. 29.

Avdienza pri turškem sultanu. Št. 30.

Repinček na ženitovanju. Št. 30.

Ruggero Dombre: Ciganova zapuščina. Št. 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51.

Repinček in muhe. Št. 31.

Kitajska vljudnost. Št. 32.

Repinček in Jutrožvižg. Št. 32.

Puma:Doživljaj v pragozdu. Št. 32.

Tudi narobe priporočilo zaleže. Št. 33.

Repinček. Št. 33.

Zviti herero: Vesela zgodba iz Južne Afrike. Št. 33.

Repinček: norček. Št. 34.

R. Bazin: Taščice iz Galileje. Št. 35.

Pritlikavci love slone. Št. 35.

Ponosni čevljar. Št. 35.

R. Bazin: Mlin na veter se je ustavil. Št. 36, 37.

Pesem vinskih gor. Št. 37.

Robert L Stevenson: Zgodba o levu, ki skače (prevedel J. Poljanec). Št. 38.

Lička v čudežni deželi. Št. 38, 40, 41, 42, 44, 46.

Robert L Stevenson: Pobegli ujetnik: prigode ujetega Napoleonovega vojaka. Št. 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53.

Medvedje odposlanstvo. Št. 40.

Novembrske misli. Št. 44.

Glad in lakota v slov. pregovorih. Št. 44.

Slovenski pregovori o senu. Št. 44.

Slovenski pregovori o strehi. Št. 46.

Junak v deželi belega molka. Št. 46.

Boj z morsko pošastjo. Št. 47.

Nauk, vreden več milijonov. Št. 49.

Slovenski pregovori o letini. Št. 49.

Slovenski pregovori o laseh. Št. 50.

Slovenski pregovori o dekli. Št. 50.

Slavko Ljubn: Božična prošnja. Št. 52.

Kraljiček. Št. 52, 53

J. Šašelj: Slovenski pregovori o gostilni. Št. 53

J. Šašelj: Slovenski pregovori o doti. Št. 53

12.10 1943

Robert L. Stevenson: Pobegli ujetnik: prigode ujetega Napoleonovega vojaka. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30.

Kraljiček. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33.

Naši veliki možje. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 48, 49, 50.

Robinsonove zgodbe. Št. 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50

U. Mioni: Rahela: Zgodovinski roman iz časov sv. Pavla (prevedel V. Lovšin. Št. 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49.

Benjamin. Št. 45, 48, 50.

Mraz in slana v slovenskih pregovorih. Št. 1.

Sl. Ljub.: Varuhu svete Družine. Št. 11.

J. Šašelj: Pregovori o jami. Št. 11.

J. Šašelj: Pregovori o zdravju. Št. 11.

J. Šašelj: Pregovori o nevesti. Št. 11.

Tekač Ladas in njegov suženj: Zgodba iz grške olimpijade let 648. pred Kr. Št. 14, 15.

Slavko Ljub.: Cvetna nedelja. Št. 15.

Slavko Ljubniški: Pogled z Golgote. Št. 16.

J. Šašelj: Slovenski pregovori o čebelah. Št. 19.

J. Šašelj: Slovenski pregovori o kačah. Št. 19.

Sl. Lj.: Naša rešitev. Št. 20.

Slovenski pregovori o volku. Št. 23.

J. Šašelj: Naše domače živali v slovenskih pregovorih. Št. 25.

Naše domače živali v slovenskih pregovorih. Št. 31, 35, 36.

Immanuel Kant. Št. 36.

Pater Jožef. Št. 36.

General Wrangel. Št. 36.

Franc Schubert. Št. 36.

Himna slovenskih domobrancev. Št. 38.

Domobranska pesem. Št. 38.

Domobranec: Naše geslo je: živeti!. Št. 39.

Pes v slovenskih pregovorih. Št. 41, 49.

O, vrnimo se pred hlevček ... Št. 49.

Nocoj ... Št. 49.

Na Silvestrov večer. Št. 50.

Mačka v slovenskih pregovorih. Št. 50.

Benjamin. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23.

U. Mioni: Rahela: Zgodovinski roman iz časov sv. Pavla (prevedel V. Lovšin). Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24.

Peter Bohinjec: Pod krivo jelko: Povest iz časov rokovnjačev. Št. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29.

A. M. Bašič: Nedolžna sem. Št. 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44.

Robinsonove zgodbe. Št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44.

Našemu varuhu. Št. 11.

Velikonočno vstajenje. Št. 14.

Kletev. Št. 14.

Zmaga naše ljube Gospe na Veliki Slivnici. Št. 20.

Turki na Slevici. Št. 20.

P. P.: Jablana. Št. 20.

Zdravnikov rokopis. Št. 24.

Zmešana žlahta. Št. 24.

Mati in nevesta. Št. 27.

Dimnikar Saje in teta Zofija. Št. 28.

Žabja stava. Št. 28.

Oh, brat na brata! Kako je pametna ženska ofarski babnici jezik zavezala. Št. 29.

Nesrečna ljubezen Dakija Junaka. Št. 36.

Ob prečistem Srcu. Št. 37.

Po Koseskem: Kdo je mar?. Št. 38.

Jesen. Št. 38.

Brez lovske pravice. Št. 38.

En hribček. Št. 39.

Družinski angel. Št. 39.

Rk: Pogovor z mrtvo materjo. Št. 43.

Rk: O, ne žaluj ... Št. 43.

Izjava o avtorstvu

Izjavljam, da je magistrsko delo v celoti moje avtorsko delo ter da so uporabljeni viri in literatura navedeni v skladu z mednarodnimi standardi in veljavno zakonodajo.

Ljubljana, 2. 8. 2016

Maja Vehar

Izjava kandidatke

Spodaj podpisana Maja Vehar izjavljam, da je besedilo magistrskega dela v tiskani in elektronski obliki istovetno, in dovoljujem objavo magistrskega dela na fakultetnih spletnih straneh.

Datum:

Podpis kandidatke: